

NOTULEN

van de openbare vergadering van de raad der gemeente Voorschoten, gehouden op 17 december 2009 te 18.00 uur.

Voorzitter: drs. J.M. Staatsen, burgemeester.

Griffier: J. van der Does.

Aanwezige leden: drs. F.F. Blommers, mevrouw B.B.M. Bremer, J. van Herk, P.A. de Jong, mevrouw P.T.M. Kortekaas-Warmerdam, W. Koster, mevrouw E.H. van der Kraats, mevrouw drs. M.A.M. Lamers, R. Lockhorst, J.P. Middelburg, L. Oosterhuis, J.A.E.L.M. van Rixtel, drs. F.A.J.P. Rondagh, ing. O.C. Rosier, mr. drs. H.W. Scholten, M.H. Smittenaar, J.M. Spendel en R. Zoetemelk.

Aanwezige wethouders: W.H.B. van Dunné, mevrouw drs. M.G.Th. Kleijweg en mevrouw drs. H. Tjalma-den Oudsten.

Afwezig: mevrouw mr. H. Neppérus.

1. Opening en vaststelling agenda

De **voorzitter** opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom. Hierna zegt hij:

Wij beginnen vanavond op een wat buitenissig tijdstip, omdat wij een pittige agenda hebben met niet minder dan 23 agendapunten. Daar zitten gelukkig ook de opening en de sluiting bij. Wij beginnen de vergadering met het onderzoeksrapport "Wegen na de Traverse". Om zeven uur zal ik de vergadering schorsen opdat wij een broodje kunnen eten. Daardoor gesterkt gaan wij dan door met de reguliere agenda met onderwerpen als het Milieuprogramma, de voedselbank, de definitie- en ontwerpfase Huis van Voorschoten, de woonvisie van de gemeente, het aansluitingsverzoek Rijnstreekgemeenten, de Belastingverordeningen 2010, de opkomstverhoging gemeenteraadsverkiezingen en de afvalinzameling. Het is dus een volle agenda met veel belangrijke onderwerpen.

Ik heb bericht van verhindering ontvangen van mevrouw Neppérus. Er zijn geen andere berichten van verhindering ontvangen. Ik mis nu nog de heer Koster en mevrouw Van der Kraats, maar ik neem aan dat zij nog komen. Misschien dat zij nog door de sneeuw ploeteren.

Aan de agenda wordt op verzoek van de CDA-fractie een motie toegevoegd over het onderzoek recreatie Vlietlanden. Ik stel voor dit punt aan het einde van de agenda te behandelen. Verder heeft mevrouw Tjalma gevraagd of zij de raad nog even kan bijpraten over de laatste stand van zaken RijnlandRoute. Ik stel voor dat zij dit aan het einde van de vergadering doet.

Ik heb met de heer Van Herk afgesproken dat hij het voorzitterschap van deze vergadering van mij overneemt als het agendapunt over de Traverse aan de orde komt. Zo kan worden voorkomen dat ik in een dubbelrol kom als voorzitter en tegelijkertijd misschien antwoord op vragen moet geven. Het leek mij goed om bij dit onderwerp dan even afstand te nemen van mijn rol als technisch voorzitter. De heer Van Herk zal bij agendapunt 4 dus op deze stoel plaatsnemen als voorzitter.

De heer **Van Rixtel**: Voorzitter. Mijn fractie heeft een motie opgesteld bij agendapunt 11. Die is al in handen gesteld van de griffier, maar ik wil u daar nog even op attenderen.

De **voorzitter**: Dit betekent dat dit agendapunt in ieder geval geen hamerstuk is.

Met inachtneming van de gemaakte afspraken wordt de agenda vastgesteld.

2. Rondetafelgesprek met betrekking tot agendapunt onderzoeksrapport “Wegen na de Traverse”

Hiervoor zijn geen aanmeldingen binnengekomen.

3. Vaststellen raadsnotulen van 29 oktober en 5 november 2009

Deze notulen worden ongewijzigd vastgesteld.

4. Onderzoeksrapport “Wegen na de Traverse”

Voorzitter: Van Herk

De **voorzitter**: Ik stel voor dat wij dit agendapunt in twee fasen bespreken. Eerst kunnen de leden van de raad naar elkaar kijken en vervolgens kunnen zij aan het college vragen stellen aan de hand van de brief die het over dit onderwerp heeft geschreven. Ik wijs erop dat de bespreking zich vooral moet richten op het onderzoeksrapport en op de brief van het college, opdat wij niet te ver in de tijd teruggaan. Dat hebben wij eerder gedaan.

De heer **Rosier**: Voorzitter. Ik zal vooral inzoomen op de brief van het college van eergisteren. De fracties hebben twee weken geleden onderling gesproken over beide rapporten, over de twee-eenheid en wat wij daarvan vinden. Nu is toch echt onze beschouwing op het standpunt van het college aan de orde.

Op 3 december jongstleden heeft de VVD-fractie op basis van het RKC-Integis-rapport een gefundeerde kritische beschouwing gewijd aan de besluitvorming over en de uitvoering van de reconstructie van de Traverse. Het college kwam pas op 15 december, dus twee keer 24 uur geleden, tot een inhoudelijke reactie. In de tussentijd heeft de helft van het college wel een week in Kita, Mali doorgebracht, tegen het uitdrukkelijke advies van de VVD-fractie in. De kern van het betoog van mijn fractie was de gebleken herhaaldelijke opzettelijke misinformatie van de raad. Integis spreekt over: niet, onvolledig en/of onjuist informeren, over wollig en weinig concreet informeren en over besluiten van een stuurgroep en een wethouder om niet te informeren. Op pagina 4 van zijn brief verklaart het college: “... dat het de raad nooit bewust verkeerd en onvolledig geïnformeerd heeft”. Hoe beoordeelt het college deze discrepantie? Ik ben erg benieuwd naar het antwoord op die vraag.

De VVD-fractie vindt dat de brief van het college tergend laat is gekomen. Met betrekking tot de informatie van de raad houden wij ons op dit moment vast aan de observaties van Integis. Die zijn tot nu toe niet weersproken.

De poging van het college om een deel van de blaam door te schuiven naar het externe ingenieurs- en adviesbureau Royal Haskoning is ontsierend. De kapitein blijft verantwoordelijk, ook als de loods aan boord is. Het ontbreken van enige spijtbetuiging is naar ons gevoel een jammerlijk gemiste kans.

Nu verder. De VVD-fractie stemt in met de toezegging dat er voor 1 februari 2010 een verbeterplan zal worden uitgebracht. Belangrijke elementen van dit plan ontleen wij aan de brief, maar wij hebben

ze nog wat aangescherpt. Ik noem in algemene zin de verankering van de procedureregeling grote projecten (bijlage 1 van het RKC/Integis-rapport). In het kader van de voorbereiding zijn de volgende elementen van belang:

- zorg voor een eenduidige projectdefinitie;
- zorg voor een betrouwbare, realistische kostenraming;
- zorg voor tijdige en betrouwbare informatie over medefinanciering door andere overheden of derden. Het binnenhalen van medefinanciering mag natuurlijk nooit een doel op zichzelf zijn;
- breng voor besluitvorming risico's in beeld. Ik heb het dan over de aard van die risico's, de kans dat ze zich voordoen en de omvang;
- neem zelf verantwoordelijkheid. Het college moet zich ook collectief verantwoordelijk blijven voelen. Het mag zich niet achter anderen verschuilen en zou het ingekochte advies van externen altijd als een advies moeten beschouwen. Het blijft verantwoordelijk.

Bij de uitvoering zijn naar het oordeel van mijn fractie belangrijke elementen van zo'n verbeterplan:

- zorg voor adequate controle binnen en tussen de geledingen in het proces. Die geledingen zijn de raad, het college, het ambtelijk apparaat en externe adviseurs;
- maak heldere afspraken over wie welke rol speelt in het proces;
- stel allen, maar zeker in de eerste plaats de raad, in staat zo veel mogelijk "real time" te controleren opdat tijdig bijsturen mogelijk is;
- zorg voor genoeg betrouwbare en tijdige informatie, in de eerste plaats aan de raad;
- vermijdt informatie "overkill";
- zorg voor systematische beheersing van de onderkende risico's.
- tot slot: doe wat je zegt te doen en wees altijd eerlijk.

Een verbeterplan waarin deze elementen adequaat worden geadresseerd, mag op een welwillende beoordeling van de VVD-fractie rekenen.

In de afweging tussen het principieel heenzenden van een collega dat de raad onjuist heeft geïnformeerd en het pragmatisch laten aanblijven van een college dat door schade en schande wellicht wijs is geworden en bereid is op zeer korte termijn met een verbeterplan te komen waarmee volgende colleges aan de slag kunnen, kiest de VVD-fractie alsnog voor het laatste, maar dit is wel afhankelijk van het vervolg. Wij willen dan ook de toezegging van het college dat in het verbeterplan uitwerking zal worden gegeven aan alle elementen die ik heb opgesomd. Dit is niet de tijd en ook niet de plaats om daarop af te dingen. Een noodzakelijke tweede toezegging die wij van het college vragen, is een actuele voortgangsrapportage over de nog steeds voortgaande en nog lang niet afgeronde reconstructiewerkzaamheden aan de Traverse. Laten wij daarvoor ook als deadline 1 februari 2010 kiezen.

"Full disclosure", geen lijken in de kast voor een volgend college. De VVD-fractie verwacht dat het college deze toezeggingen voluit doet. Voor het geval wij ons vergissen, hebben wij inmiddels een gelijkkluidende motie voorbereid.

De heer **Middelburg**: Voorzitter. Ik begin ook met de brief die wij van het college hebben ontvangen in reactie op het rapport. Mijn fractie is daarin enigszins teleurgesteld. Die teleurstelling geldt niet de toezegging dat er een verbeterplan zal worden opgesteld, maar wij delen wel het gevoel dat de heer Rosier verwoordde. Wordt de schuld nu ergens anders gelegd? Wordt de schuld doorgeschoven naar externen? Wordt de schuld bij de organisatie gelegd, bij de planning- en controlcyclus? Wij hebben begrip voor de inhoud van de antwoorden, want het is duidelijk dat dit alles een rol heeft gespeeld, aan de andere kant hadden wij in de reactie van een college aan de raad iets meer zelfreflectie verwacht. Tijdens de commissievergadering heeft een aantal fracties ook duidelijk gezegd dat zij de eigen rol kritisch hebben beoordeeld en erkend dat zij misschien soms wat onhandig zijn geweest. Ik herhaal dat mijn fractie van mening was dat zij er wat te naïef vanuit is gegaan dat een en ander goed geregeld was. Die zelfreflectie mis ik in het antwoord van het college, maar misschien komt die zo dadelijk nog.

De belangrijkste functie van dit rapport is de voortgang in de toekomst. Wij hebben om dit rapport gevraagd opdat wij kunnen leren van de gebeurtenissen. Mijn fractie is van mening dat wij ons nu vooral moeten richten op de aanbevelingen voor de toekomst en niet op alle details van de achterliggende situatie om terug te kijken wie, wat, waar en wanneer heeft gezegd. Laten wij aan de slag gaan om de organisatie, de raad en het college in staat te stellen om samen te voorkomen dat dit nog een keer gebeurt. Daar hoort ook bij dat een ieder zijn eigen verantwoordelijkheid neemt. In dit licht wijs ik erop dat er voor de raad nauwelijks een rol is weggelegd bij het aansturen van een extern bureau of het ambtelijk bureau. De raad spreekt het college aan op zijn functioneren. Als daarachter het een en ander schuil gaat, zou de raad dat niet in detail willen of moeten bespreken. Ik wijs op de aanbevelingen van de Rekenkamercommissie. Laten wij in de raad afspreken dat wij bij de planning- en control-cyclus betere afspraken maken over onze verantwoordelijkheden, waar wij wat gemandateerd aan het college overlaten en waar niet en welke informatie wij wel en niet willen ontvangen.

Ik kan nu herhalen wat er in het rapport is geschreven over de rol van het college, maar ik kan natuurlijk ook zeggen dat wij de aanbevelingen onderschrijven. Ik wijs er daarbij op dat voor ons het belangrijkste is dat er bij het oppakken van dit proces een positieve insteek wordt gekozen. Door dit onderzoek, het rapport, het openlijk bespreken ervan en door eerlijk te zeggen wat er wel en niet goed is gegaan, is er een vruchtbare bodem gevonden om werkelijk tot verbeteringen te komen. Dan ontstaat er een cultuur waarin mensen van hun fouten leren en doorgaan. Als de raad nu hard schreeuwt over wie wat heeft fout gedaan, het college schreeuwt dat een externe partij of wie dan ook iets fout heeft gedaan of als ambtenaren onderling gaan kiftten wie wat heeft gedaan, schieten wij als organisatie, als gemeente en als gemeentebestuur en uiteindelijk als inwoners van Voorschoten hier niets mee op. Laten wij open en transparant en zonder te zwartepieten, eerlijk kijken waar de knelpunten zitten en die op basis van onze eigen verantwoordelijkheid oppakken en aanpakken.

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. Wat maakt een gemeentebestuur tot een goed gemeentebestuur? Deskundigheid, daadkracht, moed, openheid, transparante besluitvorming. Een college en een ambtenarenapparaat die zijn toegerust op grote complexe taken en een speelveld met vele factoren. Een gemeenteraad die zijn taken goed vervult en met zijn voorstellen en initiatieven een constructieve rol vervult op basis van welwillendheid van de partijen naar elkaar.

De keuze om de Traverse aan te pakken en veiliger en groener te maken, is een goed voorbeeld van daadkracht en moed. Het beleidsdoel is gehaald, maar er was een overschrijding en dat is net zo min als een onderschrijding een goede zaak. Wij juichen het daarom toe dat de raad en het college het eens zijn geworden over een onderzoek naar de gang van zaken. Bij de partijen is de moed geweest om op zoek te gaan naar wat in de toekomst echt moet worden verbeterd.

Uit de brief van het college blijkt dat het de bevindingen van het rapport onder ogen heeft gezien. Het kondigt aan een verbeterplan op te stellen en geeft aan zich te herkennen in een aantal punten zoals de onvoldoende zorgvuldige voorbereiding. Er wordt ook gesproken over externen en wat daar is misgegaan, maar voor ons is belangrijk dat het college ook schrijft zich te herkennen in de kritiek op het eigen functioneren. Voor de ambtelijke organisatie worden eveneens verbeteringen voorgesteld en de gemeenteraad moet ook in de spiegel kijken.

De Rekenkamercommissie schrijft dat zij niet de illusie heeft dat zij een uitputtend inzicht in het hele proces heeft gegeven. Met die opmerking in gedachten hebben wij kennisgenomen van de hoofdlijnen en wij onderschrijven de aanbevelingen van de commissie. Ik wil echter nog een paar aanvullende opmerkingen maken over de bevindingen van de commissie met betrekking tot de raad, want daarvan maken wij immers zelf deel uit. Als ervaringsdeskundigen -- en dat zijn wij, zo is ook uitgesproken tijdens de commissievergadering -- kunnen wij stellen dat er inderdaad sprake zou kunnen zijn geweest van naïviteit en een gebrek aan kritisch volgen. Verder is er ook te weinig invulling gegeven aan de kritisch constructieve rol die de raad kan spelen. Zo had de raad een "second opinion" kunnen vra-

gen. Wij nemen ons als leden van een gemeenteraadsfractie deze opmerkingen zeer ter harte en wij zullen onszelf en anderen daarop kritisch blijven volgen opdat wij die rol in de toekomst ook op ons kunnen nemen.

Wij trekken ons de bevindingen van de onderzoekers dus aan en wij zullen verder kritisch zijn op de gang van zaken bij andere projecten. Wij wachten het verbeterplan af, maar dit betekent niet dat wij van mening zijn dat er helemaal niets meer moet gebeuren. Juist in deze tijd met grote uitdagingen op allerlei gebieden is daadkracht vereist. Passiviteit zou nu niet op zijn plaats zijn. Op lange termijn zal de prijs daarvan hoog zijn. Daarom roepen wij alle betrokkenen op kritisch te zijn op het eigen functioneren, de voorgenomen verbeteringen door te voeren en zich bovenal niet te laten verleiden tot het aantrekken van zelfgekozen boeien.

De heer **Blommers**: Voorzitter. De conclusies van de Rekenkamercommissie zijn helder: onvoldoende voorbereiding, onvoldoende sturing en beheersing tijdens de uitvoering en de controlerende functie van de raad is onvoldoende mogelijk gemaakt. Dit zijn zware punten. Een van de aanbevelingen van de Rekenkamercommissie is dat wij hiervan moeten leren en dat wij een actieplan moeten opstellen. Het lijkt mij inderdaad goed dat wij hier een les uit trekken, maar voordat je hier iets van kunt leren, zul je moeten erkennen dat er iets is fout gegaan. In de brief van het college lees ik echter vooral een soort verdedigende derde ronde en een goedpraten van wat is fout gegaan. Dat is jammer. De brief van het college is verstuurd zonder dat de Rekenkamercommissie daar nog naar heeft kunnen kijken. De Rekenkamercommissie heeft iedereen die gehoord is, in twee rondes ondervraagd en bevraagd, heeft stukken terug laten lezen en een ieder de mogelijkheid gegeven om alles wat over hem of haar was geschreven, te lezen en te commentariëren. Alle informatie in het rapport van de commissie is daarvoor goed en helder. In de brief van het college lees ik echter twijfel over de bevindingen in het rapport.

Ik onderschrijf het rapport volledig. Het is een goed rapport en het is goed dat het is opgesteld. Ik ben er dan ook blij mee. Voor de eerste drie punten die ik zojuist noemde, is het college verantwoordelijk. De toezegging van een verbeterplan is goed, maar het college moet eerst erkennen dat er fouten zijn gemaakt.

De betrouwbare informatie aan de raad is natuurlijk een heel zwaar punt. Dan is de geloofwaardigheid aan de orde en dat is een zwaar politiek punt. Het verkeerd informeren, het foutief of onvoldoende informeren van de raad is een politieke doodzonde. Wat mij betreft horen daar ook politieke consequenties bij. Ik ben erg benieuwd hoe het college hierover denkt. Ik zou het heel prettig vinden als het college ronduit erkent achter de drie punten van de Rekenkamercommissie te staan en als het aangeeft welke consequenties het uit dit rapport trekt. Met consequenties duid ik dan op politieke consequenties. Ik wacht het antwoord van het college af voordat ik mij in de tweede ronde uitspreek.

De **voorzitter**: Ik denk nog even na over uw laatste opmerkingen, want volgens mij is dat een verantwoordelijkheid van de raad, maar daar komen wij straks nog wel op terug.

De heer **De Jong**: Voorzitter. Tijdens de commissievergadering zijn de bevindingen besproken van de Rekenkamercommissie die in samenwerking met Integris een rapport heeft opgesteld. Die punten zijn al verschillende malen genoemd, maar ik zal ze nog eens herhalen: een slechte voorbereiding, slechte sturing en beheersing en een slechte controle door de raad.

Ik zal enkele punten herhalen die tijdens de commissievergadering naar voren zijn gebracht. Raadsleden dienen kaderstellend te werken. De CDA-fractie heeft de onderzoeksgroep gevraagd hoe zij het kaderstellende karakter van het raadswerk ziet in vergelijking met de vergaande bemoeienis met de voorbereiding, sturing en controle zoals die in het rapport worden beschreven. Volgens mijn fractie kan een en ander projectgroepen en het college volledig aan banden leggen en daarmee de organisatie

verlammen. Mijn fractie heeft de onderzoeksgroep verder gevraagd naar de werkbaarheid als raadsleden zo vergaand interveniëren in verschillende processen.

Er is al eerder gezegd dat er voor sturing en beheersing gebruikelijke “tools” beschikbaar zijn om projecten te leiden. Voorbeelden daarvan zijn modellen als IPM en Prince 2. Hoe in de praktijk door wethouders en projectleiders wordt geacteerd, is voor een raadslid niet te controleren. Dit soort “tools” kunnen ertoe bijdragen dat een project volgens vaste lijnen verloopt. Het komt er vooral op aan dat men volgens een dergelijk model wil werken. Mijn fractie geeft er de voorkeur aan de interne organisatie zodanig aan te pakken -- dit komt ook terug in de informatiebrief -- dat dergelijke “tools” zullen worden gebruikt. Daardoor zal de sturing van en de controle op projecten verbeteren.

Er wordt een kritische noot gekraakt over de niet-kritische houding van de raad bijvoorbeeld bij aanbesteding, gunning en voortgangsrapportages. De Rekenkamer distantieert zich echter van deze constatering. Tijdens de commissievergadering is al gezegd dat het niet mag voorkomen dat informatie uit de oplegbrief niet overeenstemt met de inhoud van het rapport. In de beleving van mijn fractie kan maar één van beide waar zijn.

De CDA-fractie is van mening dat de raad moet kunnen vertrouwen op de informatie die het college verstrekt. Er kan slechts gestuurd worden op wat men weet en niet op wat men niet weet. Tegen die achtergrond is het overigens zonneklaar dat als er informatie is achtergehouden, er maar één sanctie overblijft en die is ook getroffen.

Afsluitend, de CDA-fractie hoopt dat met het rapport in de hand, de bevindingen en aanbevelingen ter harte zullen worden genomen voor wat betreft voorbereiding, sturing en beheersing en dat de projecten en de projectvoering sterk zullen verbeteren. Zo niet, dan wordt het moeilijk om projecten en opdrachten te leiden zoals dat gebruikelijk is. Tijdigheid, kostenbeheersing en controle kunnen worden gewaarborgd met een sterke sturing en een projectmatige aanpak en anders niet. De gemeente, de gemeenteraad en de inwoners van Voorschoten mogen dit naar de mening van mijn fractie ook verwachten.

Burgemeester **Staatsen**: Voorzitter. Ik zal als eerste enkele opmerkingen maken. Daarna zal daaraan op basis van de taakverdeling in het college misschien nog iets worden toegevoegd. De opmerkingen van de raad hebben voor een deel betrekking op financiën waarvoor wethouder Tjalma verantwoordelijk is, voor een deel op personeel en organisatie, een onderwerp dat tot mijn portefeuille behoort en voor een deel op de stuurgroep die onder de verantwoordelijkheid van wethouder Van Dunné valt. Daarnaast is er ook nog sprake van een situatie die het hele college aangaat en dan kom ik als voorzitter van het college in beeld. Al doende zal blijken hoe de beantwoording verder zal verlopen.

Ik dank alle woordvoerders voor hun analyses en reacties. Ik zal een paar punten aan de orde stellen. In de eerste plaats het doel van het rapport: de leereffecten. Een tweede punt is de zelfreflectie van het college; enkele leden hebben hun teleurstelling uitgesproken over de brief, de mate van zelfreflectie en de mate waarin al dan niet de schuld bij externen wordt gelegd. In de derde plaats zal ik ingaan op het punt van de informatie aan de raad. Het informeren van de raad is natuurlijk een van de wezenlijke punten in de verhouding tussen het college en de raad. In de vierde plaats zal ik ingaan op de vraag: hoe nu verder. Het is al gezegd: wij moeten aan de slag en er is gesproken over het verbeterplan. Ik zal die vier punten langslopen en daarna kunnen wij zien wat er nog op de zeef blijft liggen.

De leereffecten zijn het eerste punt dat ik aan de orde wil stellen. Er is wat gebeurd medio dit jaar. De raad vond het een uitstekend besluit om de Rekenkamercommissie te vragen, de besluitvorming te analyseren opdat duidelijk wordt hoe de dingen zijn verlopen, wat er opvalt, wat is goed gegaan en wat beter had gekund. Dit alles is gebaseerd op de insteek dat de gemeente, of wij nu spreken over het college, de raad of het ambtelijk apparaat, moet proberen om hier beter van te worden. Daar gaat het

om. Ik vind het heel positief dat ik ook vanavond kan vaststellen dat die focus op leereffecten door iedereen wordt gedeeld. Het is goed dat wij dit vasthouden.

Het tweede punt heeft betrekking op de vraag naar zelfreflectie en de mening van het college over de stukken. Het college heeft al meermalen gezegd dat het van mening is dat het onderzoek een goed en herkenbaar beeld geeft van de gebeurtenissen. Het heeft er geen behoefte aan om op de hoofdlijnen af te dingen. Dit lijkt mij een belangrijke opmerking. Ik voeg hieraan toe dat het nooit de bedoeling van het college is geweest, ook niet in de brief, om “onze schuld” af te leiden naar of door te geven aan derden. In de brief wordt over een externe adviseur opgemerkt dat er onvoldoende kwaliteit is geleverd. Ik ben het met iedereen eens dat wij zelf verantwoordelijk blijven ook al wordt er een adviseur ingeschakeld; een adviseur kan geen verantwoordelijkheden overnemen. De opmerking over deze adviseur is meer bedoeld om een feitelijkheid te memoreren en niet als een bliksemafleider. Als de indruk is ontstaan dat het college een verdedigende brief heeft geschreven, kan ik alleen maar zeggen dat dit niet de intentie was. Er gaat wel eens vaker iets fout tussen zender en ontvanger, maar het college heeft op geen enkel moment de bedoeling gehad om zich in te graven en een verdedigend standpunt in te nemen.

Ik herhaal dat het college van mening is dat het rapport een herkenbaar en goed beeld geeft. Er is gevraagd of het college de gang van zaken betreurt. Zeker, wij hadden liever gezien dat het anders was gegaan. Ik haak nog aan bij de opmerking van mevrouw Lamers die heeft gezegd dat de doelstelling van de reconstructie van de Traverse in ieder geval in grote mate is bereikt of bereikt zal worden, dat is een schrale troost. Dit neemt echter niet weg dat het proces niet goed is verlopen. Het had beter moeten gaan. Het college vindt dit vervelend en betreurt het. In die zin zitten college en raad inhoudelijk op dezelfde lijn. Als er andere beelden zijn, zijn die eerder het gevolg van de communicatie dan van de intenties. Nogmaals, het college neemt zijn verantwoordelijkheid en kiest niet voor een verdedigende opstelling. Het erkent dat het zelf schuld heeft, maar alles wat in het leven gebeurt, is multifactorieel, zoals dat zo mooi heet. Vele factoren speelden en spelen een rol. Het college is een belangrijke speler op dit veld, het heeft dingen fout gedaan en goed gedaan. Dat is helder.

Het derde punt heeft betrekking op de informatie aan de raad. Ik heb al gezegd dat dit een basaal en existentieel punt is. Er zijn verschillen tussen de bevindingen van het onderzoeksbureau en het verhaal van de Rekenkamercommissie. De onderzoekers schrijven dat er op een aantal punten sprake is van het niet voldoen aan de informatieplicht, van onjuist informeren, et cetera. Het onderzoeksrapport is dus vrij hard op dit punt. De Rekenkamercommissie kiest een meer genuanceerde en geserreerde formulering. Zij schrijft letterlijk dat de informatievoorziening gebreken vertoont. Het college kan zich wat meer vinden in de formulering “vertoont gebreken” dan in de wat hardere oordelen van de onderzoekers. Het college geeft toe dat de informatievoorziening op een aantal punten beter had gekund en mogelijk tijdiger, maar naar haar mening is de kwalificatie “vertoont gebreken” beter op zijn plaats dan de formuleringen van het onderzoeksbureau. Dit neemt niet weg dat er dus sprake is van gebreken en wij trekken ons dit aan. Wij zullen ervoor zorgen dat dit in de toekomst beter gaat.

Ik kom nu bij het vierde punt. Iedereen heeft gezegd dat de leereffecten zijn benoemd en dat wij daar nu iets mee moeten doen. Aan de slag! Dat wil het college graag. Daarom hebben wij in onze brief geschreven dat wij een verbeterplan zullen opstellen. De raad krijgt dit voor 1 februari aanstaande, dus nog in deze raadsperiode. Wij zullen kijken naar alle knoppen en alle onderdelen die van belang zijn voor het goed functioneren van de gemeentelijke organisatie. Het gaat dan om factoren als de opzet van de gemeentelijke organisatie, processen en instrumenten, rollen en mensen. In het verbeterplan zullen al deze elementen de revue passeren. De raad ontvangt een concreet voorstel en dan kunnen raad en college in februari de discussie over dit verbeterplan aangaan als de resultante van dit proces.

De heer Rosier heeft nog opgemerkt dat de brief van het college wat laat is gekomen. Die opmerking is misschien bedoeld om toch iets te kunnen zeggen over de noodzakelijke aanwezigheid van enkele leden van het college elders in deze wereld. Degenen die daar geweest zijn, zullen het gevoel hebben

dat het goed en noodzakelijk was dat zij die reis hebben gemaakt. Dit leidt ons echter af van de essentie van de discussie. Ik wil daar verder dus niets meer over zeggen.

Het college heeft geprobeerd de raad zo snel en zo goed mogelijk te bedienen met zijn brief. Wat mij betreft zijn dit de opmerkingen in eerste termijn.

De **voorzitter**: Willen de andere leden van het college hier nog iets aan toevoegen?

Mevrouw **Tjalma-den Oudsten**: Voorzitter. Ik wil graag nog ingaan op de suggesties die zijn gedaan voor het verbeterplan. Het plan heeft natuurlijk voor een belangrijk deel betrekking op de aansturing van grote projecten, financiële controle, het adequaat doorlichten van projecten om ze financieel in de pas te houden en de instrumenten om “real time” te kunnen controleren, zoals de heer Rosier dat noemt. In de brief en in eerdere stukken aan de raad is al geschreven dat dit inderdaad de crux is om grote projecten in de hand te kunnen houden. Misschien is daarom ook een paar maal naar derde partijen verwezen. Dit wordt opgevat als een opzet van het college om zich achter derde partijen te verschuilen, maar dit is naar mijn mening een duidelijk leerpunt. Hoe kan de gemeentelijke organisatie met externen omgaan en ervoor zorgen dat de aanhaking tussen de externe partijen en de eigen organisatie beter verloopt? Dit moet een duidelijk onderdeel van het verbeterplan zijn. Voor de financiële controle op het project Traverse is al een voorstel gedaan. In de stuurgroep die wordt omgedoopt tot een klankbordgroep zal de financiële controle verbeteren. Dit zal in het verbeterplan een bredere strekking moeten krijgen naar de andere grote projecten. De raad kan daar op rekenen.

Het punt van de informatievoorziening is lastig. Een “real time” informatie die erop is gericht dat de stand van zaken voortdurend kan worden gevolgd, is niet eenvoudig, omdat er ook altijd sprake is van een zeker naijfeffect. In het onderzoeksrapport wordt hierop ingegaan, op de manier waarop er met begrotingen wordt omgegaan. De stand van zaken kan niet altijd een-op-een op de datum zelf worden gegeven, maar als de intenties van beide kanten, zowel van de raad als van het college, goed zijn dan is daar wel een verbeterslag te maken. Het is ons voornemen om de projectenbrochure, als ik het naar de grote projecten in het algemeen mag doortrekken, tweemaal per jaar uit te brengen en aan te passen aan de behoefte van de raad aan een betere inzichtelijkheid in de gang van zaken. Er wordt gedacht over de mogelijkheid om dit in een gezamenlijke werkgroep van de raad op te pakken. Een van de mogelijkheden is om te gaan werken met een stoplichtmodel zoals ook wel in andere gemeenten gebeurt. Dan krijgt de raad niet langer een bak met cijfers aan de hand waarvan hij zelf maar moet uitvissen of het wel goed gaat met het project. Met dit model kan in een oogopslag worden vastgesteld of het project nog in de pas loopt of dat zich problemen voordoen. Die verbeteringen in de projectenbrochure zullen ook in het verbeterplan worden meegenomen. Ik hoop dat ik hiermee tegemoet ben gekomen aan de punten die door meerdere fracties zijn genoemd en aan de inhoudsopgave van de heer Rosier. Ik ben erg benieuwd of dit antwoord aan zijn verwachtingen voldoet.

De **voorzitter**: Wij zijn nu toe aan de tweede termijn. Ik stel voor om dezelfde volgorde van sprekers te hanteren. Ik geef als eerste het woord aan de heer Rosier. De wethouder heeft hem zelfs gevraagd om te reageren op haar opmerkingen.

De heer **Rosier**: Voorzitter. Ik begin met een beetje te mopperen over de reis naar Kita en de raad laten wachten op een standpunt van het college tot twee dagen voor deze vergadering. Hoe belangrijk die reis naar Kita ook was, dit is bij mijn fractie niet goed gevallen, kan ik wel verklappen. De brief kwam binnen op de middag voor de vergadering van mijn fractie en dan moet het allemaal nog snel even. Als dit symptomatisch is voor het informeren van de raad, dan ben ik niet gerust voor de toekomst. Laat ik dit hierover zeggen.

Ik stel vast dat het college zich herkent in de rapporten die over dit onderwerp zijn uitgebracht, beter gezegd het rapport met een heel grote bijlage van Integis. Dit neemt niet weg dat het college zich

vooral richt op de wat vriendelijker formulering van de Rekenkamercommissie. Dat begrijp ik, maar erg bevredigend is dit niet.

Ik vind het wel bevredigend dat het college in ieder geval een andere bedoeling had met de brief dan uit de feitelijke tekst blijkt. Er is toch sprake van een boetekleed en wellicht ook nog wat as daarover uitgestrooid.

Het gaat natuurlijk om de toezeggingen. Ik hoor de heer Staatsen zeggen dat in het kader van het verbeterplan naar alle knoppen zal worden gekeken. Wij hebben ze niet een voor een genoemd, maar er wordt naar alle knoppen gekeken. Mevrouw Tjalma heeft er een aantal genoemd. Dit zijn goede punten. Ik reken erop dat hiermee is toegezegd dat er wordt gekeken naar alle verbeterpunten die ook door mijn fractie zijn genoemd. Ik begrijp dat “real time” controleren lastig is. Ik heb daarom in mijn inbreng gesproken over “zo veel mogelijk real time”, dat wil zeggen zo dicht mogelijk achter de ontwikkelingsgolf aan. Dat dit niet op de minuut nauwkeurig kan, begrijp ik ook wel. Mijn fractie neemt echter geen genoegen met controle achteraf. Dan kun je niet meer bijsturen, maar er alleen nog maar bijzitten en er verdrietig over nadenken. Dat willen wij geen tweede keer.

Tot slot mis ik in het antwoord van het college de tweede, voor mij erg noodzakelijke toezegging, namelijk een actuele stand van zaken van de reconstructie met een doorkijk naar het einde van het project.

De heer **Scholten**: De heer Rosier zegt iets interessants ...

De heer **Rosier**: Dat doe ik altijd.

De heer **Scholten**: ... namelijk dat hij geen genoegen neemt met een controlerende rol achteraf. Volgens mij staat in de Gemeentewet dat het de taak van de raad is om de kaders te stellen en achteraf te controleren. Hoe ziet de heer Rosier dit voor zich? Wil hij ex ante controleren? Dit lijkt mij lastig. Hoe ziet hij de kaderstellende rol van de raad en de uitvoerende rol van het college?

De heer **Rosier**: Ik wil hier graag op ingaan. Het is de leden van de raad natuurlijk niet ontgaan dat de VVD-fractie iedere twee maanden vragen heeft gesteld over de voortgang. Het karakter van die vragen illustreert wat ik in mijn hoofd heb voor die controle. Iedere twee maanden is tamelijk vriendelijk. Met een achterstand van twee maanden te worden geïnformeerd, had ik al heel wat gevonden. Ik heb die informatie nooit gekregen.

De heer **Scholten**: Maar dat is toch controle achteraf?

De heer **Rosier**: Het is controle zo dicht mogelijk achter de ontwikkelingsgolf aan. Dat wil ik bereiken.

De **voorzitter**: Ik stel als voorzitter vast dat dit achteraf is. De heer Rosier vervolgt zijn betoog.

De heer **Rosier**: Als de heer Scholten daar prijs op stelt, wil ik wel termijnen noemen.

Ik was begonnen met de afsluiting van mijn betoog. Ik heb aandacht gevraagd voor de tweede toezegging die ik aan het college heb gevraagd, namelijk voor een “full disclosure” over de stand van zaken, opdat een volgend college niet wordt verrast door nieuwe opzienbare ontwikkelingen.

De heer **Middelburg**: Voorzitter. Ik kom bijna in de verleiding om het college andere toezeggingen te ontlokken voor de toekomst, maar ik begrijp wat de heer Rosier bedoelt en ik zal dit niet doen. Ik onderschrijf ook wat hij zegt, namelijk dat wat er nu bekend zou moeten kunnen zijn, ook bekend moet worden.

Ik ben blij dat ik in de woorden van de leden van het college nu toch iets meer de zelfreflectie hoor die mijn fractie zoekt. Ik stel vast dat wij de brief misschien verkeerd hebben begrepen of dat het college de brief misschien wat onhandig heeft geformuleerd of dat de waarheid ergens in het midden ligt. Ik ben blij dat de intentie in ieder geval in lijn ligt met wat wij hadden verwacht. Het is mooi dat dit zo snel is opgelost.

Over alle suggesties voor sturing en dergelijke wil ik nog een opmerking maken. Het is pertinent niet de bedoeling dat de raad een project aanstuurt. Sterker nog, het is pertinent niet onze bedoeling om collegeleden in de rol van projectleider te duwen. Natuurlijk moet er worden gekozen voor het toepassen van geëigende methodes en methodieken en het inrichten van processen die een goede sturing mogelijk maken, want uit dit rapport blijkt duidelijk dat het daaraan schort in de organisatie. Dit laat onverlet dat een projectleider verantwoordelijk is voor de zaken waarvoor een projectleider verantwoordelijk is. Een projectleider zou in mijn visie eerder in staat moeten zijn om dichtbij "real time", voor zover dat kan, inzicht te hebben in de stand van zaken dan het college dat als opdrachtgever alleen wordt geïnformeerd binnen bepaalde kaders, dat wil zeggen in een bepaalde periode of als het project buiten een bepaalde bandbreedte van escalatie dreigt te komen. Hetzelfde geldt voor de raad. Naar mijn mening hoeft de raad niet van iedere financiële ontwikkeling per minuut op de hoogte te worden gesteld. Ik trek dit nog verder door, want volgens mij geldt dit ook voor het college als opdrachtgever. Het zou dan geen efficiënte, projectmatige methodiek toepassen. De verantwoordelijkheid komt dan overal en nergens te liggen. Dus let goed op dat wij niet doorslaan naar de andere kant en alles kapot controleren.

Ik laat het hierbij. Een goede controle vindt regelmatig plaats aan de hand van duidelijke kaders waaruit blijkt wanneer er sprake is van escalatie. Die controle is in eerste instantie gericht op de opdrachtgever, het college, en in tweede instantie op de raad. Laten wij alsjeblieft niet naar een systeem gaan waarin de raad per week kan zien wat er aan meer- en minder werk op de grote projecten is gebeurd. Daar krijg ik haast nachtmerries van.

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. Ik verstond de laatste zin niet, maar ik begrijp dat de heer Middelburg over nachtmerries sprak.

De **voorzitter**: Ik hoop dat u daar geen last van heeft.

Mevrouw **Lamers**: Nee, waarom zou ik?

Ik wil in tweede termijn nog op een aantal punten ingaan. De heer Rosier heeft gesproken over de reis naar Kita. Het lijkt mij goed erop te wijzen dat met de fractievoorzitters is gesproken over de wenselijkheid van het doorgaan van de reis naar Kita. Er zijn toen termen gebruikt als "hoffelijkheid" en er is gesproken over het nakomen van afspraken. Daarmee hebben de fractievoorzitters gezegd dat de reis kon doorgaan. Het college heeft besloten om de reis te bekorten. Het is dus wel de afspraken nagekomen, maar is eerder teruggekomen dan was afgesproken.

De heer **Rosier**: Het klopt wat mevrouw Lamers zegt, maar ik hecht er nu aan om te verklaren dat ik tijdens die vergadering heb gezegd: ga niet, blijf hier om te sturen.

Mevrouw **Lamers**: Dat weet ik, maar ik vond het ook nodig om de andere kant te belichten en duidelijk te maken dat dit geen eenpersoons actie is geweest.

Naar aanleiding van het antwoord van het college merk ik op dat wij niet de indruk hebben dat de schuld zeer werd afgeschoven. Dat heb ik in eerste termijn ook al gezegd. Er is hoor en wederhoor toegepast en zowel de heer Horlings als het college heeft een eigen visie gegeven op de gang van za-

ken. Het college heeft een verbeterplan toegezegd en je maakt zo'n plan alleen als je erkent dat er zaken zijn fout gegaan.

Mijn fractie zou ook niet willen dat de raad zo dicht op projecten zou zitten, dat hij continue bezig is met het controleren van allerlei details. De raad zou er wel wat dichter op mogen zitten en dan wijs ik erop dat de raad over verschillende instrumenten beschikt zoals het vragen van onderzoek en dergelijke. Ik heb in eerste termijn al gezegd dat wij die mogelijkheid in gedachten houden. Mocht het onwaarschijnlijke gebeuren dat wij ooit in de oppositie komen, dan zullen wij die zeker gebruiken. De raad moet weten welke instrumenten hij kan inzetten en ook in die zin is wel een verbetering mogelijk, maar de raadsleden moeten zichzelf ook bij de les houden.

Ik onderschrijf de uitspraak van de heer Rosier dat er een zo groot mogelijke openheid moet zijn. In dat opzicht kunnen wij elkaar een hand geven.

De heer **Blommers**: Voorzitter. Ik beluister in het antwoord van het college een aantal handreikingen. Ik heb ook waardering voor het feit dat het in woord nu in ieder geval duidelijker stelt dat het wel degelijk de verantwoordelijkheid neemt en de gang van zaken betreft. Daarmee gaat het college een aantal stappen verder dan het in de brief heeft gedaan.

In aansluiting op de opmerkingen over het verbeterplan wil ik nog meegeven dat het plan ook met name op de aanbestedingprocedure moet worden gericht. Juist in het begin van dit soort projecten kun je veel winnen. Zo kan worden voorkomen dat achteraf in de rapportages moet worden geconstateerd dat het niet goed gaat. Als ik de inbreng van de wethouder goed beluister, begrijp ik dat wij een soort projectrapportage voor grote projecten krijgen zoals wij die tot een jaar of twee geleden hadden. Is dat inderdaad de insteek?

Alle fracties hebben nu en tijdens de commissievergadering duidelijk gezegd dat zij dit rapport steunen en dat zij ook zelf in de spiegel zullen kijken. Het is goed dat de vijf fracties dit zullen doen en het is een uitdaging om daarvan ook blijk te geven.

Ik blijf zitten met het laatste punt, dat wil zeggen dat de controlerende functie van de raad onvoldoende mogelijk is gemaakt. De heer Rosier zegt dat hij daar pragmatisch mee wil omgaan, maar dit is voor mij een zeer principieel punt. Als het de raad onvoldoende mogelijk is om zijn controlerende taak uit te voeren en de informatievoorziening aan de raad gebreken vertoont -- in de woorden van de Rekenkamercommissie - dan kan de raad niet functioneren. Ik heb een motie opgesteld die beoogt dat het college, gezien de bevindingen en de conclusies in zowel het rapport als de brief van de Rekenkamercommissie, deze periode demissionair afmaakt. Die motie dien ik nu in.

De heer **De Jong**: Voorzitter. De informatievoorziening over de Traverse was onvoldoende en de verantwoordelijke wethouder is daar ook verantwoordelijk voor gehouden. Dit is naar onze mening afdoende. Wij moeten nu vooral vooruitkijken, lering trekken uit de bevindingen en de aanbevelingen uitvoeren.

De heer **Blommers**: De heer De Jong zegt dat de politieke conclusies al zijn getrokken. Ik heb gemerkt dat de CDA-fractie dit in de richting van haar eigen wethouder heeft gedaan buiten de commissie en de raad om. Ik hecht eraan dat dit soort dingen in de raad wordt vastgesteld.

De heer **De Jong**: Dit lijken mij twee verschillende dingen. Wij hebben inderdaad de politieke consequentie getrokken en de wethouder laten gaan. Dat wij dit niet in de commissie of de raad hebben uitgesproken, lijkt mij een ander punt. Dit staat los van de motie die nu is ingediend.

Wij moeten dus vooral vooruitkijken en ons de bevindingen en aanbevelingen op het terrein van project- en risicomanagement ter harte nemen. Op die manier wordt het overigens ook mogelijk om de

planning en uitvoering van projecten praktisch “real time” te volgen, is mijn ervaring. Als er een goed project- en risicomanagement wordt gevoerd aan de hand van de modellen die ik eerder noemde en er bovendien ook nog eens gebruik wordt gemaakt van een “projecttool” als MS Projects, weet je precies waar je staat voor wat betreft kosten en tijd. Dan kan ook de heer Rosier geheel tevreden zijn.

Nogmaals, wij moeten ons ter harte nemen wat er is fout gegaan, lessen trekken uit het verleden en verbeteringen doorvoeren. De CDA-fractie ziet het verbeterplan op 1 februari aanstaande graag tegemoet.

De **voorzitter**: Mijnheer Blommers, in uw motie staat: “besluit het vertrouwen in het college op te zeggen”. Daarover heeft u echter niet gesproken; u heeft gesproken over een demissionaire status van het college.

De heer **Blommers**: Het lijkt mij logisch dat een politieke doodzonde als het vertonen van gebreken in de informatievoorziening -- dan gebruik ik opnieuw de formulering van de Rekenkamercommissie -- wordt gevolgd door het opzeggen van het vertrouwen in het college. Wat mijn fractie betreft gaat het college daarna demissionair door tot het einde van deze raadsperiode.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat u het vertrouwen in het college opzegt. Dat wilde ik nog horen. Dank u wel.

Burgemeester **Staatsen**: Voorzitter. Misschien nog beknopt een paar reacties. De heer Rosier heeft in eerste instantie al gevraagd om een actuele stand van zaken van het project Traverse per 1 februari 2010. Ik heb vergeten te antwoorden op die vraag, maar dit lijkt mij bijna vanzelfsprekend. Ik zeg toe dat wij dit zullen doen.

De heer Rosier heeft erop gewezen dat ik in mijn antwoord heb gezegd dat wij aan alle knoppen draaien. Dat is zo. De punten die hij heeft genoemd, staan mij niet meer precies voor ogen, maar ik kan mij nauwelijks voorstellen dat er ruimte is tussen “alle knoppen” en de punten die hij heeft opgesomd. Ik heb geen document van hem gezien, maar ik ga ervan uit dat die punten vallen onder de aanduiding “alle knoppen”.

De heer Rosier heeft ook nog een opmerking gemaakt over het feit dat het college zich aansluit bij de conclusies van de Rekenkamercommissie die in zekere zin afwijken van de formulering van de onderzoekers. De raad heeft een advies gevraagd aan de Rekenkamercommissie. De commissie heeft daartoe een onderzoeksbureau ingeschakeld. Het college acht het reëel dat het uitgaat van het advies van de Rekenkamercommissie, dat is maatgevend. Het rapport van de onderzoekers is gewogen door de Rekenkamercommissie en is vertaald in haar bevindingen. Voor het college is het advies van de Rekenkamercommissie maatgevend en niet het rapport van het onderzoeksbureau. Als in dit laatste rapport zaken staan die het college herkenbaar, nuttig of relevant acht, zullen die uiteraard worden meegenomen, maar zeker op het punt van de informatievoorziening is er enig licht tussen de bevindingen van het onderzoeksbureau en die van de Rekenkamercommissie. Ik heb al gezegd dat wij ons kunnen vinden in de conclusie dat de informatievoorziening gebreken vertoont.

De heer Van Middelburg constateert tot zijn vreugde dat het college in zijn brief misschien niet optimaal gewag heeft gemaakt van zijn intenties, maar dat nu blijkt dat wij wat dat betreft op een lijn zitten.

Hij heeft een aantal opmerkingen gemaakt over de sturing. Ik moest toen denken aan de opmerking: “Congressen gaan niet over straaljagers”, die misschien kan dienen als een samenvatting van zijn opmerkingen. Bij sturing moet je goed vaststellen wie welke rol heeft en wie welke verantwoordelijkheid heeft in een duaal stelsel. Een van de aanbevelingen van de Rekenkamercommissie is dat er bij de start van een groot project duidelijke afspraken worden gemaakt over de informatiestructuur. Er moet dui-

delijk worden afgesproken waarover wordt geïnformeerd, op welk moment en aan welke partijen. Wij zullen ons die aanbeveling ter harte nemen, ook in het vervolg van het Traverseproject.

Mevrouw Lamers zegt ook dat er geen 100% controle mogelijk is en zij dringt aan op volledige openheid. Zeker!

De heer Blommers proeft dat het college verantwoordelijkheid neemt en de gang van zaken betreft. Hij doet de suggestie om in het verbeterplan ook de aanbestedingsprocedure mee te nemen. Ik weet niet of mevrouw Tjalma daarover nog iets zal zeggen, maar het ligt naar mijn mening voor de hand dat dit punt wordt meegenomen.

De heer Blommers heeft een motie geformuleerd die moet leiden tot een demissionaire status van het college voor deze periode. Dit is een politieke beslissing van de raad. Het college is het bestuur van de gemeente en of het als zodanig kan functioneren, is afhankelijk van het oordeel van de raad. Ik kan en zal daarover dus geen uitspraak doen.

De heer De Jong heeft erop aangedrongen dat er bij de opstelling van het verbeterplan ook aandacht wordt besteed aan de mogelijkheden van project- en risicomangement. Hij heeft daarvoor al eerder suggesties gedaan. Wij zullen die meenemen.

Hij heeft verder gezegd dat wij nu vooral vooruit moeten kijken. Daar sluit ik mij bij aan. Wij zijn begonnen met de Traverse. Het was een wat rafelig proces dat niet altijd even gemakkelijk was. Wij weten hoe het gegaan is. Laten wij daarvan leren. Ik stel voor dat wij nu een streep zetten onder die geschiedenis en dat wij, sterker en beter geworden door de aanbevelingen, vooruitkijken en ervoor zorgen dat het in de toekomst zo goed als mogelijk gaat.

Mevrouw **Tjalma-den Oudsten**: Voorzitter. Er is de laatste maanden gewerkt aan een update van de stand van zaken en aan een risico-inventarisatie van de derde fase. Die is inmiddels afgerond en aan de griffie aangeboden. Ik begrijp dat die morgen in de “dikke envelop” aan de leden van de raad wordt aangeboden. De vraag om die toezegging kan ik dus in ieder geval zeer smart beantwoorden.

Het uitgangspunt bij de herziening van de projectenbrochure is de constatering van de raad dat de huidige projectenbrochure een achteruitgang is. Die kritiek werd vrij breed gedeeld. Wij zullen voor een deel terugrijpen naar de oude systematiek, maar wij zullen dit graag doen in samenwerking met een werkgroepje van de raad. Het college hoeft dan niet zelf te bedenken waar raadsleden behoefte aan hebben, maar kan aan de leden vragen wat zij willen zien in de projectenbrochure en hoe die eruit moet zien. Wij zullen hier de komende maanden flink mee aan de slag gaan.

Het lijkt mij een goede suggestie om de aanbestedingsprocedure in het verbeterplan op te nemen. Er is immers vastgesteld dat er in het voortraject het een en ander is misgegaan. Dit was voor een deel het gevolg van tijdsdruk, maar er is ook vastgesteld dat de voorbereiding van grote projecten kwalitatief beter kan. De aanbestedingsprocedure maakt daarvan deel uit.

De **voorzitter**: Wij zijn nu toe aan de afrondende fase van de besluitvorming. Er ligt niet zoals gebruikelijk een kant en klaar besluit voor. De raad moet toch een besluit nemen aan de hand van deze discussie over de rapportage en over de brief van het college. Ik geef daar een voorzet voor:

- de informatievoorziening aan de raad moet worden verbeterd;
- de aanbestedingsprocedure moet verlopen overeenkomstig de regels die daarvoor bestaan en die vanavond zijn besproken;
- “real time” controle moet een onderdeel uitmaken van het verbeterplan;
- het verbeterplan moet op 1 februari 2010 ter bespreking voorliggen opdat de raad kan vaststellen of dit aan zijn verwachtingen voldoet.

Het woord is nu aan de leden van de raad.

De heer **Rosier**: Voorzitter. Wilt u mijn fractie enkele minuten de tijd gunnen om na te denken over hetgeen hier is gewisseld en met name over de motie van ONS Voorschoten?

De **voorzitter**: Dit komt huishoudelijk gezien ook goed uit. Beneden in de hal staan broodjes voor ons klaar. Ik stel voor om akkoord te gaan met dit verzoek om een schorsing die in beide opzichten nuttig kan zijn.

De vergadering wordt enige tijd geschorst.

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering en geef het woord aan de heer Rosier.

De heer **Rosier**: Voorzitter. Aan allen: wel bekomme!

De **voorzitter**: Dat klinkt goed in deze kersttijd.

De heer **Rosier**: Daar zijn wij nog niet aan toe. Als ik terugdenk aan de weinig toeschietelijke beantwoording op de vragen van de VVD-fractie over de uitvoering van de reconstructie van de Traverse, als ik terugdenk aan het inhoudelijke verloop van het interpellatiedebat dat medio dit jaar op voorstel van de VVD-fractie over dit onderwerp is gevoerd, als ik terugdenk aan de formuleringen in het Integis-rapport en in het rapport van de Rekenkamercommissie, dan kan ik niet anders zeggen dan dat het initiatief van ONS Voorschoten om een motie van wantrouwen in te dienen, de leden van mijn fractie sympathiek in de oren klinkt.

De **voorzitter**: Die motie is nu nog niet aan de orde. Er is eerst gelegenheid om te reageren op het voorstel voor de besluitvorming. De motie komt na het besluit.

De heer **Rosier**: Dat is duidelijk. Ik heb in mijn bijdrage in eerste termijn gewezen op het dilemma tussen principieel en pragmatisch. Ik heb goed geluisterd naar het antwoord van het college op de verzoeken van de VVD-fractie om stevige, heldere toezeggingen. Die toezeggingen zijn naar mijn smaak gedaan. Dit is een belangrijke stap in de richting van een aanpak die zal leiden tot een fundamentele verbetering.

Gevraagd naar het oordeel over dit debat, kan ik zeggen dat de VVD-fractie tamelijk tevreden is over de uitkomst ervan.

De **voorzitter**: En wat is uw mening over het voorstel voor een besluit, mijnheer Rosier?

De heer **Rosier**: Zoals ik het beleef, luidt het besluit dat het college toezeggingen heeft gedaan in antwoord op de verzoeken van de VVD-fractie over de inhoud van het verbeterplan en over een rapportage over de voortgang van het Traverseproject met een doorkijk naar de oplevering. Ik stel dit vast, ik neem daarvan nota en dit stelt mij tevreden.

De heer **Middelburg**: Voorzitter. Ik ben uw precieze formulering vergeten. Ik heb in de pauze aan de griffier gevraagd of wij misschien iets op papier kunnen krijgen, maar hij zei volstrekt terecht dat hij zich als griffier niet bemoeit met de inhoud. Ik meen dat ik ongeveer hetzelfde zeg als u heeft voorgesteld, maar als dat niet zo is, hoor ik het wel. Volgens mij kan de raad besluiten dat hij kennis neemt van het rapport van de Rekenkamercommissie, dat hij de aanbevelingen die daarin zijn verwoord, overneemt en dat het college op basis daarvan voor 1 februari aanstaande een verbeterplan zal opstellen. Als het besluit als zodanig is voorgesteld, kan mijn fractie daarmee van harte instemmen. Ik meen dat dit ongeveer overeenkomt met uw formulering.

De **voorzitter**: Dat is correct.

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. Het wordt een beetje saai. Wij kunnen ook instemmen met het kennisnemen van de brief, het overnemen van de aanbevelingen en het wachten op het verbeterplan dat op 1 februari aanstaande gereed zal zijn. Wij zijn tevreden over de discussie en zullen heel alert en kritisch blijven.

De heer **Blommers**: Voorzitter. Ik zie twee punten: het vaststellen van het onderzoeksrapport en de opdracht aan het college om per 1 februari aanstaande een verbeterplan aan te leveren.

De heer **De Jong**: Voorzitter. Ik herhaal wat ik in eerste termijn heb gezegd, namelijk dat wij ons de aanbevelingen ter harte moeten nemen en dat wij lessen willen trekken uit de bevindingen van de Rekenkamercommissie. Wij moeten vooral vooruitkijken. Dat heeft de burgemeester ook herhaald naar aanleiding van mijn inbreng in eerste termijn. Wij kunnen wel blijven afrekenen en verdergaan op dat pad, maar de consequenties zijn getrokken en de wethouder is weggegaan. Het klinkt natuurlijk ontzettend leuk als de heer Blommers daarover verder blijft praten en een motie indient die beoogt dat het college demissionair moet aanblijven, maar dat is in mijn oren toch vooral electorale retoriek.

De **voorzitter**: Ik stel vast dat de raad kennisneemt van het rapport van de Rekenkamercommissie en het vaststelt. Verder wacht de raad het verbeterplan van het college af dat voor 1 februari 2010 zal worden uitgebracht.

Nu is aan de orde de motie van de fractie van ONS Voorschoten die luidt als volgt:

“De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d. 17 december 2009,

in overweging nemende:

- de bevindingen uit het rapport *Wegen na de Traverse*;*
- de conclusies die de Rekenkamercommissie uit dit rapport trekt;*

besluit het vertrouwen in het college op te zeggen,

en gaat over tot de orde van de dag.”

De heer **Rosier**: Voorzitter. Ik was zojuist met mijn betoogje begonnen alsof die motie al aan de orde was. Ik wil nu toch het mijne hierover zeggen. Als ik terugdenk aan de wijze waarop de vragen van de VVD-fractie zijn beantwoord, als ik terugdenk aan het interpellatiedebat, als ik mij de formuleringen voor de geest haal in met name het Integis-rapport, dan kan ik mij de motie van ONS goed voorstellen. Die komt mij sympathiek voor. Ik heb in eerste termijn ook gewag gemaakt van het dilemma van mijn fractie tussen principieel heenzenden waartoe de geconstateerde feiten wellicht aanleiding kunnen geven, en het pragmatisch verdergaan met een ervaringsdeskundig college dat -- zo mogelijk con amore -- werkt aan een verbeterplan dat op korte termijn -- op 1 februari 2010 -- wordt uitgebracht en dat voldoet aan de wensen van mijn fractie. Zij kiest voor die pragmatische route. De leden van mijn fractie zullen dus niet voor de motie van ONS stemmen. Dit neemt niet weg dat wij de grond ervan herkennen en erkennen.

De heer **Middelburg**: Voorzitter. Mijn fractie heeft het wat dat betreft iets gemakkelijker, want zij hoeft geen keuze te maken tussen pragmatisme en idealen. In de motie wordt het rapport genoemd. Wij hebben bewust aan de Rekenkamercommissie gevraagd om een rapport. Wij gaan daarom, net als het college en net als de CDA-fractie zoals zojuist verwoord door de heer De Jong, uit van wat de Rekenkamercommissie schrijft. Waar dit strijdig is met de bevindingen van Integis, gaan wij toch uit van de aanbevelingen van de Rekenkamercommissie. De raad en de begeleidingscommissie hebben destijds niet voor niets gekozen voor de Rekenkamercommissie. Zij hebben dit enerzijds gedaan omdat de onafhankelijkheid dan niet in het geding is en anderzijds omdat zij onze organisatie en de gang

van zaken goed kent. Dit rapport is inderdaad hard, maar het is de taak van de raad om het in de juiste context te plaatsen en het te gebruiken waarvoor het bedoeld is. Naar de mening van mijn fractie is het doel van het rapport altijd geweest om tot verbeteringen te komen. Ik verwijs verder naar de woorden van de heer De Jong. De politieke consequenties zijn al getrokken. Dat was al vervelend genoeg. Na de behandeling van dit rapport in de commissie en vooral vanavond, nu wij de toezeggingen van het college hebben gehoord en zijn erkenning over de bevindingen in het rapport, kunnen wij niet tot de conclusie komen dat er überhaupt een vertrouwenskwesitie aan de orde is. Er zijn fouten gemaakt, misschien hier en daar grote fouten, maar er wordt nu hard gewerkt om daarin verbetering te brengen. Dat is naar mijn mening iets anders dan het vertrouwen verliezen, althans dit geldt zo voor mijn fractie.

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. De fractie van de VVD voelt sympathie voor de motie van ONS Voorschoten, zeker gezien het interpellatiedebat dat eerder heeft plaatsgevonden. In mijn beleving heeft de raad alle ruimte gegeven voor dit interpellatiedebat en hij is daar serieus mee omgegaan. Daarom is voor mij niet duidelijk wat nu het probleem is.

Wij zullen die motie van wantrouwen niet steunen. Ik heb eerder al gezegd dat wij tevreden zijn over het antwoord van het college en dat wij uitkijken naar het verbeterplan. Bovendien wordt er naar onze mening een te eenzijdig licht geworpen op hetgeen er is gebeurd. De gemeenteraad moet ook in de spiegel kijken en de nodige zelfreflectie opbrengen. Hiermee wordt ook voorbijgegaan aan het aspect wederhoor. De heer Middelburg zei het al: wij volgen de formulering die de Rekenkamercommissie in haar brief gebruikt. Daarbij is hierover al in juni jongstleden gediscussieerd. Daarna is er een onderzoek ingesteld. Het is te prijzen dat dit onderzoek heeft plaatsgevonden, dat de raad dit heeft gesteund en het onderzoek serieus neemt. Mijn fractie ziet daarom geen enkele reden om de motie van wantrouwen te steunen. Ik vraag mij ook af wat de winst ervan zou kunnen zijn twee maanden voor de verkiezingen, want het enige gevolg zal zijn dat er projecten stil komen te liggen. Ik begrijp dit dan ook niet.

De **voorzitter**: Ik neem aan dat de heer Blommers niet wil reageren, omdat hij de motie heeft ingediend.

De heer **De Jong**: Voorzitter. Ik zou haast zeggen: herken en erken de conclusies in het rapport van de Rekenkamercommissie. Kijk vooruit, pak aan op het terrein van risico- en projectmanagement. De vertrouwenskwesitie is voor ons niet aan de orde. De toezeggingen van het college over het verbeterplan stemmen ons tevreden. De leden van mijn fractie zullen niet voor deze motie stemmen.

De heer **Blommers**: Voorzitter. Ik wil toch nog reageren. Ik heb al gezegd dat dit vooral een principiële motie is. Punt 3 van de bevindingen van de Rekenkamercommissie over de gebreken in de informatievoorziening is voor ons een politieke doodzonde. Ik kijk juist vooruit en als je vooruitkijkt, zul je altijd politieke consequenties moeten trekken.

De heer **De Jong**: Als ik het goed heb, hebben wij in juli de ultieme politieke consequentie getrokken. Daarmee basta.

De heer **Blommers**: Volgens mij kunnen wij die conclusie alleen trekken naar aanleiding van het rapport en het rapport ligt hier vandaag voor het eerst ter tafel.

Ik heb al eerder gezegd dat wij de rapportage herkennen en erkennen. Daar vloeit deze principiële motie uit voort.

De motie wordt bij handopsteken verworpen, waarbij de **voorzitter** constateert dat de fractie van ONS Voorschoten ervoor heeft gestemd.

De **voorzitter**: Hiermee is dit agendapunt afgesloten en daarmee ook mijn voorzitterschap voor deze avond.

Voorzitter: Staatsen

5 Rondetafelgesprek

De **voorzitter**: Voor dit gesprek hebben zich twee sprekers gemeld. In de eerste plaats de heer Dessens die zal spreken over de Erfgoednota, in de tweede plaats de heer Van Tol die zal spreken over het aansluitingsverzoek Rijnstreekgemeenten. Ik wijs de sprekers erop dat zij maximaal vijf minuten spreektijd hebben.

De heer **Dessens**: Voorzitter. Dank voor de gelegenheid om met een enkel woord in te spreken over de Erfgoednota. Ik heb namens de Vereniging tot behoud van Oud-, Groen- en Leefbaar Voorschoten op 15 december een brief aan de raad gestuurd. Ik realiseer mij dat die waarschijnlijk wat laat is ontvangen. Daarom nog een enkel woord ter toelichting.

Laat ik vooropstellen dat de vereniging blij is met de ingediende Erfgoednota. Wethouder Van Dunné weet dat wij al anderhalf jaar geleden -- misschien ook wel daarvoor maar dat is mij niet bekend -- hebben aangedrongen op een aanpak van het monumentenbeleid. Dit wordt tegenwoordig erfgoedbeleid genoemd en dat is een mooiere naam. Wij hebben daarop aangedrongen, omdat ons duidelijk is dat er in Voorschoten sprake is van een grote achterstand bij het actualiseren van het erfgoed. Ik geef een voorbeeld. De vereniging heeft twee jaar geleden het gebouw van de bibliotheek voorgedragen als gemeentelijk monument. Een maand geleden heeft zij de bollenschuur van Hoogwerff-Kroon voorgedragen als monument op basis van het advies van het erfgoedgenootschap voor de Bollenstreek dat dit een bijzondere bollenschuur is. De vereniging heeft dit mede gedaan om duidelijk te maken dat er in Voorschoten sprake is van een achterstand.

De vereniging is blij dat er nu een Erfgoednota is, want die biedt de mogelijkheid om een begin te maken met een vernieuwd erfgoedbeleid. In eerste instantie dus complimenten, maar ik maak toch een paar kritische kanttekeningen. Die hebben betrekking op geld, personeel en hooi op de vork.

Als je in de Erfgoednota schrijft dat het erfgoed een van de belangrijke karakteristieken van het dorp is, dat dit een van de trekkers moet zijn voor buitenstaanders om een bezoek te brengen aan het dorp, dan is een bedrag van structureel €25.000 wel wat mager. Ik snap wel dat het geld ook in Voorschoten niet aan de bomen groeit, maar er zou toch op een creatieve manier naar een aantal maatregelen kunnen worden gezocht die een gemeente zich kan permitteren. Ik denk bijvoorbeeld aan het vrijstellen van monumenten van de onroerendzaakbelasting of een wat snellere vulling van een fonds waaruit bijzondere uitgaven voor het behoud van het erfgoed kunnen worden gedaan. Dit fonds kan worden gevuld met eenmalige inkomsten van de gemeenten of met een deel van de onroerendzaakbelasting als die niet wordt teruggegeven aan de eigenaars van monumenten.

Het tweede punt heeft betrekking op de beschikbare menskracht. Het is in een kleine gemeente altijd moeilijk om gekwalificeerd personeel te krijgen. Voor het erfgoed leunt de gemeente op dit moment vooral op ingehuurde krachten die overigens alle lof verdienen. Op die manier bouw je echter geen expertise op. Om expertise te kunnen opbouwen, moet je eigen mensen hebben die het dorp kennen en die voor een zekere continuïteit zorgen. Ingehuurde mensen kunnen immers na een half jaar zo maar weer weg zijn en vaak zijn zij dat ook. Het is een goed initiatief om een extra fte beschikbaar te stellen voor het erfgoedbeleid, maar ik dring erop aan dat die fte structureel wordt ingevuld. Ik twijfel er niet aan dat dit het voornemen is, maar dit voornemen moet ook worden uitgevoerd.

Ik heb eerder gezegd dat Voorschoten een achterstand heeft. Er zijn nu zo'n dikke 200 monumenten waarvan ruwweg de helft rijksmonument is en de andere helft gemeentemonument. Het kan ook iets an-

ders liggen, maar ik meen dat er daarnaast zo maar 150 tot 200 monumenten op een lijst kunnen worden geplaatst waarvan moet worden vastgesteld of zij een erfgoedstatus moeten krijgen en dus ook als monument moeten worden aangemerkt. Dit is een forse klus. Dat is heel veel hooi op de vork. Daarom heeft de vereniging voorgesteld dat er wordt geprobeerd om prioriteiten te stellen. Haar prioriteit is dat er wordt begonnen op die plaatsen waar het erfgoed gevaar loopt. Waar loopt het erfgoed gevaar? Daar waar er plannen zijn om het aan te tasten. Daarom zal het duidelijk zijn dat de vereniging een gebouw als de bibliotheek of de bollenschuur langs de Veurseweg heeft aangedragen, maar zij kan zo maar een rijtje andere monumenten noemen. Daarom dring ik erop aan dat de gemeente probeert om in die grote achterstand prioriteiten te stellen en daarmee te beginnen.

De vereniging is van harte bereid om de gemeente hierin bij te staan. Zij is een enthousiast deelnemer aan het inmiddels opgerichte Lokaal Erfgoed Platform en staat dus volledig aan de kant van diegenen die het erfgoed een goed hart toedragen. Zij wil daar ook een steentje aan bijdragen.

De **voorzitter**: Dank u wel, mijnheer Dessens. Wij zullen bij agendapunt 16 over dit onderwerp praten. De leden van de raad kunnen nu echter van de gelegenheid gebruikmaken om vragen te stellen aan de heer Dessens.

De heer **Oosterhuis**: Voorzitter. Ik dank de heer Dessens voor zijn inbreng over de Erfgoednota. Het is jammer dat wij de brief van de Vereniging tot behoud van Oud-, Groen- en Leefbaar Voorschoten nog niet hebben ontvangen, althans mijn fractie heeft die nog niet ontvangen. Ik krijg er nu een exemplaar van, waarvoor dank, maar ik had de brief graag eerder bestudeerd. Een aantal punten dat de heer Dessens noemt, zal ongetwijfeld aan de orde komen bij de behandeling van de Erfgoednota. Hij noemt het budget van €25.000 dat in de nota wordt genoemd aan de magere kant. Heeft hij of heeft de vereniging een idee hoe groot dat budget dan wel zou moeten zijn?

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. Ik hecht er voor alle duidelijkheid aan om te zeggen dat de brief van de heer Dessens ons wel heeft bereikt, gewoon via de e-mail van de griffie.

De heer **Spendel**: Voorzitter. Ik heb een vraag aan het college. Kunnen wij ook op dit punt kiezen voor samenwerking met Wassenaar?

De **voorzitter**: Het lijkt mij beter dat wij die vraag meenemen bij de bespreking van het reguliere agendapunt. Wij stellen nu vragen aan de heer Dessens.

De heer **Dessens**: Voorzitter. Excuses voor het feit dat de heer Oosterhuis de brief niet eerder heeft ontvangen. Ik heb al gezegd dat wij die ook wat laat hebben verzonden. Gelukkig heeft hij de brief nu onder ogen en als het goed is, heb ik ongeveer verteld wat er in de brief staat.

In antwoord op de vraag naar het budget is niet echt een verstandig woord te zeggen. Ik weet wel dat je als de gemeente geconfronteerd wordt met enige activiteit waarin zij zou moeten participeren voor het onderhoud van monumenten, niet praat over getallen van vijf cijfers, misschien ook niet over getallen van zes cijfers, maar over getallen van zeven cijfers. Je zou dan kunnen denken aan Berbice, stel je voor dat de gemeente op een of andere manier een gebaar zou willen malen om daar iets aan te doen. Dit wil niet zeggen dat ik van mening ben dat de gemeente dit voor haar rekening moet nemen. Ik wil alleen maar zeggen dat er voor een werkelijke participatie in het onderhoud of opknappen van monumenten, moet worden gedacht aan een fonds dat eerder moet worden gevuld met tonnen dan met tienduizenden. Als de heer Oosterhuis vraagt aan welk bedrag ik denk, antwoord ik hem dat het vier- of vijfvoudige van wat nu wordt voorgesteld, een goed begin zou kunnen zijn. Ook een eenmalige dotatie in een fonds kan een behoorlijke slok op een borrel zijn.

De **voorzitter**: Dank u wel. Dit lijkt bijna een advies voor de komende collegeonderhandelingen.

De heer **Rondagh**: Voorzitter. In de nota staat dat er incidenteel €70.000 beschikbaar is voor de actualisering van de monumentenzorg. De heer Dessens zegt dat er maar €25.000 beschikbaar is. Hij vergeet dan deze post te noemen, lijkt mij, maar hij moet mij maar corrigeren als ik het verkeerd zie.

De heer **Dessens**: Voorzitter. De heer Rondagh heeft gelijk. Er is naast structureel geld ook incidenteel geld beschikbaar. Dit heeft een duidelijke bestemming. Ik heb dit bedrag van €70.000 dat is bedoeld om het monumentenbestand te actualiseren, niet genoemd, juist omdat dit een eenmalige post is en ik heb gesproken over een structureel beleid. De heer Rondagh heeft wel gelijk. In de nota wordt een eenmalige post genoemd.

De **voorzitter**: Ik geef nu het woord aan de heer Van Tol die zal spreken over de eventuele toetreding Rijnstreekgemeenten.

De heer **Van Tol**: Voorzitter. Mijn naam is Henk van Tol. Als men mij vraagt waar ik woon, antwoord ik: ik voel mij Voorschotenaar, maar ik woon tijdelijk in Kaag en Braassem. Op 28 oktober jongstleden vergaderde het algemeen bestuur van Holland Rijnland en bij die gelegenheid stond het aansluitingsverzoek van de Rijnstreekgemeenten op de agenda. Het voorstel om dit verzoek door te sturen aan de gemeenteraden werd met 63 tegen 24 stemmen aangenomen. De 24 tegenstemmen kwamen van Katwijk, Noordwijkerhout en tot mijn grote verbazing van Voorschoten. Over Katwijk wil ik het hier vanavond niet hebben. De inwoners van die gemeente hebben niet zulke regionale gedachten, zij willen zelfs niet samenwerken in de brandweer. De gemeente Noordwijkerhout vergadert vanavond over ditzelfde voorstel. Ik had ook graag ingesproken tijdens die vergadering, maar de gave van bilocatie is mij niet gegeven. Ik heb voor Voorschoten gekozen, omdat ik Voorschotenaar van geboorte ben en hier 25 jaar heb gewoond. Ik ben nog gevoelsmatig en praktisch aan Voorschoten gebonden.

In de 25 jaar dat ik in Voorschoten woonde, heb ik dit verstilde agrarische dorp zien uitgroeien tot een mooie, levenslustige forensengemeente die bereid is nieuwe initiatieven te nemen en zo is geworden wat zij nu is. Aan nieuwe initiatieven kleven ook bezwaren, dat begrijp ik ook wel. Het vorige agendapunt heeft dit geïllustreerd. Dit wil echter niet zeggen dat je geen nieuwe initiatieven meer zou moeten nemen.

Ik neem aan dat de leden van de raad de onderliggende stukken hebben gelezen. Ik zal niet zeggen waarom zij moeten voorstemmen. Zij zullen misschien ook bezwaren hebben. Als er bezwaren zijn, moet er een verbeterplan komen en ook op dit terrein is er een verbeterplan opgesteld. Er is een prachtig rapport verschenen "Boeien en binden" waaraan uw voorzitter een belangrijke bijdrage heeft geleverd. Dit is gisteravond tijdens de bestuursvergadering van Holland Rijnland in Katwijk besproken en ook daar heeft uw voorzitter weer een grote inbreng gehad. Mijn waardering daarvoor.

Ik zou het zeer betreuren als de raad van Voorschoten vanavond negatief zou beslissen over het aansluitingsverzoek van Alphen aan den Rijn, Nieuwkoop en Rijnwoude. Ik hoop dat ik kan blijven zeggen dat ik mij Voorschotenaar voel en dat ik mij niet plaatsvervangend hoef te schamen omdat de raad negatief stemt. "Boeien en binden" geeft voldoende handvatten om weer een nieuwe koers in te slaan in de bestuurlijke structuur van Holland Rijnland.

Voorzitter. Ik ben hier vanavond met een goed gevoel naartoe gekomen. Op 12 juli 1967 was ik hier ook, samen met mijn aanstaande echtgenote. Op de plaats waar u nu zit, zat toen de dienstdoend ambtenaar van de burgerlijke stand, de heer Piet Bakker. Hij heeft blijkbaar zo tot ons gesproken, dat ons huwelijk nog steeds stand houdt. Ik hoop dat ik hier straks weer met een goed gevoel kan weggaan na de bespreking van agendapunt 18. Ik dank u voor uw aandacht.

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. Ik dank de heer Van Tol voor zijn inbreng. Hij had die eerder willen leveren, maar dat is niet gelukt. Wij hebben echter wel kennis genomen van zijn brieven. Ik zou hem willen vragen of hij bekend is met de problemen die Voorschoten heeft met de aanleg van de RijnlandRoute. Kent hij het standpunt daarover?

De heer **Zoetemelk**: Voorzitter. Ik zou aan de heer Van Tol willen vragen wat hij er als Voorschotenaar van zou merken als straks de Rijnstreekgemeenten worden toegevoegd aan Holland Rijnland. Dit is niet negatief bedoeld, maar ik wil weten waaruit zijn enthousiasme voortkomt en waarvoor de raad zou gaan met dit besluit.

De **voorzitter**: Nog een opmerking mijnerzijds. De drie vertegenwoordigers van Voorschoten in het algemeen bestuur hebben tegengestemd, omdat Voorschoten nog geen standpunt heeft ingenomen. Wij hebben gezegd dat wij om die reden niet konden instemmen en dat wij ons nader zouden beraden en vanavond een beslissing zouden nemen. Het was dus geen stem tegen de aansluiting, maar een stem tegen het voorstel omdat wij er op dat moment nog niet uit waren. Dit is misschien een wat andere nuancering.

Mijnheer Van Tol, het woord is nu aan u.

De heer **Van Tol**: Ik kan mevrouw Lamers geruststellen. Anderhalf of twee jaar geleden was er een portefeuillehoudersoverleg van Holland Rijnland Verkeer en Vervoer onder leiding van de heer Glasbeek, u welbekend. Ook de wethouder van de gemeente Voorschoten was daarbij aanwezig, maar hij is nu niet meer in uw midden. Tijdens die bijeenkomst werd ook de RijnlandRoute aan de orde gesteld. Ik ben toen zo vrij geweest om in te spreken namens de gemeente Kaag en Braassem. Ik heb gezegd dat politici wel eens wordt verweten dat zij lijden aan een tunnelvisie, maar in dit geval lijkt mij dit de enige juiste visie voor Voorschoten: een RijnlandRoute die je niet hoort, ziet of ruikt in Voorschoten. De weg moet naar mijn mening volledig ondertunneld worden. Die geluiden heb ik hier wel vaker gehoord. Dat dit in HollandRijnland misschien iets anders ligt, kan ik niet helpen.

De heer Zoetemelk heeft gevraagd waar mijn enthousiasme vandaan komt. Ik woon in Kaag en Braassem, misschien kom ik te zijner tijd wel weer terug in Voorschoten, dat weet ik nog niet. Kaag en Braassem is een nieuwe gemeente die is ontstaan door de samenvoeging van Alkemade en Jacobsouwde. Jacobsouwde hoorde bij de Rijnstreek en Alkemade hoorde bij Holland Rijnland. Daardoor ontstond er voor ons een dilemma. Wij moesten kiezen: of de ene kant of de andere kant. De raad van Kaag en Braassem, waar ik vroeger zelf ook deel van uitmaakte, heeft ervoor gekozen bij Holland Rijnland aan te sluiten. Als de Rijnstreek in stand zou blijven -- wat hoogst onwaarschijnlijk is want er zijn er nog maar drie over en de laatste zal het licht uitdoen -- zou Kaag en Braassem een flinke uitreesom moeten betalen. Bovendien zijn wij, als er wordt samengevoegd, niet verder gekomen dan in 1974. Toen was mevrouw De Graaf-Nauta, staatssecretaris van Binnenlandse Zaken, zo stout om een wetsvoorstel in te dienen waardoor de provincies zouden worden opgeheven en er 44 gewesten zouden worden gevormd.

De **voorzitter**: Mag ik u vragen om in te zoomen op de vraag om te voorkomen dat wij de rest van de avond praten over de bestuurlijke organisatie? Dat is een buitengemeen boeiend onderwerp, maar er staan nog veel andere punten op de agenda. Mag ik u verzoeken om af te ronden?

De heer **Van Tol**: Eén van die 44 gewesten zou Zuid-Holland-noord zijn. Dit is precies het gebied dat ontstaat als de Rijnstreek bij Holland Rijnland komt. Samen sta je sterk!

De **voorzitter**: Dank u wel. Wij kunnen hierover nog met elkaar van gedachten wisselen bij de behandeling van het agendapunt.

6. Lijst van ingekomen stukken voor de gemeenteraad gedateerd respectievelijk 6 en 13 november 2009

Besloten wordt overeenkomstig de voorstellen tot afdoening.

7. Vragenuurtje

Financiële situatie van de sportvereniging Voorschoten '97

De heer **Van Herk**: Voorzitter. In de media -- en daar moet ik het van hebben -- is gewag gemaakt van de problemen bij de grootste sportvereniging van Voorschoten met meer dan 1400 leden. Die zijn kennelijk zo ernstig dat het bestuur van de vereniging zichzelf demissionair heeft verklaard naar aanleiding van het niet langer kredietwaardig zijn van de Stichting Topsport. Ik begrijp dat het hier om twee rechtspersonen gaat, dat is op zichzelf ook bijzonder. Volgens de media zijn er zonder toestemming van het bestuur van de vereniging -- die wij moeten koesteren, omdat zij een grote maatschappelijke functie heeft -- geldstromen geweest die niet te controleren zijn en waarvoor geen toestemming is verleend. Het is bekend welke belangen er in het geding zijn: de gemeente Voorschoten is eigenaar van de velden, en verder zijn er de huur en alles wat daarmee samenhangt. In dit kader wordt er subsidie verleend. Is er bij het schuiven van geld -- als ik het in dit stadium zo mag noemen -- ook gemeenschapsgeld betrokken? Is de vereniging, die wij allen koesteren, hierdoor in de problemen gekomen? Ik denk dat de voorwaardenscheppende verantwoordelijkheid van de raad en de gemeente ons noopt om de vereniging te vragen wat dit alles betekent en waar wij haar kunnen ondersteunen om te voorkomen dat zij hier zodanig onder zal lijden dat zij zelfs misschien ten onder zou gaan. Dat zou zeer betreuenswaardig zijn.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Ik ben het met de heer Van Herk eens. Deze club is een van de sportieve parapadaardjes van Voorschoten. Nu de club in problemen dreigt te raken, leven wij met hem mee. Ik heb de voorzitter gebeld vrij snel nadat er gewag is gemaakt van de problemen en hem gevraagd wat er aan de hand is. Ik heb iets meer gehoord dan op de website staat, maar ik denk dat wij het daarbij voorlopig maar moeten houden. Ik heb hem -- met een vooruitziende blik wellicht -- gezegd dat wij het graag horen als wij iets kunnen doen. Dat wil niet zeggen dat ik een blanco cheque heb gegeven, maar ik heb duidelijk gemaakt dat wij dit ook belangrijk vinden. Het is gedoe om geld dat niet te verantwoorden is. Dit dateert al van enige tijd geleden en de vereniging en de stichting stehelen daar nu over. Ik heb niet de indruk dat er gemeenschapsgeld is verdwenen -- en dat is meer dan een stellige indruk -- al is het alleen maar omdat het geld dat die kant op gaat, vooral subsidie voor jeugdsport is. Dit geld wordt regelrecht overgemaakt aan de vereniging en niet aan de stichting. De stichting is vooral bedoeld voor de stimulering van topsport en daar doet deze gemeente nu juist niet al te veel aan. Zij stimuleert graag de brede sport en dan specifiek de sport voor jongeren. De vereniging is in dit geval eerder gedupeerd dan een dupeerder.

Kort en goed: wij maken ons ook zorgen en wij houden contact met de vereniging. Mocht er aanleiding zijn om hierover met de raad van gedachten te wisselen, dan zullen wij dit zeker doen. Misschien ziet de vereniging ook aanleiding om eens een keer met de raad hierover te praten.

De heer **Van Herk**: Ik dank de wethouder voor zijn alertheid in deze kwestie.

Jaarwisseling

De heer **Rosier**: Voorzitter. Wij zien uit naar de jaarwisseling. Vanmiddag is de pers geïnformeerd, las ik in een mededeling aan de pers. Ik neem aan dat de raad ook geïnteresseerd is in de beveiliging tijdens de jaarwisseling. Ik had het liever andersom gezien, dat wil zeggen dat de raad eerst was geïnformeerd en daarna de pers.

Namens mijn fractie stel ik de volgende concrete vragen, Welke extra voorbereidingen treft het college ten behoeve van de handhaving van de openbare orde en veiligheid gedurende de jaarwisseling? Kan het college uitweiden over de inzet op vuurwerk? Ik denk dan aan de aanpak van illegale handel, bezit en gebruik van al of niet illegaal vuurwerk, risicowijken, kwetsbare objecten zoals schoolgebouwen en wijken in aanbouw. Ik krijg hier graag een antwoord op.

De **voorzitter**: Al bij de bespreking van het integraal veiligheidsplan tijdens de commissievergadering is er gesproken over de jaarwisseling en de aanpak daarvan. De veiligheid tijdens de jaarwisseling is bijna een routineuze gebeurtenis met name in de uitvoerende lijn.

Het college houdt vast aan de lijn die in de afgelopen jaren is gevolgd. Dit wil zeggen dat de gemeente in algemene zin stelt dat een ieder in onze gemeente primair verantwoordelijk is voor de veiligheid en voorzieningen. Dit geldt bijvoorbeeld voor aannemers die grote projecten onder handen hebben. Zij moeten ervoor zorgen dat zij hun spullen opruimen zodat er bijvoorbeeld niet overal stenen liggen of hekken waarmee dingen kunnen worden gedaan waarvoor ze niet zijn bedoeld. Dit geldt ook voor scholen. Wij hebben ook dit jaar afgesproken dat er in de scholen lampen zullen branden. Daarnaast wordt ervoor gezorgd dat er externe bewakers surveilleren bij scholen. In enkele scholen zijn ook bewakers aanwezig. Daarnaast is een aantal bedrijven erop gewezen dat hun locatie buiten de sociale controle valt. Dit geldt bijvoorbeeld voor de noodwinkel van Albert Heijn die op een wat afgelegen plek ligt. Er is gevraagd om de eigen verantwoordelijkheid te nemen en er in het eigen belang voor te zorgen dat alles goed verloopt. De verantwoordelijkheid is dus breed gelegd waar zij thuishoort. Er is ook veel aan preventie gedaan voor de scholen en het jeugd- en jongerenwerk. Er is dus aan de voorkant veel gedaan.

Als er onverhoopt repressie nodig zou zijn, zal blijken dat er ook dit jaar veel politie op straat is. Ik hoop dat dit ook preventief werkt. Er zijn agenten in uniform op straat. Daarnaast is er een aantal "bikers" waarbij ook gebruik wordt gemaakt van surveillance met camera's. Vorig jaar is gebleken dat dit uitstekend werkt. Mensen die iets slechts in de zin hebben, bedenken zich wel twee keer als zij weten dat zij worden opgenomen. Als zij schade aanrichten aan mensen of materieel biedt de camera materiaal voor strafrechtelijke vervolging. Dit werkt uitstekend. Daarnaast is er ook politie in burger op straat. Vorig jaar is het buurthuis in Noord-Holand door de politie als uitvalpost gebruikt. Dit wordt dit jaar herhaald, waardoor er ook dit jaar politie in Noord-Holand ter plekke is.

Daarnaast wordt er een systeem van snelrecht gehanteerd. Als er dingen fout gaan, zullen mensen direct na de jaarwisseling voor de rechter komen. Er wordt een lik-op-stuk beleid gevoerd. De overtreders moeten betalen. Dus als mensen menen dat zij bushokjes of andere zaken moeten vernielen, krijgen zij daarvoor de rekening gepresenteerd als zij geïdentificeerd zijn.

Er is dus een groot pakket maatregelen voorhanden. Tijdens de jaarwisseling van 2006 op 2007 ging het minder goed in Voorschoten. De twee jaarwisselingen daarna is het steeds beter gegaan. Sommige mensen zijn van mening dat wij nu onze inspanningen wel kunnen verlagen, maar dat willen wij niet. Wij willen die stijgende lijn vasthouden en ook de komende jaarwisseling voluit acteren en voluit preventieve maatregelen nemen. Wij willen geen risico nemen. Ik hoop van harte dat wij ook dit jaar een feestelijke, geslaagde, veilige en schadeloze jaarwisseling hebben.

De heer **Rosier**: Voorzitter. Dank voor dit uitgebreide en in belangrijke mate geruststellende antwoord. Ik mag aannemen dat u de eigenaren van kwetsbare objecten ook dit jaar direct hebt benaderd en dat u dus niet als "understood" hebt beschouwd dat wat vorig jaar gold, ook dit jaar geldt. Kunt u dit bevestigen?

Een ander punt van aandacht is het vuurwerk. Ik heb u daarover niet horen spreken. Ik weet er ook niet veel meer van dan dat ik regelmatig tamelijk zware knallen hoor waarvan ik denk: dat is geen rotje. Doen wij daar iets aan? Vinden wij dat gevaarlijk of vinden wij dat dit bij de tijd hoort?

Na dit alles wil ik u nu alvast toewensen: ein guten Rutch ins Neuen Jahr.

De **voorzitter**: Dank u wel. Ik neem aan dat u dit zo formuleerde ten behoeve van mevrouw Lamers.

De heer Rosier heeft gevraagd of wij contact hebben gehad met eigenaars en betrokkenen. Het college zegt altijd: er is weinig wat vanzelf gaat. Dus dat is gebeurd.

Voor vuurwerk geldt dit jaar hetzelfde regime als in de afgelopen jaren. Er is één plek in de gemeente waar vuurwerk mag worden verkocht. Ik zal geen reclame maken. Er is ook een periode vastgesteld waarbinnen vuurwerk mag worden verkocht en afgestoken. Politie en boa's houden dit in de gaten en controleren hierop.

8. Bestedingsregels Volkshuisvestingsfonds

Dit voorstel wordt zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

9. Introduceren starterslening

De **voorzitter**: Dit raadsvoorstel is enigszins aangepast doordat beslispunt 3 eraan is toegevoegd.

Het voorstel wordt zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

10. Kredietaanvragen Churchillplein, Starrenburg III

Dit voorstel wordt zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

11. Concept Milieuprogramma 2010

De heer **Van Rixtel**: Voorzitter. Ondanks het feit dat dit een hamerstuk is, vraag ik toch aandacht voor een motie omdat wij graag druk willen zetten op de besteding van het gemeentelijk klimaatfonds. Ik hoor graag de reactie van de wethouder op die motie. Wij zullen dan besluiten wat wij daar verder mee doen.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Ik weet niet waarop ik een reactie moet geven. Meestal doen de kabouterjes dit voor mij, maar nu niet.

De **voorzitter**: U beschikt niet over de motie?

Wethouder **Van Dunné**: Ik krijg er nu een exemplaar van. Ik lees nu snel de tekst en ik kijk dan vooral naar het verzoek aan het college. Ik vind het moeilijk om zo maar de datum van 1 maart over te nemen. Het is wel mijn stellige wens -- en naar mijn mening die van het hele college -- maar ik kan dit nu niet zo zeggen. Wat mij betreft wordt de motie zo ingediend, maar ik kan nu al zeggen dat wij ons uiterste best doen om dit te bereiken. Ik vind dit ook erg belangrijk en wat in de motie staat, is ook in lijn met wat wij eerder hebben gezegd over het gebruik van het fonds. De motie is dus niet strijdig met wat wij willen, maar de vraag is nu of wij er voldoende druk op kunnen zetten om 1 maart te halen. Voor 1 maart een voorstel voorleggen aan de raad, betekent mijns inziens dat wij het niet 28 februari kunnen versturen, maar dat het voor 1 maart in de raad moet worden behandeld. Zie ik dit goed? Dit zou betekenen dat wij het voorstel al in de loop van januari moeten versturen en dat is kort dag.

De **voorzitter**: In de tekst van de motie staat: verzoekt het college voor 1 maart 2010 aan de raad een voorstel voor te leggen.

De heer **Van Rixtel**: Dan willen wij een voorstel zien.

Wethouder **Van Dunné**: Dus als het college het voorstel op 28 februari in een envelop stopt en het op 1 maart bij u in de bus laat vallen, gaat u daarmee akkoord?

De heer **Van Rixtel**: Als dit kan worden toegezegd, is dat al heel wat.

Wethouder **Van Dunné**: Ik las het anders en begreep niet helemaal wat de bedoeling was. Wij zullen ons uiterste best doen.

De heer **Van Rixtel**: Ik dank de wethouder voor zijn toezegging.

Wethouder **Van Dunné**: Het antwoord is: ja, wij zullen die termijn halen.

De heer **Van Rixtel**: Dank u wel. Ik zal de motie niet indienen.

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Voorzitter. Ik vind dit een vreemde gang van zaken. Normaal gesproken is het toch eerst aan de raad om een uitspraak te doen over een motie en niet aan de wethouder. Er is een klimaatfonds in voorbereiding en dit is daar eigenlijk een onderdeel van. Ik zou heel graag een beeld willen krijgen van hoe het ervoor staat. De motie is sympathiek, maar dit moet wel onderdeel worden van het geheel en de budgetten moeten wel toereikend zijn. Uiteindelijk gaat de raad erover hoe wij hiermee omgaan. Een voorstel voor een klimaatfonds is ons al eerder toegezegd en ik had eerlijk gezegd verwacht dat wij er nu wel over zouden kunnen beschikken. Daarom hoor ik graag dat de wethouder toelegt dat het nu in ieder geval voor 1 maart zal verschijnen. Wanneer kunnen wij een conceptversie tegemoet zien?

Mevrouw **Bremer**: Voorzitter. Mevrouw Kortekaas haalt mij de woorden uit de mond. Deze motie lijkt sympathiek, maar heeft natuurlijk wel betrekking op subsidie. Er is maar een bepaald bedrag beschikbaar in het fonds en nu wordt er gesproken over subsidies. Ik zou daarom graag een compleet beeld krijgen, maar daar heeft mevrouw Kortekaas al naar gevraagd.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Het fonds is voor meerdere zaken bedoeld, maar dit is wel een van de belangrijke pijlers ervan. Ik realiseer mij dat wij niet alles tegelijkertijd kunnen doen, maar ook dat wij niet alleen dit kunnen voorleggen zonder context. Daar ben ik het mee eens en wij zullen dat dan ook niet doen. Ik kan mij echter goed voorstellen dat dit een van de eerste maatregelen is die in het kader van het fonds zullen worden ondernomen, omdat op die manier een aantal particuliere acties op gang wordt geholpen. De neushoorns in Afrika worden uiteindelijk ook vrolijker als het klimaat beter wordt en de ijsclub ook.

De **voorzitter**: Wij zullen nu stemmen over het voorstel. De motie is ingetrokken.

Het voorstel wordt met algemene stemmen aangenomen.

12. Motie van de PvdA over huisvesting Voedselbank Voorschoten

De **voorzitter**: De oorspronkelijke motie is in stemming gebracht in de raadsvergadering van 29 oktober jongstleden. De stemmen staakten toen. Inmiddels is de motie enigszins aangepast, heb ik begrepen. Ik geef de heer Spendel het woord om dit toe te lichten.

De heer **Spendel**: Voorzitter. Hier zit een tevreden raadslid. De motie zal in gewijzigde vorm waarschijnlijk raadsbreed worden aangenomen. De tegenstemmers hebben zich constructief opgesteld. Zij hebben een tegenvoorstel geformuleerd en wat tekstuele wijzigingen voorgesteld. Zowel de indieners als de leden van de CDA-fractie en -- na enige discussie -- van de VVD-fractie kunnen zich daarin vinden. Daarvoor dank. Ik hoop dat deze constructieve samenwerking in de toekomst kan worden voortgezet.

De **voorzitter**: Voor diegenen die meeluisteren maar niet de stukken voor zich hebben, is het misschien goed om de strekking van de motie weer te geven. De motie heeft betrekking op de huisvesting van de Voedselbank Voorschoten. Deze motie wordt gesteund door alle fracties in de gemeenteraad.

“De raad van de gemeente Voorschoten, in zijn vergadering bijeen op 17 december 2009,

- *gehoord de vertegenwoordiging van de Voedselbank Voorschoten;*
- *van oordeel dat de Voedselbank een zinnige bijdrage levert aan de armoedebestrijding; - vaststellende dat een voedselbank (ook landelijk) voorziet in een behoefte;*
- *van mening dat een ruimere locatie bijdraagt aan het goed functioneren van de voedselbank;*

roept het college op om in overleg met de Voedselbank te zoeken naar een nieuwe geschikte locatie, en gaat over tot de orde van de dag.”

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Voorzitter. Ik wil nog iets toevoegen aan de toelichting van de heer Spendel. Wij zij altijd een voorstander geweest van wat met de motie wordt beoogd, maar de tekst van de eerste motie voldeed niet aan onze wensen. Daarom hebben wij gevraagd om aanpassing van die tekst.

De heer **Oosterhuis**: Voorzitter. Mijn fractie gaat inderdaad in tweede instantie akkoord met dit voorstel en daarom heeft zij de motie mede ondertekend. Ik benadruk dat wij het belang van de Voedselbank onderkennen en dat er maatschappelijke behoefte bestaat aan een voedselbank, maar hij moet uiteindelijk natuurlijk wel verdwijnen. Zo lang de Voedselbank echter bestaat, moet er worden gezorgd voor een goede accommodatie. De motie strekt daartoe. Ik maak echter wel de kanttekening dat de gemeente naar haar aard geen bemiddelingsbureau voor accommodaties kan zijn. Faciliteren is prima, maar een bemiddelingsfunctie gaat te ver. De motie is nu zodanig aangepast dat mijn fractie er gaarne mee akkoord is gegaan.

De **voorzitter**: Geen andere reacties? Mag ik dan de conclusie trekken dat de raad unaniem instemt met deze motie? Dat is het geval.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Is er nog enige reactie van het college nodig?

De **voorzitter**: De raad gaat over zijn eigen voorstellen en moties. Als de raad besluit een motie met algemene stemmen aan te nemen, dan neem ik aan dat het college zich aan de taak zal zetten om haar uit te voeren.

Wethouder **Van Dunné**: Het lijkt mij toch verstandig als er namens het college nog iets wordt gezegd.

De **voorzitter**: Ik kijk even naar de raad. Stellen de leden daar prijs op? Goed, dan is het woord aan de wethouder.

Wethouder **Van Dunné**: Het lijkt mij goed om hier nog iets over te zeggen, al is het maar omdat de Voedselbank dit verdient. De motie was al overgenomen voordat zij was ingediend, want wij zijn al in overleg met de Voedselbank om na te denken over een geschikte locatie. Dat is misschien een beetje flauw. Het is vreselijk flauw, begrijp ik nu. Het is heel goed dat er nu een motie is ingediend, want daardoor wordt duidelijk wat wij willen. Ik denk dat het college dit ook prima kan uitvoeren.

De enige kanttekening die ik wil maken, is dat dit wellicht wel geld kost. In de motie wordt daaraan niet veel aandacht besteed. Het college zal proberen om hiermee zo creatief mogelijk om te gaan, maar de raad moet er wel rekening mee houden dat het wellicht met een voorstel voor een kostenplaatje terugkomt. De raad kan dan alsnog een keuze maken en dit juichend in ontvangst nemen. Ik wil echter benadrukken dat dit misschien wel geld kost.

13. Al dan niet aanbesteden van het contract Sportfondsen Voorschoten BV

De **voorzitter**: Het voorstel is om het contract te verlengen met een periode van vijf jaar met nogmaals een optie voor vijf jaar en aanvullende prestatieafspraken vast te leggen in een aparte, jaarlijkse uitvoeringsovereenkomst.

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. De fractie van GroenLinks zal instemmen met dit voorstel. De samenwerking met Sportfondsen verloopt goed. Wij zijn daarom voor een verlenging met vijf jaar, zeker ook gezien het maatschappelijk belang dat wordt vertegenwoordigd.

De heer **Smittenaar**: Voorzitter. Mag ik beginnen met te vragen waarmee mevrouw Lamers akkoord gaat? Gaat zij akkoord met het aanbesteden van het contract?

Mevrouw **Lamers**: Zoals ik heb gezegd gaan wij akkoord met het voorstel zoals dat hier is geformuleerd, dat wil zeggen het contract met Sportfondsen Voorschoten te verlengen voor een periode van vijf jaar.

De **voorzitter**: Mijnheer Smittenaar, ik vraag u om uw eigen betoog te houden en mevrouw Lamers met rust te laten.

Mevrouw **Lamers**: Ik heb op geen enkele wijze het gevoel gekregen dat ik niet met rust wordt gelaten door de heer Smittenaar. Ik vind het belangrijk om dit duidelijk te stellen.

De heer **Smittenaar**: Voorschoten heeft sinds enige decennia een overdekt zwembad dat wordt beheerd door de Stichting Sportfondsen. In het begin betrof dit alleen het beheer over het zwembad. Later is dit uitgebreid naar de sportzalen toen de ambtenaar die was belast met het beheer van de sportzalen en de sporthal, met pensioen ging. Weer later ging een andere ambtenaar met pensioen, dit keer de ambtenaar die was belast met het beheer van het cultureel centrum. Toen werd het contract nog verder uitgebreid.

Het contract dat nu voorligt, is onduidelijk. De “core business” van Sportfondsen, het zwembad, is duidelijk. Er wordt een goed beleid gevoerd voor het zwembad, maar ook voor de golfbaan. Daar krijg ik uiterst positieve berichten over. Mijn fractie is dan ook voorstander van dit contract. Er zouden in dit contract wel wat duidelijker afspraken moeten worden gemaakt opdat het niet alleen betrekking heeft op het beheer, maar ook een paar stapjes verder gaat.

Mijn fractie pleit ervoor om de twee nieuwe taken los te koppelen van de eerste. Ik heb daartoe een amendement opgesteld dat ik straks wil indienen. Over het beheer van de sportzalen worden veel meer negatieve opmerkingen gemaakt, terwijl mensen uit het bestuur zeggen dat zij eigenlijk niet weten wat zij moeten doen met het cultuurprogramma in het cultureel centrum. Dit laatste is ook niet in het contract opgenomen. Mijn fractie is van mening dat het contract op een wat andere manier moet worden geformuleerd.

Als wij dit contract verlengen, hebben wij in de komende vijf à tien jaar geen cultureel programma in het cultureel centrum. Als het zo wordt verlengd, is er ook geen contact met de gebruikers van de sportzalen. Mijn fractie zou graag zien dat dit in het contract wordt opgenomen.

Mevrouw **Bremer**: Voorzitter. Dit is een lastig onderwerp, dat hebben wij ook al tijdens de commissievergadering gezegd. Sportfondsen is altijd een betrouwbare partner gebleken, maar wij hebben er toch moeite mee om het contract voor vijf jaar te verlengen. Het is te kort dag en een en ander staat te weinig concreet op papier. Daarom pleit ik ervoor om het contract met één jaar te verlengen opdat de nieuwe raad in overleg met Sportfondsen tot verder afspraken kan komen. Voor dit moment is vijf jaar te lang.

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Voorzitter. Dit stuk heeft al een vertraging van twee jaar opgelopen. Twee jaar geleden is het besproken en toen is het besluit genomen om het contract te herzien. Nu liggen de aanpassingen voor. De gemeente heeft inmiddels een lange geschiedenis met Sportfondsen. Sportfondsen voldoet prima aan de wensen van de gemeente voor de beleidsuitvoering. Veel gewaardeerde werknemers van Sportfondsen, vooral van het zwembad, zijn hier vanavond aanwezig. Dit geeft al aan hoe belangrijk dit onderwerp is voor Sportfondsen; de organisatie wil graag een langjarig contract hebben om ons wat meer te kunnen bieden. Je wilt je werknemers toch ook graag zekerheid bieden en die mogelijkheid is nu al twee jaar uitgesteld. Mijn fractie is van mening dat dit geen langer uitstel kan dulden. Sportfondsen wil kwaliteit leveren en wil mensen de kans geven om iets neer te zetten waardoor het sportaanbod beduidend meerwaarde krijgt.

Mijn fractie heeft eerder kanttekeningen geplaatst bij de prestatieafspraken die in overleg met het bestuur zijn voorgesteld. Zij zou graag meer prikkels willen zien. Ik heb daartoe een amendement opgesteld waardoor Sportfondsen meer kansen krijgt. Als de exploitatie een positief resultaat oplevert, zou dit niet zoals in het verleden het geval was, in de begroting van de gemeente moeten verdwijnen. Dit positieve resultaat zou als een bonus kunnen worden ingezet waardoor Sportfondsen meer kan betekenen voor de sport in Voorschoten. Dit geldt dan niet alleen voor de zwembaden maar ook voor de sportzalen en het cultureel centrum. Sportfondsen heeft dit dan zelf in de hand. Zo kunnen de bedrijfsvoering en de exploitatiemogelijkheden worden verruimd.

In het besluit dat wij hier nemen, worden prestatieafspraken gemaakt. Die kunnen per jaar worden herzien. Dit is een goede opzet waarmee voortdurend kan worden gestuurd op de wensen van de gemeenschap. Er zullen immers ook wel klachten komen naast de positieve geluiden. Ik heb begrepen dat er een enorm aanbod is voor het ouderenzwemmen. Voorschoten vergrijsst net als de rest van Nederland en dit aanbod zal dus alleen maar toenemen. Daarop moet kunnen worden ingespeeld. Dit betekent dat de afspraken jaarlijks moeten kunnen worden herzien als dat nodig zou zijn.

Het is echter niet de bedoeling dat Sportfondsen op de lucratieve uren allerlei andere activiteiten organiseert met particuliere organisaties die daarvoor veel geld willen betalen. Wij willen de garantie dat de afspraken die wij hebben gemaakt, worden uitgevoerd. Daarom is er ook een boeteregeling nodig. Op die manier kan worden bereikt dat het contract wordt nagekomen. Mijn fractie wil dat dit wordt toegevoegd aan het besluit en heeft daarom een amendement opgesteld. Ik hoor graag hoe de wethouder daarover denkt maar uiteindelijk beslist de raad. Ik kan hem daarom van harte aanbevelen om ondanks zijn mening over dit besluit, positief te oordelen. Zo kan er meer kwaliteit worden geleverd, kunnen de mogelijkheden van Sportfondsen worden uitgebreid en heeft de gemeente de mogelijkheid om een en ander goed te toetsen.

De heer **Spendel**: Voorzitter. Ik heb al tijdens de commissievergadering gezegd dat mijn fractie voor verlenging van het contract is. Wij zijn tevreden over de huidige exploitant. Er zijn voldoende waarborgen voor de maatschappelijke doelstellingen die wij nastreven. Ik denk niet dat er boetes en bonusen nodig zijn. Wij spreken het vertrouwen uit dat Sportfondsen het goed zal doen.

Nog een opmerking over de kanttekening van de heer Smittenaar. In antwoord op het aanbod van de bibliotheek om als initiator, als cultuurhoeder op te treden, denk ik eerder aan samenwerking met Sportfondsen. Het lijkt mij echter niet nodig om de tijdsduur van het contract te verkorten.

Ik hoor graag van de wethouder hoe hij denkt over die inpassing van de functie cultuur in de toekomst.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Het is waar dat wij hier al lang mee bezig zijn. Het personeel van Sportfondsen Voorschoten verkeert al langere tijd in onzekerheid. Iedere keer wordt er weer een jaartje bijgedaan en het is nu echt tijd om klare wijn te schenken. Ik zal dan ook niet voorstellen om dit nog een jaar uit te stellen.

Van meerdere kanten is gewezen op het verschil tussen het zwembad, de sporthallen en gymzalen en het Cultureel Centrum. Tijdens de commissievergadering hebben wij al uitgebreid gesproken over de verschillende rollen die Sportfondsen Voorschoten daarbij speelt. Wij hebben ook gesproken over de klachten die ons af en toe ter ore komen over met name de gymzalen en het Cultureel Centrum. In mijn ogen hebben die klachten vooral betrekking op de bouwtechnische staat van de gebouwen en niet zo zeer op de serviceverlening. Juist bij die bouwtechnische zaken is er sprake van een dubbele verantwoordelijkheid van gemeente en Sportfondsen. Wij praten nu over oude gebouwen die vrijwel alle zullen worden vervangen; in veel gevallen is daar al een begin mee gemaakt. Dit betekent dat de klachten over lekkende kranen, niet sluitende deuren, kapotte tegeltjes, et cetera binnenkort voor een belangrijk deel tot het verleden zullen behoren. Daardoor zal de tevredenheid van de gebruikers als scholen en sportverenigingen toenemen. Wat de raad ook beslist vanavond, op dit punt wordt hij sowieso op zijn wenken bediend.

In het contract staat niet dat wij van Sportfondsen Voorschoten verwachten dat er een cultureel programma wordt neergezet in het cultureel centrum. Sportfondsen heeft alleen een beheerdersrol die inderdaad, zoals de heer Smittenaar zegt, uit nood is geboren. De medewerkers van Sportfondsen openen de deur, schenken koffie, registreren welke clubjes er binnen zijn, sturen daar een factuur voor €12,43 voor en handelen dit af. Sportfondsen is niet aangesteld om een spetterend cultureel programma neer te zetten. Als wordt gezegd dat dit wel wenselijk is, kan ik daarin misschien wel meegaan, maar dit is een andere vraag die op een ander moment en met een andere portefeuillehouder moet worden besproken. Die vraag zullen wij niet in eerste instantie aan Sportfondsen stellen en ik meen ook niet dat de organisatie daarvoor geëquipeerd is. Als de leden van mening zijn dat wij daarover nog eens van gedachten moeten wisselen, moeten wij dat zeker doen, maar dan los van dit contract. Als dit aanleiding zou zijn om eens te gaan praten met partijen die een wervend programma kunnen opstellen dat misschien zelfs iets meer geld oplevert, zal ik de eerste zijn om te zeggen: laten wij dat doen. Het contract biedt ruimte om er een zaal bij te nemen of juist weg te laten.

Ik heb begrip voor punt 3 van het amendement van mevrouw Kortekaas dat stelt dat een positief resultaat van Sportfondsen, ik neem aan dat zij dan doelt op een positief financieel resultaat want er zijn natuurlijk ook positieve maatschappelijke resultaten, niet zou moeten terugvloeiën naar de gemeente. Dit zou voor een deel aan Sportfondsen moeten blijven met de mededeling: doe er nog maar een schepje bovenop, want het gaat goed. Aan de andere kant wordt in punt 4 gesuggereerd dat er een soort boete wordt opgelegd als de beoogde resultaten niet worden gehaald. Misschien zit het hem in het woordje “verwijtbaar”, maar ik begrijp het niet helemaal. Die boete zal toch ten koste van iets anders moeten worden betaald. Wat wordt er dan minder gedaan? Dan zal er het volgende jaar immers minder geld omgaan in Sportfondsen Voorschoten BV en zullen er keuzes moeten worden gemaakt om dingen niet te doen. Misschien begrijp ik het verkeerd. Een incentive in algemene zin lijkt mij echter een goede gedachte.

De **voorzitter**: Mevrouw Kortekaas, kunt u toelichten wat u bedoelt met die boete?

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Voorzitter. Ik heb er in eerste instantie op gewezen dat Sportfondsen door een particuliere organisatie kan worden benaderd om bijvoorbeeld een deel van de sporthal op een gangbaar uur tegen een veel hoger tarief af te zetten met veel hogere inkomsten. Dat kan voor Sportfondsen heel aantrekkelijk zijn, maar de prestatieafspraken moeten worden nagekomen. Dit neemt niet weg dat de aanbidding zo aantrekkelijk kan zijn, dat Sportfondsen zijn afspraken niet nakomt. Als er geen boete kan worden opgelegd, kunnen wij dat niet tegenhouden.

De **voorzitter**: De vraag is nu wat de aard van die boete is en uit welke opbrengsten die boete wordt betaald.

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Die boete is een nader te bepalen bedrag aan de hand van wat er heeft plaatsgevonden. Het bedrag van de niet uitgevoerde prestatie kan natuurlijk direct worden teruggevorderd; wat niet is uitgevoerd, wordt niet betaald. Daarnaast moet worden voorkomen dat goede uren die

door de gemeente voor belangrijke onderdelen van de sport zijn afgesproken, zo maar kunnen worden omgezet in lucratieve uren voor andere doeleinden. Om dit tegen te houden, is een boete nodig, net als voor het niet uitvoeren van afgesproken beleid.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat wij nu overgaan tot de tweede termijn van de raad.

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. Ik dank de wethouder voor zijn antwoord. Ik wil nog reageren op de opmerkingen van mevrouw Kortekaas. De wethouder heeft al iets gezegd over punt 3 van het amendement dat betrekking heeft op het belonen. Dit zou positief kunnen werken, maar wij moeten er wel rekening mee houden dat extrinsieke motivatie, dat wil zeggen mensen motiveren door boetes en beloningen, de intrinsieke motivatie kan doden. De mensen van Sportfondsen hebben plezier in hun werk, zij doen hun werk goed en iedereen spreekt daarover tevredenheid uit. Laten wij dit niet kapot maken door een boetesysteem in te stellen waardoor het plezier verdwijnt. De vraag is ook of het nodig is om het op die manier te doen.

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Natuurlijk, Sportfondsen doet fantastisch werk. Dit geldt niet alleen voor het zwembad, want het verloopt op alle onderdelen goed. Als je goed je best doet en je houdt aan het eind geld over, kan het ook demotiverend zijn als je dat geld moet afstaan. Als je weet dat je, als je geld overhoudt, uiteindelijk nog beter werk kan leveren en nog meer kan investeren in de gemeenschap, kan dat stimulerend werken. Dit heeft ook wel een keerzijde. Als er iets niet duidelijk is afgesproken of de afspraken worden niet nagekomen, moet je ook maatregelen kunnen treffen. Daarom heb je die boete nodig.

De heer **Blommers**: Mevrouw Kortekaas zegt nu: wij stoppen geld in Sportfondsen. Als die het werk goed doet en geld overhoudt, mag dat worden besteed aan de dingen die Sportfondsen voor de samenleving wil doen. Volgens mij is het nu juist de taak van de raad om dingen uit te besteden die wij voor de gemeenschap willen doen tegen een zo goed mogelijke prijs/kwaliteitverhouding. Vervolgens zouden wij dan het besluit moeten nemen wat er overigens met het geld wordt gedaan.

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Helaas gebeurt dat niet in die zin, want het geld vloeit automatisch terug naar de begroting. Wij zien het niet op de begroting terug. Heeft de heer Blommers daarover wel eens een besluit genomen? Je kunt mensen stimuleren om een nog beter resultaat te boeken door hen uiteindelijk hun resultaat toe te kennen.

De heer **Blommers**: Ik erken het punt van belonen en presteren, maar niet het punt dat Sportfondsen voor het geld nieuwe dingen kan bedenken.

Mevrouw **Lamers**: Zoals ik al zei: ik kan mij vinden in het belonen, maar ik heb meer moeite met het beboeten. Ik denk niet dat het nodig is. Zou een duidelijke rapportage aan de raad, bijvoorbeeld een keer per jaar, ook voldoende zijn voor de CDA-fractie? Dan wordt immers zichtbaar wat er gebeurt en kan er naar aanleiding daarvan worden gesproken over wat er verder mogelijk is.

De heer **Smittenaar**: Voorzitter. Als ik de wethouder goed begrijp gaat hij akkoord. Ik begrijp nu dat er geen cultureel programma is opgenomen in het contract met Sportfondsen. Ik verkeerde altijd in de veronderstelling dat Sportfondsen ook een cultureel programma zou leveren. Dus Sportfondsen beheert het enige culturele centrum in het dorp en hoeft daarvoor geen cultuur te verzorgen, maar alleen koffie te schenken. Dat bevreemdt mij. Daarom zou ik het onderdeel cultuur willen loskoppelen en niet de indruk willen wekken dat Sportfondsen voor cultuur moet zorgen.

Ik heb nu een paar contracten gezien, maar ik kan er allesbehalve wijs uit. Ik pleit voor een duidelijk, helder contract dat ook eens aan de raad wordt voorgelegd, opdat wij erover kunnen spreken en misschien nog aanwijzingen kunnen geven.

Ik ben dus voor een cultureel programma, met welke wethouder ik dat ook moet bespreken. Ik zal dat graag doen.

Voor het overige gaat het bij de sportzalen niet alleen om het uiterlijk. Het heeft ook met de achtergrond te maken. Er is nu een soort overeenkomst tussen de gemeente en Sportfondsen dat er zo weinig mogelijk geld in moet, om het negatief te stellen. Sportfondsen wil niet negatief draaien en gaat dus niet uit van de meerwaarde van het interieur van een gymzaal. Als een gymzaal meerdere instrumenten bevat zoals in het verleden het geval was, worden er de laatste jaren instrumenten uitgehaald en de inventaris blijft beperkt tot een basis inventaris. De zalen worden soberder ingericht, de schoonmaak is niet altijd goed geregeld. Dat heeft toch niet altijd met het uiterlijk te maken, maar bijvoorbeeld ook met verhuur. Over dergelijke aspecten zou ik graag duidelijke afspraken maken. Tijdens de commissievergadering is al gezegd dat de wethouder bereid is om eenmaal per jaar met de gebruikers te spreken en dat in het contract te verwerken. Dat is een goede optie.

De **voorzitter**: Ik heb toch goed begrepen dat u een amendement hebt ingediend?

De heer **Smittenaar**: Ja, ik heb een amendement ingediend.

Mevrouw **Bremer**: Voorzitter. Dit is de tweede ronde. Betekent dit dat wij de amendementen nog niet bespreken?

De **voorzitter**: U kunt daarop ingaan als u wilt. Ik zal bij de stemmingen ook nog ruimte geven voor stemverklaringen. U heeft echter alle ruimte om op de amendementen te reageren als u dat wilt.

Mevrouw **Bremer**: Beide amendementen bevatten punten die mijn fractie sympathiek vindt. De heer Blommers heeft al verwoord dat wij een beetje moeite hebben met het bonussysteem. Daarnaast zijn wij van mening dat vijf jaar te lang is. Ik heb de redenen daarvoor al in eerste termijn genoemd. Misschien helpt het als wij er een periode van twee jaar bij doen. Dan kom je uit op 2013, want het contract loopt nu nog een jaar. Door het contract met drie jaar te verlengen, willen wij uitstralen dat wij vertrouwen hebben in Sportfondsen. Wij willen echter een uitgebreidere prestatie lijst zien en wij willen de nieuwe raad de gelegenheid geven om na twee jaar, dus halverwege de raadsperiode, het beleid te evalueren en dan eventueel te kiezen voor een langere contractduur.

Het zou goed zijn om prikkels in het nieuwe contract op te nemen, maar ook daarvoor vinden wij vijf jaar te lang. Ik pleit voor twee jaar erbij, dat wordt dan in totaal drie jaar. Dit is ons standpunt.

De **voorzitter**: U formuleert nu een standpunt, maar u doet geen ander voorstel. Als u wilt dat uw opvatting tot besluitvorming leidt, moet er wel een amendement worden ingediend.

Mevrouw **Bremer**: In dat geval komt het voorstel van de VVD-fractie het dichtstbij als de termijn voor alle drie punten op drie jaar wordt gesteld.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat u dit verzoek bij de VVD-fractie neerlegt. Wij zullen straks wel horen hoe dit uitpakt.

De heer **Spendel**: Voorzitter. Als je je vertrouwen uitspreekt in een organisatie als Sportfondsen, moet je niet met boetes komen. Dat is onze insteek. Er zijn prestatieafspraken. De maatschappelijke doelstellingen voor zwemmen en sporten zijn het beste in handen van Sportfondsen. Wij zijn ook tegen privatisering, omdat dit ertoe zal leiden dat de optimale uren commercieel helemaal zullen worden gebruikt om winstmaximalisatie te bereiken. Dit staat het gebruik van het zwembad en sporthallen voor maatschappelijke doelen in de weg. Onze burgers moeten de accommodatie ook op goede uren kunnen gebruiken en goede uren kosten nu eenmaal geld. Je moet dit niet willen verzilveren anders dan in de waardering van burgers omdat zij gebruik kunnen maken van het zwembad. Door te sporten kunnen zij langer fit blijven. Er zijn

talloze zaken die hun nut afwerpen. Je kunt die niet altijd in geld uitdrukken, maar wel terugvinden in de waardering van de burgers.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Ik noem even een aantal fictieve bedragen, alleen voor “the sake of the argument”. Stel dat er jaarlijks een half miljoen omgaat in Sportfondsen Voorschoten en wij zouden een boete opleggen van €50.000, dat is 10% van de begroting. Dit betekent dat er bepaalde dingen niet meer kunnen gebeuren. Ik vat dit dus nog niet helemaal.

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Volgens mij heeft de wethouder het niet goed gelezen. Bij punt 4 staat dat het bedrag kan worden gerelateerd aan de door de gemeente te maken vervangingskosten. De gemeente bepaalt uiteindelijk wat de waarde ervan is en of er überhaupt een boete wordt opgelegd. Dat is een mogelijkheid, maar niet een die je direct altijd zult toepassen. Die keuze maakt de gemeente.

Wethouder **Van Dunné**: Dat begrijp ik, maar als wij een boete opleggen, moet Sportfondsen die betalen en dat zal ten koste gaan van een programma of winst die anders toch naar de gemeente zou terugvloeien. Als mevrouw Kortekaas het zo formuleert, begrijp ik het wel. Ik denk dat wij hiermee voor het opstellen van het contract wel een aantal aanknopingspunten hebben voor de incentives. Wij zullen ons de komende tijd hieraan zetten. Ik vraag mij alleen af of de boetes het programma zullen schaden, want dan schieten wij ons zelf in de voet. Dan voert Sportfondsen Voorschoten niet uit wat wij hebben bedacht. Daar maak ik me zorgen over. De geest is helder. Ik begreep al dat mevrouw Lamers en anderen daar iets mee kunnen. Ik zal zien hoe wij dat hierin kunnen meenemen.

De fractie van de VVD constateert dat er geen cultureel programma wordt gevraagd aan Sportfondsen. Sportfondsen Voorschoten heeft in het cultureel centrum vooral een beheerdersfunctie. Natuurlijk wordt er ook nog wel iets gedaan aan cultuur en soms op eigen initiatief, maar wij vragen niet of nauwelijks meer dan een beheerdersfunctie. Dit is een contractuele omissie die de VVD-fractie misschien hersteld wil zien, maar daar mag Sportfondsen Voorschoten nu niet op worden afgerekend, want wij vragen dat niet.

De heer **Smittenaar**: Dat zeg ik ook niet. Ik vraag om een duidelijk contract waar dit in staat, opdat niet de indruk wordt gewekt dat Sportfondsen voor een cultureel programma moet zorgen.

Wethouder **Van Dunné**: Ik denk dat wij over het onderdeel cultuur nog eens in een andere setting moeten praten. Dat gesprek wordt dan waarschijnlijk gevoerd met mijn collega ter rechterzijde.

Ik ben het ermee eens dat je niet moet afgaan op het uiterlijk, maar op het innerlijk. Uiterlijk is altijd zo goedkoop. De discussie over gymzalen en de toestellen in die zalen moet in de gemeente worden gevoerd. De gemeente zal niet naar Sportfondsen wijzen en zeggen: daar gaan wij niet over, dit is een zaak van Sportfondsen. Voorschoten heeft een sporthal en een aantal gymzalen en is verantwoordelijk voor de kwaliteit en de inrichting ervan. Zij heeft met Sportfondsen een contract gesloten voor het onderhoud en het beheer van die zalen. Er wordt een meerjarig onderhoudsprogramma gemaakt, vaak door Sportfondsen, en dit wordt gecontroleerd door Voorschoten. In het contract worden afspraken gemaakt over de stand van onderhoud en wat dat mag kosten. Natuurlijk letten wij niet op ieder detail, maar als wij hier of als de mensen achter in het gemeentehuis van mening zijn dat er in plaats van 3 wel 27 wandrekken in een zaal moeten zijn, dan is dat onze keus en die geven wij door aan Sportfondsen. De raad mag het college er dus op aanspreken als hij van mening is dat er te weinig toestellen zijn.

De **voorzitter**: Ik geef nog even het woord aan de heer Smittenaar, maar ik vraag u allen niet al te veel in detail te treden, want dan kunnen wij de hele avond over dit onderwerp spreken.

De heer **Smittenaar**: Ik zal het kort houden. Er ontstaat nu een hoop geruis van gebruikers en dat kan heel simpel worden voorkomen door in het contract te vermelden dat er eenmaal per jaar een contact is tussen Sportfondsen en de gebruikers om te polsen of de laatsten tevreden zijn.

Wethouder **Van Dunné**: Ik denk dat er wel vaker contact is tussen Sportfondsen en de gebruikers. Als de heer Smittenaar misschien bedoelt dat het slim zou zijn om eenmaal per jaar op een hoger abstractieniveau te evalueren hoe een en ander loopt, hoe het contract tussen Sportfondsen en de gemeente in de praktijk uitpakt, zouden wij er verstandig aan doen ook aan de gebruikers te vragen hoe zij de situatie is dat jaar hebben ervaren en welke wensen zij voor de toekomst hebben. Je kunt natuurlijk niet alle wensen honoreren, maar het zou goed zijn als ze bekend zijn. Ik kan mij voorstellen dat wij dit wat concreter doen dan in het verleden is gebeurd. Die toezegging kan ik zeker doen, van harte zelfs.

Ik denk niet dat het zinvol is om te kiezen voor een aanbesteding voor één, twee of drie jaar. Er moet personeel worden aangenomen en het zittende personeel moet zekerheid worden geboden. Dit bereik je niet door iedere keer een zwaard van Damocles in de lucht te houden. Juist de intentie om een langdurige relatie met elkaar aan te gaan, zorgt ervoor dat er stabiliteit is. Ik wil dit illustreren met een misschien wat plat voorbeeld. Bij het cultureel centrum zou gedurende een aantal uren per dag gebruik kunnen worden gemaakt van een automaat waar mensen blikjes frisdrank of een kopje koffie uit kunnen halen. Dat zal vele malen goedkoper zijn dan het personeelslid dat er nu staat. Je kunt geld besparen doordat je op bepaalde uren van de dag de deur opent en zegt: daar staat de koffieautomaat, veel succes ermee. Zo'n automaat koop je echter niet voor één jaar. Die dingen zijn erg duur en ze brengen pas hun geld op als je ze over vijf jaar kunt afschrijven. Daarom ben ik van mening dat je voor langdurige contracten moet gaan. Dan kun je dit soort dingen inrichten. Dit neemt echter niet weg dat je op gezette tijden naar het contract moet kijken om te zien of alle wijzertjes nog op de juiste plek staan en of er misschien halverwege de rit dingen moeten worden veranderd. Dat moet ook mogelijk zijn. Je moet gedurende die vijf jaar wel met elkaar in gesprek blijven en het moet mogelijk zijn het contract aan te passen. Die bereidheid is er over en weer.

De **voorzitter**: Hiermee is de tweede ronde beëindigd. De fractie van ONS Voorschoten heeft gevraagd of de termijn in het amendement van de VVD-fractie kan worden aangepast. Verder ligt er een amendement van de CDA-fractie voor. Ik vraag eerst aan de heer Smittenaar of hij wil reageren op de vraag van mevrouw Bremer. Daarna geef ik gelegenheid voor het afleggen van een stemverklaring.

De heer **Smittenaar**: Mijn fractie heeft geen moeite met het voorstel van ONS.

De **voorzitter**: Wat betekent dit concreet?

De heer **Smittenaar**: Tot 2013.

De **voorzitter**: Dus steeds waar in het amendement staat "vijf jaar" moet dat worden veranderd in "drie jaar" en het eindmoment is 2013? Het amendement wordt in die zin gewijzigd.

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Voorzitter. Dankzij de toezeggingen van de wethouder in tweede termijn kunnen wij ons amendement intrekken.

De **voorzitter**: Dan geef ik nu ruimte voor stemverklaringen. Er ligt dus een hoofdvorstel voor en het gewijzigde amendement van de VVD-fractie. Ik stel vast dat er geen behoefte bestaat aan het afleggen van een stemverklaring.

In stemming komt het gewijzigde amendement van de VVD dat luidt als volgt:

"De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 17 december 2009,

overwegende dat:

- *het contract met Sportfondsen afloopt op 01 juli 2010;*
- *dit contract het beheer betreft van 1. het zwembad, 2. de sportzalen en 3. het Cultureel Centrum;*
- *het (1) beheer van het zwembad de core business is van Sportfondsen en dat dit globaal genomen naar tevredenheid wordt uitgevoerd;*
- *het beheer van (2) de sportzalen in Voorschoten en het beheer van (3) het Cultureel Centrum nu een technisch karakter heeft en voor verbetering vatbaar is;*

besluit om in afwijking van het voorliggende voorstel als volgt te besluiten:

- 1. Voor uitsluitend het zwembad in te stemmen met verlenging van het contract met Sportfondsen Voorschoten voor een periode van drie jaar met de optie van een verlenging van drie jaar en aanvullende afspraken vast te leggen in een aparte jaarlijkse uitvoeringsovereenkomst;*
- 2. Voor de overige aan Sportfondsen Voorschoten in beheer gegeven zalen en het Cultureel Centrum het bestaande contract te verlengen tot en met 31 december 2010 en het college op te dragen voor het in exploitatie geven van deze ruimten binnen dat jaar een aanbestedingsprocedure te starten en af te ronden resulterende in een nieuw contract ingaande 1 januari 2013;*
- 3. Het college te vragen voordat met de aanbesteding wordt begonnen, de raad een voorstel te doen om de inhoudelijke kaders vast te stellen waarbinnen burgemeester en wethouders een programma van eisen voor de nieuwe exploitatieovereenkomst kunnen vaststellen.”*

Het amendement wordt bij handopsteken verworpen, waarbij de **voorzitter** vaststelt dat de fracties van de VVD en ONS Voorschoten ervoor hebben gestemd.

Het voorstel wordt zonder stemming aangenomen.

De **voorzitter**: Wij wensen de medewerkers van Sportfondsen geluk met het resultaat van deze besluitvorming en heel veel succes in onze gemeente. Dank voor uw aanwezigheid.

14. Afronding definitiefase Huis van Voorschoten

15. Start ontwerpfase Huis van Voorschoten

De **voorzitter**: Ik stel voor deze beide agendapunten gevoegd te bespreken, omdat zij nauw met elkaar verbonden zijn.

De heer **Koster**: Voorzitter. Onze vrienden van de fracties van het CDA en de PvdA hebben tijdens de commissievergadering laten doorschemeren dat wij vanavond het project Huis van Voorschoten ten grave zullen dragen. Dat is jammer. Wij hebben geen behoefte aan het Huis, maar wij willen wel snel een oplossing voor de problemen die het Huis zou oplossen.

Een paar problemen springen eruit. Dit geldt bijvoorbeeld voor de bibliotheek. Het gebouw waarin de bibliotheek nu is gehuisvest, is niet optimaal om de toekomstige ontwikkelingen in bibliotheekland een onderdak te bieden en het heeft geen energielabel. Als het erger kan dan G, zou het daarvoor in aanmerking komen. Daardoor is andere huisvesting dringend gewenst.

Ook het Cultureel Centrum valt op. Het is nauwelijks geschikt als bioscoopzaal, het vergt veel werk om de grote zaal om te bouwen voor andere gelegenheden en de capaciteit is niet helder maar houdt in ieder geval niet over. In de Accommodatienota die tijdens de vorige raadsperiode is uitgebracht, is uitgesproken dat onderzocht moet worden of hierin verbetering kan worden gebracht.

Een derde probleem is de huisvesting van het gemeentelijk apparaat. Met veel kunst en vliegwerk en energieverpilling lukt het nog net om de werkomgeving marginaal acceptabel te houden.

Voor al deze problemen zou het project dat wij nu bespreken, een oplossing bieden, maar dat kost geld en dat wil men niet. Wij geven dat geld nu echter ook al uit, bijvoorbeeld aan stookkosten. Uit de haalbaarheidsstudie van 2007 blijkt dat een besparing op de exploitatie van een half miljoen euro per jaar mogelijk is. Mijn fractie is dus van mening dat deze beslissing op uiterlijkheden te gemakkelijk wordt genomen.

Tijdens de commissievergadering is namens de fracties van het CDA en de PvdA ook gezegd dat er voor de geschetste problemen oplossingen moeten worden gezocht. Dit biedt hoop voor de toekomst. Het is dan misschien niet meer het Huis van Voorschoten, maar, om Shakespeare te citeren: "That what you call a rose, by any other name would smell as nice".

De heer **Van Herk**: Mevrouw Lamers is even weg en de heer Koster neemt zijn kans waar.

De **voorzitter**: Ja, mijnheer Koster, dit is toch wel een minpunt. Het ligt vast in de notulen.

De heer **De Jong**: Voorzitter. Een kleine vier jaar geleden zijn de fracties van het CDA, de PvdA en GroenLinks het eens geworden over een coalitieprogramma. In dit coalitieprogramma zijn verschillende punten opgenomen. Een van die punten is het onderzoek naar de mogelijkheid om te komen tot een Huis van Voorschoten. In dit Huis van Voorschoten zouden het gemeentehuis en enkele functies zoals de bibliotheek en het Cultureel Centrum worden gevestigd. Daarnaast zouden er verschillende participanten aan het Huis van Voorschoten deelnemen zoals Laurentius, de harmonie, de bridgeclub en andere verenigingen in het dorp. Het doel was een huis waar men elkaar zou kunnen ontmoeten, maar ook waar er tussen de ambtenaren en de participanten zowel op ruimtelijk als op cultuur-inhoudelijk gebied synergie zou kunnen ontstaan.

Na een uitgebreide onderzoeksfase zijn wij recent in de adviesnota aan de raad geconfronteerd met een financiële onderbouwing van het Huis van Voorschoten waar mijn fractie niet achter kan staan. Ik heb al eerder gezegd dat men tijdens een onderzoek kan beslissen om verder te gaan met de planvorming en over te gaan tot realisatie, maar ook om verder onderzoek te staken en het plan te stoppen. Zoals al tijdens de commissievergadering is gezegd, horen daar argumenten bij.

Een argument is de afschrijvingsmethode die uitgaat van 40 jaar waarbij over een periode van 40 jaar de exploitatie van het Huis van Voorschoten tussen de 2 en 5 mln. duurder zal zijn dan de bestaande exploitatie. In de eerste 15 jaar zijn de kosten tussen de €567.00 en €679.000 per jaar hoger en dat in een economisch moeilijke tijd. Daarbij is er ook nog sprake van een teruglopende rijksbijdrage aan de gemeente vanaf 2012. Ook bestaat er onzekerheid over de grondopbrengsten waardoor de onderbouwing boterzacht wordt. Verder is er onzekerheid over de afzetrisico's van de te ontwikkelen nieuwbouw.

Daar komt bij dat er bij de verenigingen onvoldoende interesse is om deel te nemen aan een concept waarin de gemeente, het verenigingsleven en cultuur zijn ondergebracht. Hiermee zijn de twee belangrijkste voorwaarden voor de CDA-fractie weggevallen, namelijk de financiële haalbaarheid en het draagvlak onder verenigingen en burgers. De fractie houdt bovendien graag de handen vrij om af te wachten wat de samenwerking met Wassenaar op het gebied van ICT, HR en finance in de komende tijd tot gevolg zal hebben.

Mijn fractie is van mening dat de gemeente, dat de ambtenaren van de gemeente, voor enkele grote projecten staan of hebben gestaan en dat er uitdagingen liggen op het terrein van projectmanagement en risicomanagement. Vanavond is ook gebleken dat daar niet de allergrootste kracht ligt.

Samenvattend gelden onze bezwaren de financiële druk in de komende 15 jaar, de teruglopende rijksbijdrage, onvoldoende draagvlak onder burgers en participanten, de oprukkende samenwerking met Wassenaar en het ontbreken van slagkracht bij de ambtenaren. Deze hebben de CDA-fractie ertoe gebracht het Huis van Voorschoten niet langer te steunen.

Zoals wij vorige week al tijdens de commissievergadering hebben aangegeven, zagen wij al van verre het commentaar aankomen dat er €650.000 is uitgetrokken voor de onderzoeken tot nu toe. Dat is geen weggegooid geld, want de onderzoeken bieden een uitgangspunt waarop kan worden voortgeborduurd en om na te gaan welke mogelijkheden er zijn voor bijvoorbeeld huizen en parkeergarages en verdere stedenbouwkundige mogelijkheden.

Blijft over dat wij aandacht moeten schenken aan de bibliotheek en het Cultureel Centrum. Wij moeten zoeken naar een mogelijkheid om hen een goed onderdak en een toereikende accommodatie te bieden. Wij laten hun niet in de kou staan.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat de heer Koster inmiddels het Engelse citaat heeft vertaald voor mevrouw Lamers.

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. Ik begrijp u niet. Ik draag cultuur natuurlijk een warm hart toe. Ik protesteer echter altijd tegen de vervaging en het verlevlijken van onze taal met Engelse woorden.

De **voorzitter**: Dank u voor deze toelichting.

De heer **Middelburg**: Voorzitter. Ik kan lang en ik kan kort spreken. Laat ik mij democratisch opstellen en doen wat iedereen wil, namelijk kort zijn. Ik heb tijdens de commissievergadering al gezegd dat de fractie van de Partij van de Arbeid met pijn in het hart afscheid neemt van het idee van een Huis van Voorschoten. Zij stond daar voluit achter en als het financieel anders was geweest, zou het een mooie aanwinst zijn geweest voor ons dorp en een versterking van het centrum.

Zonder het hele verhaal over te doen, zal ik de drie redenen noemen die wij ook tijdens de commissievergadering hebben aangevoerd om aan te geven dat dit naar onze mening een te groot financieel risico is, ook al zijn wij inhoudelijk voorstander van dit project. De eerste reden is de teruglopende inkomsten van de rijksoverheid als gevolg van de kredietcrisis. De tweede reden is het Traverserapport dat wij vanavond hebben besproken en waaruit duidelijk naar voren komt dat het misschien niet het slimste idee ter wereld is om nu een project te beginnen met een financiële omvang van drie of vier keer de Traverse. Laten wij er eerst maar voor zorgen dat wij de boel op orde hebben voor dat wij zoiets aangaan. De derde reden is de al eerder genoemde samenwerking met Wassenaar. Als je iets gaat bouwen, weet dan eerst voor wie en waar je dat wilt gaan bouwen.

Dit neemt niet weg dat de ambitie voor het Huis van Voorschoten weliswaar weg is, maar de problemen van een aantal organisaties niet. De heer Koster sprak daarover en de heer De Jong ook, zij het misschien wat minder concreet dan de heer Koster. Ik verwijs dan naar een aantal verenigingen en het Cultureel Centrum, maar in de eerste plaats toch naar de bibliotheek. Die problemen moeten worden aangepakt. De bibliotheek heeft aangeboden om een rol te spelen in een deel van de culturele programmering die wij nu missen. De bibliotheek heeft ook aangegeven dat de huidige locatie echt niet passend meer is en echt niet meer kan.

Het laatste wat moet gebeuren, is vroeg of laat de ontwikkeling van het MOC-terrein dat daar nu zo ligt. Ik neem aan dat geen enkele fractie de ambitie heeft om de boel daar zo te laten liggen.

Mijn fractie is van mening dat wij eerst naar de bibliotheek moeten kijken die met een redelijk hoge nood zit. Ik vraag daarom aan het college of het op korte termijn met de bibliotheek in gesprek wil gaan om te bezien hoe een oplossing kan worden gevonden die voor de bibliotheek kwalitatief hoog

genoeg is en waarbij ook een invulling kan worden gegeven aan de culturele wensen die breder leven. Wat mijn fractie betreft mag dan ook creatief worden gekeken hoe dit haalbaar kan worden gemaakt. Ik doe een suggestie voor de vuist weg -- dit is geen nieuw plan voordat iedereen mij straks daarop aanvalt -- je kunt ook een bibliotheek conform een supermarkt bouwen met woningen er boven om de kosten te drukken. Ik noem maar wat. De vraag is: college, gaat u zo snel mogelijk met de bibliotheek het gesprek aan om te kijken hoe een en ander kan worden gerealiseerd. Als het college dat doet, kan ik net als de heer Koster stoppen met een citaat van onze grote vriend uit Engeland, hoewel sommigen beweren dat hij uit België kwam. Waarom hij dan in het Engels schreef, is een raadsel, maar goed. Als het afscheid van het Huis van Voorschoten onverlet laat dat de bibliotheek op korte termijn kan worden geholpen en ons centrum ook aan de kant van het MOC-terrein beter kan worden ontwikkeld, kunnen wij met recht zeggen "Parting is such sweet sorrow" bij het Huis van Voorschoten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Blommers. Ik stel voor dat hij met een citaat begint.

De heer **Blommers**: Voorzitter. Dat doe ik niet, tenzij ik mezelf onbedoeld zal citeren. Het Huis van Voorschoten is een traject dat wij hier de afgelopen vier jaar hebben besproken. ONS Voorschoten is telkens tegen de voorstellen geweest die in de loop van die tijd voor besluitvorming in de raad kwamen. Een van de dingen die ons daarbij echt stoorden, was de volgorde van het project. Eerst het vaststellen van een locatie, dan vaststellen wat er allemaal in moet en dan pas nadenken over de zaken die nu in het onderzoek zijn vervat. Wat ons betreft was het andersom gegaan en hadden wij nu een aantal scenario's gehad waaruit wij hadden kunnen kiezen en waardoor wij een afweging hadden kunnen maken welk scenario voor deze locatie de beste oplossing zou zijn geweest. Helaas is het zo niet gegaan.

Ik ben blij dat de fracties van het CDA en de PvdA last hebben gekregen van voortschrijdend inzicht. Het is goed dat zij nu ook inzien dat dit project hier moet ophouden. Het zal niemand verbazen dat wij tegen beide voorstellen zullen stemmen. De wethouder heeft tijdens de commissievergadering gesuggereerd om de afronding van de definitiefase nog wel positief te verwoorden. Ik meld echter nadrukkelijk dat de afronding van de definitiefase ook heel erg definieert dat op het MOC-terrein/Wagenerf een Huis van Voorschoten komt. Dit willen wij zeker niet bekrachtigen.

De heer **Rosier**: Voorzitter. Laat ik beginnen met mijzelf te citeren. Voor de VVD-fractie was het allang duidelijk: het Huis van Voorschoten op het MOC-terrein is geen goed idee. Voor een meerderheid in deze raad is het nu ook duidelijk: een Huis van Voorschoten op het MOC-terrein is geen goed idee. Hoezeer herkent de VVD-fractie nu juist de argumenten van de fracties van het CDA en de PvdA die hun tot een nieuw standpunt hebben gebracht. Het is jammer van het geld en de energie die in de tussentijd zijn verspild. Hadden die niet beter kunnen worden gebruikt? Ja, zegt de VVD-fractie, al kan een deel van de ontwikkelde en duurbetaalde kennis wellicht later nog eens worden gebruikt. Dat ontken ik niet.

De VVD-fractie is van mening dat planvorming voor een andere invulling van het MOC-terrein pas na de verkiezingen van 3 maart volgend jaar kan beginnen. Eerst de kiezer aan het woord. Bovendien moet eerst zeker worden gesteld dat dit apparaat grote projecten ook zonder brokken aan kan. Het is voor mijn fractie geen uitgemaakte zaak dat de gemeente het MOC-terrein tot herontwikkeling moet brengen. De "Huis van Voorschoten-kennis" kan wat mijn fractie betreft tot nader order op de plank blijven liggen. Overigens is mijn fractie niet blind voor de accommodatieproblemen van Voorschotense organisaties.

Samengevat: de VVD-fractie wenst het programma van eisen niet vast te stellen; zij volstaat met daarvan kennis te nemen. De VVD-fractie stemt nu geenszins in met welke vervolgfase dan ook. Zij stemt dus tegen alle ter zake van het Huis van Voorschoten ter tafel gebrachte voorstellen met het voorgaande als stemverklaring.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Als u aan mij om een citaat vraagt, moet ik antwoorden dat ik maar een boek heb en ik ben al weer vergeten wat daar in staat. Ik kijk wel vaak op de televisie naar kinderfilmpjes. Op dit moment is bij ons thuis kabouter Wesley populair. Hij roept steeds: turbo, turbo, maar ik weet niet precies wat dat betekent.

Ik heb niet de indruk dat er nu veel vragen zijn gesteld. Ik heb tijdens de commissievergadering geprobeerd om een aantal misverstanden weg te nemen. Ik verwijs daarnaar en zal die zetten niet herhalen.

De **voorzitter**: Wij moeten vanavond wel tot enigerlei vorm van besluitvorm komen.

De heer **Koster**: Voorzitter. Ik wil nog graag reageren op een aantal punten dat door verschillende fracties naar voren is gebracht. De CDA-fractie denkt dat op deze manier kan worden voorkomen dat er geld moet worden uitgegeven. Ik vrees dat het wel wordt uitgegeven en misschien wel dubbelop. Niet omdat het Huis van Voorschoten nodig is, maar omdat de oplossingen zo nodig zijn. Als die problemen niet worden opgelost, kost dat ook geld.

Ik proef uit de inbreng van een aantal fracties dat er weinig vertrouwen is in de lessen die kunnen worden getrokken uit het Traverserapport. Dit klinkt bijna als wantrouwen tegen dit en een volgend college ongeacht wie daarvan deel uitmaken.

Ik zou de leden van de fractie ONS Voorschoten willen meegeven dat er verschillende scenario's de revue zijn gepasseerd in de haalbaarheidstudie van 2007 toen de mogelijkheden voor de invulling van het MOC-terrein werden verkend.

Wij kunnen de huidige bebouwing van het MOC-terrein niet laten verkrotten. Er moet iets met dat terrein gebeuren. Het zal een project zijn van een dusdanige omvang dat het Traverseproject daarmee vergeleken klein kan worden genoemd.

Ik denk dat voor het programma van eisen geldt dat wij daar op dit moment kennis van kunnen nemen. Misschien is het goed om er nog eens met de stofkam door te gaan. Zo zijn vijf fractiekamers voor vijf fracties er naar mijn mening wel wat veel.

Op dit moment is het misschien beter om het voorstel voor de start ontwerpfase in te trekken. Wij kunnen daarop dan nog in een latere fase terugkomen. De mogelijkheden voor de ontwikkeling van het MOC-terrein moeten wel verder worden uitgewerkt, want als het UB vertrekt, blijft het terrein leeg. Dan moet er iets gebeuren.

De heer **De Jong**: Voorzitter. Geen Huis van Voorschoten maar wel oplossingen voor de bibliotheek en het Cultureel Centrum. Er is al verschillende keren gezegd dat daarnaar gekeken moet worden.

De fractie van ONS Voorschoten spreekt over voortschrijdend inzicht dat ons ertoe zou hebben aanzet om te stoppen met het Huis van Voorschoten. Het komt er eigenlijk op neer dat wij, op basis van de informatie die wij zo'n anderhalve week geleden hebben gekregen, niet verder konden gaan. Als wij eerder over die informatie hadden beschikt, hadden wij ook eerder de stekker uit het Huis van Voorschoten getrokken. De heer Blommers zegt dat ONS Voorschoten altijd tegen het Huis van Voorschoten is geweest. Ik kan mij nog de beweging herinneren van de heer Rondagh van de PvdA naar ONS. Bij mijn beste weten werd die ook ingegeven door de gedachte om juist bij ONS verder te gaan met de gedachtevorming over en de ontwikkeling van het Huis van Voorschoten. Ik ben benieuwd hoe die beweging zich verhoudt tot de opmerking van de heer Blommers. Dit komt misschien later nog terug, want dat heb ik vorige week wel geleerd, de heer Blommers kauwt hier liever wat op en komt er dan later op terug.

De heer Rosier spreekt over verspild geld, maar zegt ook dat een deel van de informatie misschien op een ander moment kan worden gebruikt. Dit onderschrijf ik ten volle. Ik heb dit tijdens de commissievergadering gezegd en ik heb dit vandaag nog eens herhaald. Het verbaast me wel dat hij eigenlijk zegt: wij laten het MOC-terrein maar liggen en wij laten het voor wat het is. De heer Koster wijst erop dat het dan snel zal verkrotten. Dat woord past naar mijn mening bij de situatie, want als je niets doet, verkrot de boel. Ik ben benieuwd hoe de heer Rosier dit ziet.

De heer **Rosier**: Ik heb vandaag geenszins gezegd dat het MOC-terrein zo moet blijven liggen en verkrotten. De VVD-fractie heeft hierover een helder standpunt ingenomen. Zij heeft een centrumvisie ingediend die is besproken in deze raad.

De heer **De Jong**: De VVD-fractie zal niet voor de voorliggende voorstellen stemmen. Dan is het resultaat toch dat het terrein zo blijft liggen?

De heer **Middelburg**: Ik wil nog kort reageren op de suggesties van de heer Koster voor het stemgedrag. Iedereen zal herkend hebben dat ik zojuist uit Romeo en Julia citeerde. Zoals voor iedere cultuurbarbaar geldt, is dat het enige toneelstuk van Shakespeare dat ik ken. Dit toneelstuk maakt wel duidelijk dat je, als je eenmaal dood bent, maar beter echt dood kunt zijn, want anders leidt dat maar weer tot andere tragische toestanden. Als de heer Koster het toneelstuk niet kent, ga ik dit nu echt niet uitleggen, want niemand zit te wachten op mijn dramaturgische interpretatie. Ik begrijp uit de woorden van de heer Koster dat het voorstel voor de ontwerpfase moet worden aangehouden, omdat dit later terug kan komen. Ik ben van mening dat wij daar vanavond tegen moeten stemmen, want anders krijgen wij die tragedie met dat bloed, het gif en die messen en dat willen wij niet.

De heer **Blommers**: Voorzitter. De fractie van GroenLinks heeft gesproken over de scenario's voor het Huis van Voorschoten. Een van de overeenkomsten van die scenario's was dat zij alle uitgingen van het MOC-terrein en van één gebouw. Wij wilden daarin nu juist variatie zien. Wij hebben in een motie gevraagd om variatie van locaties en van wat werd samengesteld. Die motie is afgestemd.

De heer **Koster**: Wij hebben daarover uitgebreid gesproken en wij hebben toen onder andere het terrein van de Rabobank in beeld gehad, evenals het opkalefateren van de bestaande locaties. Dat heeft niets te maken met het MOC-terrein.

De heer **Blommers**: Ik schetste de definitie dat dit hele programma verkeerd om is gelopen. Een van de eerste besluiten was: op welk terrein zal het Huis van Voorschoten verrijzen. Toen kwam het MOC-terrein daaruit. Op dat moment hebben wij ons voorbehoud kenbaar gemaakt, met name omdat er al opties verdwenen waren die wij in die fase van het proces nog niet wilden laten verdwijnen. Dit betekent dus dat wij die verschillende opties nog wilden meenemen.

Ik schakel dan vrijwel automatisch over naar de vraag van de heer De Jong. De heer Rondagh wilde ook die variaties en scenario's in beeld hebben en zich niet blindstaren op een grote kolos op het MOC-terrein. De vraag was of een en ander kon worden verspreid over andere locaties en of en hoe gebruik kon worden gemaakt van de bestaande situaties en een nulsituatie. Dan hadden wij kunnen beschikken over een studie waar de bibliotheek en het Cultureel Centrum nu ook nog iets aan zouden hebben.

De heer **De Jong**: Het klinkt natuurlijk leuk als de heer Blommers zegt dat zijn fractie altijd tegen is geweest met argumenten die eigenlijk niet geldig zijn, want de plannen hadden geen betrekking op een kolos. Dit zijn toch een beetje gelegenheidsargumenten.

De heer **Blommers**: Dit zijn dan wel gelegenheidsargumenten die wij al drie jaar gebruiken en dan kun je het geen gelegenheidsargument meer noemen. Het is dan een argument dat wij beredeneerd ter tafel hebben gebracht en dat meermalen in commissie- en raadsverband is besproken.

De heer **Rosier**: Voorzitter. Ik wil niet meedoen met het gekissebis dat zich nu ontwikkelt. Ik sluit mij aan bij het voorstel van de heer Koster voor een beslispunt. Ik stel de raad voor te beslissen kennis te nemen van de resultaten van onderzoek tot nu toe.

Overigens gaat de VVD in Voorschoten naar de kiezer toe met ideeën over de vraag hoe nu verder. Mijn voorstel zou zijn dat ook de andere partijen hun creatieve ideeën aan de kiezer voorleggen. Die is over tweeënehalve maand aan het woord. Dat lijkt mij een ultieme vorm van inspraak waarmee wij daarna verder kunnen.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Ik heb Romeo en Julia ook gelezen en ik weet hoe het eindigt: iedereen is dood. Kabouter Wesley heeft daar ook een filmpje van en dat eindigt ook zo. De misverstanden worden nu wel wat groter. Volgens mij hebben wij in grote lijnen precies gedaan wat de heer Blommers nu zegt. Wij hebben met elkaar gesproken over de vraag welke onderdelen erin zouden moeten zitten en wat de kostprijs daarvan ongeveer zou moeten zijn. Wij hebben toen over grote en kleine opties gesproken. In een later stadium, toen de stedenbouwkundige visie ter tafel lag, hebben wij ook geconstateerd dat een grote kolos misschien niet de meest handige vorm was. Een aantal van die conclusies hebben wij dus wel degelijk met elkaar getrokken en wij hebben wel degelijk met elkaar bedacht dat het zo moest.

Om toch met een positieve noot te eindigen, de verenigingen, de bibliotheek, et cetera kunnen zich gelukkig prijzen dat er ondanks alle nuances raadsbreed wordt onderkend dat er iets moet gebeuren voor hun accommodaties omdat die niet die kwaliteit hebben die wij hun gunnen. Als een volgende raad daarover verder wil praten na 3 maart, is dat mooi. Die uitspraak van de raad steek ik in ieder geval maar in mijn zak. Ik ben blij dat de raad bereid is om hieraan iets te gaan doen. Dat is de winst voor Voorschoten.

De **voorzitter**: Dan kunnen wij nu over gaan tot besluitvorming. Het lijkt mij verstandig om nog eens scherp neer te zetten waarover die besluitvorming nu gaat. Het voorstel bij agendapunt 14 is om het bijgevoegde programma van eisen vast te stellen. Ik stel vast dat de leden van de raad van mening zijn dat het op dit moment weinig zinvol is om dit te doen. Zij stellen voor om kennis te nemen van het programma van eisen met de toevoeging dat er misschien ooit nog een moment komt dat zij met delen, onderdelen of passages van het programma van eisen verder kunnen gaan. Het programma van eisen blijft zijn waarde behouden, maar de raad kiest er nu voor om het voor kennisgeving aan te nemen en er op dit moment geen verdere handelingsacties aan te verbinden. Dit zou het besluit kunnen zijn over het programma van eisen.

Ik ga er verder vanuit dat de raad bij agendapunt 15, de Start ontwerpfase Huis van Voorschoten, niet zal beslissen om punt 1 over te nemen, dat wil zeggen om de planning voor de ontwerpfase deel 1 vast te stellen, dat hij geen krediet beschikbaar zal stellen (punt 2) en zich ook niet zal uitspreken over de eventuele winst van de vrij te komen locaties (punt 4). Dan blijft nog over het punt 3 om de gebiedsontwikkeling MOC/Wagenerf financieel los te koppelen van het project Huis van Voorschoten en dit project de werktitel "Ontwikkelingslocatie Koninklijke Marinelaan" mee te geven. De raad zou dit besluit kunnen nemen. Het Huis van Voorschoten gaat in die vorm niet door en er zal ooit een voorstel moeten komen voor het project ontwikkelingslocatie Koninklijke Marinelaan. Verder spreek ik de wethouder nog na: de raad heeft gezegd dat hij blijvende verantwoordelijkheid voelt voor een goede huisvesting van het Cultureel Centrum en van de bibliotheek ook al gaat het Huis van Voorschoten in deze vorm niet door, De raad is van mening dat er op een moment-x stappen moeten worden gezet om tot een voorstel daarvoor te komen. Dan is nog wel de vraag: wanneer is dat moment-x. Ik hoor sommigen zeggen dat dit college misschien daarmee moet komen, maar anderen zijn van mening dat eventuele initiatieven moeten wachten tot na de verkiezingen. Ik wil dit laatste punt nog wat scherper krijgen.

De heer **Lockhorst**: Voorzitter. Dit punt is ook tijdens de commissievergadering aan de orde geweest en toen hebben alle fracties gezegd dat het MOC-terrein sowieso moet worden ontwikkeld, maar een meerderheid was van mening dat dit over de verkiezingen moet worden heengetild.

De **voorzitter**: Ik was niet bij die vergadering aanwezig, maar als dat de lijn is, houden wij dat vast.

Wethouder **Van Dunné**: Ik denk dat wij met de beste wil van de wereld niet voor 3 maart aanstaande stedenbouwkundige uitgangspunten voor de ontwikkeling van het MOC-terrein kunnen komen. Zelfs als er ambtelijk aan wordt doorgewerkt, zal de besluitvorming na de verkiezingen aan de orde zijn.

De **voorzitter**: Uiteraard, maar het college zou een procedurevoorstel kunnen doen.

Ik kijk nog even rond. Kan de conclusie zijn: de afronding definitiefase wordt voor kennisgeving aangenomen en de punten 1, 2 en 4 van de start ontwerpfasen worden niet overgenomen, terwijl punt 3 eventueel wel kan, waaraan wordt toegevoegd dat er op enigerlei moment nieuwe voorstellen zullen worden geformuleerd?

De heer **Middelburg**: Voorzitter. Tijdens de commissievergadering heeft de heer Rosier ook iets gezegd over het over de verkiezingen heentillen. Ik hecht eraan op te merken dat het college naar de mening van mijn fractie wel op korte termijn aan de slag kan gaan met de voorbereidingen. Dat de uiteindelijke besluitvorming in een nieuwe raadsperiode zal vallen en dus ook eventueel zal worden bijgesteld op basis van de uitkomsten van de verkiezingen, spreekt voor zichzelf met verkiezingen over drie maanden. Het lijkt mij echter niet nuttig om nu niet door te gaan en alles in de koelkast te zetten. Wij pleiten ervoor dat het college met de betrokken partijen wel degelijk verder gaat om een en ander tot een voorstel te brengen.

De heer **Koster**: Voorzitter. Het schiet zo niet op. Het zal veel tijd nemen voordat in een volgende fase een voorstel kan worden gedaan. Als je over een half jaar met een voorstel kunt komen, ben je goed bezig. Ik denk niet dat er veel verloren gaat als dit over de verkiezingen wordt heengetild, als er maar achter de schermen wordt doorgewerkt.

De **voorzitter**: Als er nu wordt doorgewerkt, kost dat natuurlijk geld en daarvoor zal de raad een kredietaanvraag worden voorgelegd. De vraag is of dit wijs is en urgent.

Ik probeer opnieuw de twee punten samen te vatten. Nogmaals: het programma van eisen wordt voor kennisgeving aangenomen. Verder spreekt de raad zijn zorg uit over en verantwoordelijkheid voor de huisvesting van de bibliotheek en het Cultureel Centrum. Het voorstel 086 blijft staan, dat wil zeggen de ontwikkelingslocatie Koninklijke Marinelaan. Mag het college concluderen dat de raad van mening is dat nieuwe activiteiten op dit front moeten plaatsvinden na de verkiezingen en na de vorming van een nieuw college en een nieuw coalitieprogramma? Overigens heb ik de heer Middelburg goed gehoord. Ik kom tot de conclusie dat deze punten zo kunnen worden vastgesteld.

16. Nota Erfgoed

De **voorzitter**: Ik vraag u met klem om aandacht te besteden aan de tijd. Ik heb het dringende verzoek gekregen om om elf uur te stoppen en ik rond dan ook echt om elf uur af. Als de agenda dan nog niet is afgehandeld, moet dat misschien volgend jaar gebeuren of op 24 december.

De heer **Lockhorst**: Voorzitter. Tijdens de commissievergadering is al genoeg gezegd over deze nota en dat zal ik niet herhalen. Mijn fractie stemt in met het voorstel, maar ik wil nog een kritische kanttekening maken. Die heeft betrekking op het bedrag van €70.000 dat wordt uitgetrokken voor de actualisering van de monumentenlijst. De heer Van Herk heeft tijdens de commissievergadering al gezegd dat dit een fors bedrag is voor een dergelijke actualisering. Ik vraag hiervoor de aandacht van het col-

lege. Kan het hier iets aan doen? Als dit niet mogelijk is, dring ik erop aan dat dit onder het kopje Incidentele middelen zal vallen dat zal worden besproken als nieuw beleid voor de begroting 2010-2013.

De heer **Spendel**: Voorzitter. Mijn fractie zal instemmen met deze nota. Ik vraag de wethouder nog wel te reageren op de suggestie van de heer Dessens om de opbrengst van de onroerendzaakbelasting te gebruiken voor het Fonds Erfgoed of het fonds op een zodanige manier te vullen dat er robuust aan de slag kan worden gegaan.

Verder ben ik benieuwd naar eventuele samenwerking met Wassenaar op dit punt. Die staat mij niet voor de geest.

De heer **Oosterhuis**: Voorzitter. Het is goed dat er een nota Erfgoed is, want het is van belang dat ons erfgoed wordt behouden en gekoesterd. Het ontbrak ons lang aan een visie en een beleidskader en deze nota voorziet daarin. Ik heb niettemin een aantal vragen namens mijn fractie; ik zal ze zo compact mogelijk formuleren.

Het erfgoedbezit wordt uitgebreid beschreven in de nota. Bij de kernkwaliteit wordt uitgegaan van de wisselwerking tussen het boerendorp (daarmee wordt Voorschoten bedoeld) en de landgoederen. De cultuurhistorische ontwikkeling van de oostkant van het dorp komt naar de mening van mijn fractie echter maar weinig tot zijn recht. Ik doel dan in het bijzonder op de Vliet, maar ook de aanliggende polders. Wil de wethouder toezeggen dat hij in de nota en bij de uitwerking ervan hier meer accent op zal leggen? Dit is ook belangrijk cultuurhistorisch erfgoed.

Het is een goede ontwikkeling dat de ambtelijke ondersteuning wordt uitgebreid met één fte. Ik wijs erop dat het vooral van belang is dat de ambtenaar te doen krijgt met de eigenaar van een monument, dat hij een makelende, bemiddelende en faciliterende functie heeft om de eigenaren tegemoet te treden. De eigenaren zijn immers waarschijnlijk de belangrijkste spelers in dit geheel. Zonder eigenaren is er geen cultureel erfgoed. Zij kopen het erfgoed en stoppen er geld in om het veilig te stellen. Deelt het college de mening dat de ambtelijke inzet zich vooral moet richten op die bemiddelende rol?

De heer **Scholten**: Voorzitter. Ik vraag aandacht voor de orde van deze vergadering. De heer Oosterhuis stelt nu allerlei vragen. Daar is de commissievergadering toch voor bedoeld? Zo zitten wij hier over een paar uur nog.

De **voorzitter**: Ik denk dat het inderdaad goed is dat wij ons vooral richten op de hoofdpunten. Uitvoeringsvraagstukken kunnen ook op een ander moment aan de orde worden gesteld.

De heer **Oosterhuis**: Ik wil in ieder geval nog aandacht vragen voor de samenwerkingsstructuur die in de nota wordt genoemd. Dit punt is niet aan de orde geweest tijdens de commissievergadering. Er is sprake van een LEP, een werkgroep cultureel erfgoed en een erfgoedprojectvorm (het Lokaal Erfgoedplatform en het Pact Erfgoedplatform). Het is niet duidelijk hoe die zich tot elkaar verhouden. Het is van belang om advies te vragen, maar dat advies moet natuurlijk wel op een goede manier worden ingebed. Kunnen de status en de verantwoordelijkheden van de verschillende clubs worden gduid?

De heer **Rondagh**: Voorzitter. Ik stel met enige aarzeling enkele vragen. Ik kijk even stiekem naar de heer Scholten. Ik hoop dat hij mij niet afkapt. Ik beperk mij tot vragen die niet tijdens de commissievergadering zijn gesteld.

De nota Kansen voor buitenplaatsen is in november 2008 aan de wethouder aangeboden. Die nota is met name van belang voor Berbice. Ik kan erover heen hebben gelezen, maar ik vind die nota nergens terug in de nota Erfgoed.

Hoe komt het college tot een lijst van monumenten als die wordt herzien, als het de uitgangspunten van de Monumentenverordening wil volgen? Welke juridische en andere criteria zijn er nodig voordat die herziening kan worden opgesteld?

Is bij de opstelling van deze nota wel de Inspraakverordening gevolgd en zijn niet alleen de “shareholders” gehoord als de Vereniging tot Behoud van Oud-, Leefbaar- en Groen Voorschoten?

Ik sluit mij aan bij de vraag van de heer Oosterhuis wat nu precies de status is van het LEP, de PEP en allerlei andere commissies die worden aangekondigd.

Iedereen realiseert zich dat die ene fte het grootste knelpunt is. Ik zie in het besluit bij dit voorstel daarvan niets terug. Daarin wordt de raad gevraagd om in te stemmen met de visie en de maatregelen. In de begeleidende brief bij de nota staat heel duidelijk dat er een fte nodig is, maar dit wordt niet herhaald in het besluit. Verder wordt voorgesteld: “de benodigde structurele en incidentele middelen te bespreken als nieuw beleid bij de begroting”. Dat zegt natuurlijk ook heel weinig. Dat kan of nul betekenen of een heleboel geld. Ik vind de conclusie van dit besluit dus niet erg helder.

Tot slot vraag ik het college of het überhaupt mogelijk is om ozb-voordelen aan te bieden en, zo ja, of dit enig soelaas biedt.

De heer **Van Rixtel**: Voorzitter. Ik dank het college voor deze nota. De fractie van GroenLinks kan ermee instemmen. Ik herhaal de vraag die eerder door de inspreker werd gesteld: hoe zit het met de opbouw van de expertise binnen de gemeente voor wat betreft het beheer van monumenten.

De **voorzitter**: Ik vraag de wethouder om zich bij zijn beantwoording vooral te richten op de hoofdpijnen en ik geef hem in overweging om een aantal detailvragen op een andere manier af te wikkelen. Wij moeten voorkomen dat er een diepgaande discussie ontstaat over detailpunten. Dat is niet de positie van de gemeenteraad en bovendien niet in overeenstemming met dit moment van de dag.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Ik ga het proberen. Ik hoop niet dat die andere invulling betekent dat er een schriftelijk antwoord wordt verwacht, want dan zijn wij sneller klaar door hier vijf minuten langer aan te besteden.

De **voorzitter**: Zeker, maar vijf minuten met 20 mensen is 100 minuten. Ik stel voor dat de vragers na deze vergadering een telefoontje krijgen, bijvoorbeeld van de betrokken ambtenaar.

Wethouder **Van Dunné**: Dat lijkt mij een praktische oplossing. Misschien kunnen de overgebleven vragen ook op de e-mail worden gezet.

De **voorzitter**: Is dat een goede oplossing? De vragen die niet nu worden beantwoord, worden ambtelijk afgewikkeld.

De heer **Van Herk**: Ik wijs erop dat dit soort vragen tijdens de commissievergadering kunnen worden gesteld.

Wethouder **Van Dunné**: De betreffende ambtenaar was ook aanwezig tijdens de commissievergadering. Wij hadden de vragen toen direct kunnen afhandelen. Nu is het wat onhandig.

Ik zal me beperken tot de essentie en de hoofdlijnen. De leden van de raad kunnen ervan uitgaan dat wij dit redelijk breed hebben besproken. Wij hebben natuurlijk niet iedere monumenteneigenaar aan tafel gehad, maar wel Leefbaar Voorschoten en een aantal eigenaren daarachter. Een en ander is dus redelijk besproken met een aantal monumenteneigenaren. Ik weet niet of hier de Inspraakverordening op van toepassing is, maar wij hebben wel in die geest gehandeld door met elkaar langdurig over dit

onderwerp te spreken en dan niet alleen binnen het gemeentehuis.

Om de hoofdlijn van Leefbaar Voorschoten maar aan te houden: de voorzitter roept ons op om veel meer geld beschikbaar te stellen. Dat zouden wij natuurlijk allemaal dolgraag willen, want het is duidelijk dat juist die monumenten een van de belangrijke identificerende elementen van onze gemeente zijn. Als je dat belangrijk vindt, moet je de koestering van die monumenten ook goed borgen. Aan de andere kant groeit het geld niet aan de bomen, daar zijn wij inmiddels wel achtergekomen. De heer Dessens wees er ook al op.

Het voorliggende voorstel beoogt een intensivering van de ambtelijke inzet. De monumentenzorg is nu nog wat gespreid in de organisatie, maar het is ons voornemen om dit te bundelen bij een aparte medewerker. Dit kan kostenneutraal verlopen, maar er ontstaat een veel sterkere focus op het beleid. Er wordt op de begroting jaarlijks een post opgenomen om ook wat geld te hebben voor de uitvoering, maar het zal duidelijk zijn dat wij daarvoor niet heel veel geld beschikbaar hebben.

De heer **Rondagh**: Dat staat niet in het besluit. Het besluit is zo vaag en open geformuleerd.

De **voorzitter**: Ik wijs erop dat als er wordt gesproken over formatieruimte maar daarvoor geen beroep wordt gedaan op de algemene middelen, er geen besluitvorming nodig is. Het is informatief en interessant, maar niet relevant voor de besluitvorming.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. U kunt het altijd zo veel mooier zeggen dan ik.

De heer Dessens heeft ervoor gewaarschuwd dat wij niet te veel hooi op onze vork moeten nemen en dat wij niet moeten proberen om alles tegelijkertijd te doen. Hij pleitte voor een logische volgorde en suggereerde dat wij eerst kijken naar die monumenten of potentiële monumenten waar bewogen wordt, waarvoor iemand plannen heeft en waarvoor je aan de voorkant iets wilt doen. Dit lijkt mij een logische opzet. Voor zo ver hij dit niet suggereerde, waren wij al van plan om het zo te doen.

Wij kunnen aannemen dat de gemeente Wassenaar ook met een vergelijkbare problematiek worstelt. Zij heeft een aantal bijzondere monumenten en kijkt hier op dezelfde manier naar. Het is een logische gedachte om op dit punt aansluiting te zoeken om na te gaan of je dingen samen kunt doen. Ik denk echter wel dat wij in het kader van de samenwerking eerst naar een aantal andere functies zullen kijken. Dit staat niet vooraan. Eerst zullen interne zaken als personeel en organisatie en ICT worden geregeld, maar als je vervolgens naar beleidsmatige velden zoekt waarbij de synergie als het ware voor het oprapen ligt, kan dit er daar een van zijn.

Ik denk dat ik het hierbij laat. Als de overige vragen in een e-mail aan mij of aan de griffie worden gestuurd, zullen wij ervoor zorgen dat ze ambtelijk worden afgedaan zonder dat wij in het circus van de schriftelijke vragen terechtkomen.

De **voorzitter**: Als de leden daarmee kunnen instemmen, volgaarne. Mag ik ook vragen of zij willen afzien van een tweede instantie? Ik zie aankomen dat de raad zal instemmen met dit voorstel en dan is het de vraag wat een tweede ronde nog bijdraagt.

De heer **Lockhorst**: Voorzitter. Ik wil een stemverklaring afleggen. Ik zal voor het voorstel stemmen, maar ik maak daarbij wel de aantekening dat het bedrag van €70.000 voor de actualisering van de monumentenlijst voor mij te veel van het goede is. Ik ben van mening dat dit ook goedkoper kan.

Wethouder **Van Dunné**: Het actualiseren van de monumentenlijst vraagt om nieuwe monumentenbeschrijvingen. Die vergen over het algemeen onderzoek en kosten daardoor wel het nodige. De insteek is wel om dit zo veel mogelijk in samenwerking met de Vereniging tot Behoud van Oud-, Groen- en Leefbaar Voorschoten te doen die over een schat aan kennis beschikt. Wij maken daar graag gebruik

van. Die intentie is ook over en weer uitgesproken. Desondanks moet er nog heel veel werk verricht worden en dan is €70.000 niet heel veel. Maar goed, de heer Lockhorst gaat over zijn eigen stemverklaring.

Het voorstel wordt met algemene stemmen aangenomen.

17. Woonvisie Voorschoten 2010-2014

De heer **Spendel**: Voorzitter. Mijn fractie zal instemmen met de Woonvisie die inzet op de bevordering van de doorstroming op de woningmarkt. Ik heb niettemin een motie opgesteld die beoogt de doorstroming extra te stimuleren. In de motie wordt gevraagd om een haalbaarheidsonderzoek. De bedoeling is dat wij mensen die met een tweede woning zitten, helpen door die woning op te kopen. De opgekochte woning wordt vervolgens doorverhuurd aan jongeren die bijvoorbeeld geen hypotheek kunnen krijgen. Als na een tijdje de markt weer aantrekt, kan de woning worden verkocht. Het effect is dan dat leegstand wordt voorkomen en de doorstroming wordt bevorderd. Ik heb de motie ingediend. Ik hoop dat er reacties op krijg en dat ze wordt gesteund.

De heer **Oosterhuis**: Voorzitter. Mijn fractie steunt dit voorstel. De Woonvisie geeft een goed beeld van de ontwikkelingen van de woningen, de mogelijkheden en de wensen van de bevolking. Uit onderzoek blijkt dat de bevolking relatief tevreden is over de woonomgeving; het cijfer 8 wordt genoemd. Het is ook belangrijk om te melden dat de vraag naar woningen en appartementen in het centrum toeneemt. Jongeren en ouderen willen in het centrum wonen. Die wens moet worden gehonoreerd, want de groei is na een paar jaar afgelopen en de vergrijzing zet zich door. Een aanbod van appartementen zal nodig zijn, zeker in het centrum. Dit sluit prachtig aan bij de Centrumvisie die de fractie van de VVD heeft uitgebracht en die vanavond al eerder is genoemd. Wij willen in het centrum een goed complex van huur- en koopappartementen voor jongeren en ouderen en daarmee de kwaliteit van het dorp verbeteren en de aantrekkelijkheid van het centrum vergroten. Dit komt goed uit.

Mijn fractie steunt de motie van de PvdA niet. Ik ben van mening dat er sprake is van twee zaken. De eerste is de economische crisis waardoor helaas ook huizenbezitters worden getroffen. Het tweede is het probleem van de doorstroming dat al ouder is en al bestond voordat de crisis uitbrak. In de motie is sprake van "tijdelijkheid", maar het is de vraag wat onder dit begrip moet worden verstaan. De crisis is ook tijdelijk en het is dus lastig wat hiermee wordt bedoeld. Bovendien ziet mijn fractie niets in het bankieren en het verstrekken van geld in de vorm die wordt voorgesteld. Zij is van mening dat de gemeente geen rol kan spelen in het bankieren en in het aan- en verkopen van woningen.

Ik kan mij wel iets voorstellen bij de wens om de doorstroming voor jongeren te bevorderen. Tijdens de commissievergadering is gesproken over het woonruimteverdeelsysteem. De heer Spendel was daar ook bij. Toen zijn er afspraken gemaakt om jongeren voorrang te geven bij de doorstroming naar woningen in de regio. Dat is ook al een reden om te zeggen dat er aandacht wordt besteed aan dit onderwerp. Om die reden ziet mijn fractie niets in een haalbaarheidsonderzoek en zal zij de motie niet steunen.

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Voorzitter. De Woonvisie is een goed stuk en voorziet in een behoefte om vast te stellen waar in de toekomst woningen moeten worden gerealiseerd. Wij hebben daartoe al een stap gezet door de centrumlocatie van de Rabobank een bestemming te geven met woningen in diverse categorieën. Dit is een positieve ontwikkeling waarin ook sociale woningbouw is voorzien. Ik wijs erop dat bij punt 6 op bladzijde 36 staat dat 40% wordt gerealiseerd in de sociale sector. Dat moet 30% zijn. Die afspraak staat hard in Voorschoten en de regio.

De motie van de PvdA is heel sympathiek, maar overbodig. De gemeente verstrekt al vergunningen aan mensen die met een tweede woning zitten die zij niet kunnen verkopen. Zij mogen de woning verhuren en mensen die anders mogelijkwijs niet in aanmerking komen voor een woning, kunnen zo

alsnog aan een woning komen, al is het maar tijdelijk. Verder voorziet het Rijk in deze problematiek met een bepaalde belastingaftrek voor een aantal jaren. De motie kan ertoe leiden dat nog meer mensen in de vrije sector een huis kunnen huren, want daar zullen de tarieven naar zijn. Ik vind dit geen haalbare kaart en ik vind het eigenlijk ook onwenselijk.

Mijn fractie is blij met de Woonvisie die ook de mogelijkheid biedt om sturing te geven aan de woningtoekenning in de regio. In het kader van het Rijnstreekberaad is ook al te kennen gegeven dat er in de toekomst moet worden gekeken naar de Woonvisie en naar de toekenning van woningen. In de toekomst moeten wij daar mogelijk een keer met zijn allen over praten.

De heer **Koster**: Voorzitter. Wonen is een grondrecht en dat moet het uitgangspunt van beleid blijven. Wij zijn blij dat er een Woonvisie is ontwikkeld. Wij zien er nog wel een aantal gebreken in en daar hebben wij tijdens de commissievergadering ook al over gesproken. Zo wijs ik erop dat de koopwoningen die sociaal worden genoemd, voor mij buiten bereik zijn. Dit zorgt dus voor een beperking van het sociale karakter van die woningen. Het is jammer dat er niet meer aandacht is besteed aan sociale huurwoningen.

De motie van de PvdA kan een goede bijdrage leveren, maar er moet wel goed worden opgelet welke insteek wordt gekozen. De gedachte achter de motie is echter positief genoeg om haar te kunnen steunen.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Er dreigt een misverstand te ontstaan over het centrum. De heer Oosterhuis zegt dat wat in de Woonvisie centrum wordt genoemd, aansluit bij de Centrumvisie van de VVD-fractie. Die laatste visie beslaat naar mijn mening alleen het echte centrum dat wij in de volksmond het centrum noemen en in de Woonvisie vallen onder het centrum ook de wijken Adegeest, Boschgeest en zelfs wijken aan de andere kant van het spoor. Dat is toch een andere invulling van het begrip centrum. Hierover is ook al gesproken tijdens de commissievergadering en toen heb ik dit ook al rechtgezet. Ik hoor het nu terugkomen en daarom doe ik dat nog een keer.

Ik ontraad de motie. In de eerste plaats is het de vraag of de gemeente wil bankieren met haar geld. Bovendien is het Volkshuisvestingsfonds ook niet zo groot dat dit heel goed kan. Ik denk dat de meeste corporaties ook niet zitten te wachten op het aankopen van losse woningen, want die moeten toch ook worden beheerd, er moeten huurders voor worden gezocht en ze moeten op een gegeven moment weer worden verkocht. Het vraagt een relatief grote overhead om dat te regelen. Dit is niet de meest effectieve manier om je geld in te zetten.

De oproep in de motie begrijp ik echter dondersgoed. Ik denk dat wij al in die lijn bezig zijn bijvoorbeeld door de startersleningen die op dezelfde categorie woningen worden gericht. Wij helpen dus kopers van de woningen om de financiering rond te krijgen in plaats van dat de gemeente of een corporatie de woning koopt. Daarmee komt dezelfde beweging op gang, maar langs een andere kant, dat wil zeggen langs de kant van de koper in plaats van die van de verkoper. Wij onderschrijven het doel, maar wij gebruiken een ander middel. Het college gaat over de middelen en de raad over de doelen. De raad wordt zo op zijn wenken bediend.

De heer **Spendel**: Voorzitter. De gemeente doet het niet alleen. Wij vragen inderdaad aan de woningcorporaties om dit te gaan doen. Er kan dan in ieder geval een bedrag uit het Volkshuisvestingsfonds worden gebruikt.

De CDA-fractie vindt dit onwenselijk. Ik ben het daar niet mee eens. Ik heb natuurlijk ook mijn twijfels en daarom vraag ik om een haalbaarheidsonderzoek. Ik zie dit als een van de vele aanvullende mogelijkheden. Natuurlijk zijn er talrijke mogelijkheden. Eigenaren kunnen een huis verhuren, maar er zijn ook eigenaren die hun huis kwijt willen voor een goed bedrag. Ik zou dat een "win-win-situatiebedrag" willen noemen. De woningcorporaties kunnen een woning verkrijgen en de huiseige-

naar die met de oude woning zit, is in ieder geval van de hypotheeklasten verlost. Dat was de insteek.

Het voorstel wordt zonder stemming aangenomen.

De **voorzitter**: Ik breng nu de motie van de fractie van de Partij van de Arbeid in stemming. Zij luidt als volgt:

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 17 december 2009,

- gehoord de beraadslagingen in de commissievergadering van 19 november 2009 waarin de Woonvisie, Volkshuisvestingsfonds en starterslening aan de orde kwamen;

- van oordeel dat de doorstroming op de woning- en huurmarkt een extra ondersteuning kan gebruiken

- van mening dat het tijdelijk instrument "opkoop huizen" de doorstroom op de huur- en woningmarkt bevordert;

- roept het college op om een haalbaarheidsonderzoek te doen naar het inzetten van genoemd instrument "opkoop huizen" door woningbouwcorporaties met wellicht een financiële bijdrage (lening) uit het Volkshuisvestingsfonds,

en gaat over tot de orde van de dag."

De motie wordt bij handopsteken verworpen waarbij de **voorzitter** vaststelt dat de fractie van de Partij van de Arbeid, twee leden van de fractie van ONS Voorschoten en twee leden van de fractie van GroenLinks ervoor hebben gestemd.

18. Aansluitingsverzoeken Rijnstreekgemeenten

De **voorzitter**: Ik kreeg zojuist het bericht dat de gemeente Noordwijkerhout heeft besloten om in te stemmen met de toetreding. Klopt dit?

Wethouder **Van Dunné**: Ja, voorzitter, en ik krijg inmiddels door dat de teller op zeven gemeenten staat. Als de raad snel beslist, kunnen wij de achtste zijn of juist degene die het niet doet.

De **voorzitter**: Ik had begrepen dat Noordwijkerhout de achtste zou zijn, maar goed.

Wethouder **Van Dunné**: Er hebben inmiddels zeven gemeenten besloten. Eerder hadden zeven gemeenten laten weten dat zij zouden instemmen.

De **voorzitter**: Dit betekent dat deze raad vanavond een plaats in de geschiedenis kan veroveren door in te stemmen met dit voorstel waardoor de toetreding juridisch gezien een feit kan worden. Dat moet ik nog afwachten. Ik vraag de leden of zij omwille van de tijd hun opmerkingen zo veel mogelijk in de vorm van een stemverklaring willen maken.

De heer **Zoetemelk**: Voorzitter. Met het rapport Boeien en binden heeft Holland Rijnland zich verplicht tot het verbeteren van het functioneren. Ik meen dat wij dat wel kunnen vaststellen. Er is een aantal punten genoemd. Onze raad heeft die als kritiekpunten gebruikt tegen de komst van de Rijnstreekgemeenten binnen Holland Rijnland. Wij kunnen wachten tot die punten zijn verbeterd, maar wij kunnen ook de Rijnstreekgemeenten laten participeren in die verbetering. Om het kort te houden: mijn fractie kiest voor participatie om de Rijnstreekgemeenten samen met ons die verbeteringen te laten doorvoeren.

De heer **Rosier**: Voorzitter. De VVD-fractie hecht zeer aan integratie binnen de regio en aan een hoog democratisch gehalte van het regiobestuur. De burger moet zich betrokken voelen bij de regio en bij het bestuur ervan. Mijn fractie zag de uitbreiding van Holland Rijnland met de Rijnstreekgemeenten aanvankelijk als een verergering van de bestaande problemen binnen Holland Rijnland, maar langzamerhand is zij deze uitbreiding meer gaan zien als een kans en als een uitdaging om de bestaande problemen aan te pakken. De versterking van onze regio ten opzichte van naburige regio's is een belangrijk element.

Ik heb inmiddels begrepen dat de conclusies en aanbevelingen van "Boeien en binden" min of meer geborgd zijn binnen Holland Rijnland. Misschien kan de voorzitter daar nog iets over zeggen. Hoe dan ook, de VVD-fractie kan zich vinden in aansluiting van de Rijnstreekgemeenten bij Holland Rijnland op voorwaarde dat die borging ook werkelijk solide is.

De heer **Middelburg**: Voorzitter. Wat kan ik toevoegen? Ik onderschrijf wat de heer Rosier zegt, namelijk dat wij aan de slag moeten gaan met de bevindingen van "Boeien en binden". Overigens doet mij dit niet aan de regio denken en nog minder aan de voorzitter van de regio, maar daar gaat het nu niet om. Als dit gebeurt, zijn wij bereid ermee in te stemmen dat het Rijnstreekberaad zich aansluit, eigenlijk vooral omdat wij onze buurgemeenten niet in de kou mogen laten staan.

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. Wij hebben lang getwijfeld, niet vanwege een kortzichtige blik of de weigering om verder te kijken dan de gemeentegrenzen. Wij willen mensen die ons om steun vragen, ook niet zo maar hooghartig de deur wijzen. Daar gaat het niet om, maar wij hebben grote twijfels over de wijze waarop de regio functioneert. Dit is al eerder gezegd. Het zou een goede zaak als de regio groter en sterker wordt. Eendracht maakt macht, luid het spreekwoord, maar daarbij hoort de vraag: waartoe. Als wij dan zien dat wij over de RijnlandRoute onvoldoende worden gehoord, als wij de indruk hebben dat onze problemen geen gewillig oor vinden bij de regio, zijn wij niet positief gestemd. Ook als wij zien dat duurzaamheid en klimaatbestendigheid niet als topprioriteit worden gezien door de regio, zijn wij niet positief.

Wij hebben kennis genomen van het rapport Wat boeit het. Er wordt wel een richting aangegeven voor verbetering en voor verkleining van het democratisch tekort, maar wij moeten nog maar afwachten hoe dit in de praktijk uitwerkt. Het voorstel voor een exonerationprocedure waarbij tegemoet kan worden gekomen aan gemeenten die een bepaald besluit slechts met moeite kunnen verdedigen tegenover hun bevolking is nog erg vaag en het is maar de vraag of dit op een breed draagvlak kan rekenen.

Kortom, de aanbevelingen klinken wel positief, maar er is nog niets verwezenlijkt. Er zijn geen garanties. Wij kunnen alleen maar hopen dat de regio de eigen uitspraken serieuzer zal nemen dan de belofte dat hij zij aan zij met Voorschoten zou staan over een eventuele RijnlandRoute. Het is aan ons als gemeenteraad om hiervoor pal te staan.

Blijft dus staan de vraag of wij kunnen instemmen met de aansluiting van de Rijnstreekgemeenten bij Holland Rijnland. Maakt dit iets uit voor de positie van Voorschoten in de regio? Wij hebben hierover lang gediscussieerd en zijn uiteindelijk tot de conclusie gekomen dat de situatie van Voorschoten in moeilijke dossiers zal verbeteren noch verslechteren. Wij zullen blijven knokken voor een groene leefomgeving en een ongedeeld dorp tegenover een groot machtsblok dat koste wat kost de oude politiek en economie verdedigt. Wij zullen ook het werken aan biodiversiteit en een goede sociale agenda blijven steunen.

Voor de Rijnstreekgemeenten maakt het wel uit of zij kunnen toetreden. Zij zullen bij een "nee" een andere oplossing moeten zoeken die waarschijnlijk minder gunstig zal zijn voor hen. Intussen zijn zij niet goed vertegenwoordigd en dit weegt heel zwaar voor ons.

Overigens zijn wij van mening dat een “ja” of “nee” onvoorwaardelijk moet zijn. Daarmee loop ik al vooruit op een motie die ik zal indienen. De Rijnstreekgemeenten hebben lang genoeg gewacht. Wij mogen nu geen voorwaarden stellen die ertoe kunnen leiden dat zij later alsnog buiten de boot vallen. Dat lijkt ons voor hen onwerkbaar.

Na een zeer lange discussie stemt de fractie van GroenLinks in met de aansluiting van het Rijnstreekberaad. Wij beloven echter dat wij zullen doorgaan met het roeren van de trom over de eventuele RijnlandRoute, duurzaamheid en klimaatbestendigheid als topprioriteiten en het democratisch tekort.

De **voorzitter**: Volgens mij is het een novum om een stemverklaring af te leggen over een nog niet ingediende motie, maar wij wachten af wat de heer Blommers zal doen.

De heer **Blommers**: Voorzitter. Ik heb inmiddels begrepen dat de aanbevelingen in het rapport van de werkgroep Boeien en binden zijn overgenomen. Dit was voor ons een belangrijke voorwaarde om te kunnen instemmen met de aansluiting van de Rijnstreekgemeenten. Omdat aan die voorwaarde is voldaan -- ik vraag de voorzitter om dit nog even te bevestigen -- kunnen wij instemmen met dit voorstel. Het is belangrijk dat wij aan de slag gaan om Holland Rijnland te verbeteren, om die aanbevelingen serieus op te pakken en daar een actieplan van te maken. Ik roep de leden van het algemeen bestuur van Holland Rijnland in Voorschoten op om dit tijdens de komende vergadering van het algemeen bestuur “op te harden”, zoals dit hier zo mooi wordt gezegd als het om Holland Rijnland gaat. Daarmee spreek ik mijn steun uit voor dit voorstel.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat u geen motie of amendement indient?

De heer **Blommers**: Dat is correct. Ik had een motie opgesteld voordat ik had kennisgenomen van het feit dat de aanbevelingen zijn overgenomen. Ze is dus overbodig.

De **voorzitter**: Dank voor de gemaakte opmerkingen. Ik stel vast dat alle woordvoerders hebben gezegd dat zij akkoord gaan met de toetreding, ervan uitgaande dat het gedachtegoed van “Binden en boeien” zo veel mogelijk wordt omgezet in de praktijk. Er is gisteravond een vergadering geweest van het algemeen bestuur van Holland Rijnland. In het tweede deel van die vergadering zijn alle aanbevelingen doorgesproken om als het ware in eerste instantie te sonderen en te scannen hoe hierover wordt gedacht. Ik meen te kunnen zeggen dat de meeste en de meest belangrijke aanbevelingen zijn overgenomen. Het punt van mevrouw Lamers, de zogeheten exonatieprocedure, is ingewikkeld en daarover werd nogal sceptisch gedaan. Er werd namelijk gezegd dat Holland Rijnland al een geschillenprocedure kent. Als daaraan nog iets wordt toegevoegd in de vorm van een exonatieprocedure, wordt de besluitvorming nog trager, “moerassiger” en stroperiger. Het lijkt overbodig om iets toe te voegen als er al een procedure is, dus dat voorstel heeft het niet gehaald. Basaal kan echter worden gezegd dat de meest wezenlijke aanbevelingen wel in goede aarde zijn gevallen. In de richting van de heer Blommers zeg ik nog dat de leden van het algemeen bestuur ervoor zullen zorgen dat in de komende besluitvorming het pakket boven tafel blijft. De verbondenheid van de gemeenten in Holland Rijnland kan alleen maar toenemen.

Ik denk dat de raad nu snel een besluit moet nemen, want anders is een andere gemeente nog weer sneller dan Voorschoten en dat zou tragisch zijn nu de leden zo unaniem in hun oordeel zijn. Mag ik concluderen dat de raad unaniem instemt met de aansluiting? Ik spreek nogmaals uit dat wij ons ervoor zullen inzetten om “Boeien en binden” werkelijkheid te laten worden.

Het voorstel wordt met algemene stemmen aangenomen.

19. Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2010

De heer **Scholten**: Voorzitter. Dit voorstel behelst vooral een aantal technische wijzigingen, maar de

CDA-fractie heeft toch gemeend om dit moment aan te grijpen om een oplossing te vinden voor de bezuiniging op de AWBZ voor mensen met lichte beperkingen. De functies ondersteunende begeleiding en activerende begeleiding met ingang van 1 januari 2010 niet meer worden vergoed uit de AWBZ.

De heer **Rondagh**: Mijneer Scholten, had u dit niet in de commissie kunnen uitleggen?

De heer **Scholten**: Ik heb het al in een e-mail uitgelegd, maar dankzij uw dynamische voorzitterschap was daar geen tijd meer voor.

De **voorzitter**: Ik neem aan dat dit als een compliment was bedoeld. Gaat u verder.

De heer **Scholten**: De CDA-fractie pleit ervoor om een sluitstuk op deze verordening aan te brengen, een toevoeging die betrekking heeft op de begeleiding van mensen met lichte beperkingen. Het is goed dat zij allerlei voorzieningen krijgen, maar zij moeten daarvan dan wel gebruik kunnen maken. De bepaling omtrent de begeleiding heeft hierop betrekking.

Er zijn ook middelen beschikbaar gesteld voor deze doelgroep. Het gaat om een beperkt aantal mensen. Er kan op verschillende manieren worden voorzien in deze bepaling: er is een algemene voorziening, een individuele voorziening in natura en een persoonsgebonden budget. Ik zal een amendement indienen dat betrekking heeft op deze doelgroep die door de bezuinigingen op de AWBZ buiten de boot dreigt te vallen. Door de voorzieningen van de Wmo kan deze groep in Voorschoten worden geholpen.

De heer **Oosterhuis**: Voorzitter. De verordening bevat een aantal technische wijzigingen van artikelen naar aanleiding van het werk in de praktijk. Ik heb begrepen dat het Platform Gehandicapten hier ook naar heeft gekeken. Mede daarom gaan wij met deze technische verbetering van de bestaande regeling akkoord.

Mijn fractie heeft sympathie voor het amendement van de CDA-fractie dat betrekking heeft op de begeleiding van bepaalde groepen mensen die niet onder het nieuwe artikel 4 vallen, vooral de groep ouderen en mensen met een verstandelijk beperking. Ik vraag nog wel aan de heer Scholten welke omvang deze groep heeft. Hij spreekt over een "kleine groep", maar kan hij hier een nadere omschrijving van geven? Kan hij die groep definiëren?

Aan de wethouder vraag ik om advies over dit amendement. Is het nuttig of voorziet de regeling hier al in? Als het niet nodig is, moeten wij geen extra regels opstellen. Als het wel nodig is, kan zij misschien een advies geven.

Mevrouw **Van der Kraats**: Voorzitter. Mijn fractie kan zich in dit technisch voorstel vinden. Als je ervan uitgaat dat de Wmo ook is bedoeld voor participatie, moet je ervoor zorgen dat het pakket zo compleet mogelijk is voor alle groepen die behoefte hebben aan middelen om te kunnen meedoen in de samenleving. Bij alle bezuinigingen die de AWBZ met zich meebrengt, moeten wij bezien hoe wij een en ander voor onze inwoners kunnen opvangen. Mijn fractie kan zich vinden in het amendement van de CDA-fractie. Je moet goed opletten dat de voorzieningen niet langzaam maar zeker worden uitgehold, want de bezuinigingen treffen de ene na de andere doelgroep.

In antwoord op de opmerking van de heer Oosterhuis wijs ik erop dat het landelijk om 65.000 mensen gaat. Ik weet niet wat het betekent voor Voorschoten. Gemeenten krijgen 130 mln. compensatie in hun budget. Daarom hoeft er straks geen beroep te worden gedaan op het participatiebudget dat voor heel andere doeleinden is bestemd.

Wethouder **Kleijweg**: Voorzitter. Er zijn in feite twee verschillende zaken aan de orde. De eerste be-

treft de aanpassing van de bestaande verordening die betrekking heeft op kleine technische zaken. Ik stel voor om die in ieder geval te laten doorgaan en daarmee akkoord te gaan.

Daarnaast is er de vraag om een aanvulling. Mijn eerste gedachte was dat wij daarover misschien wat uitgebreider moeten praten tijdens een commissievergadering, omdat wij wel zo ongeveer alles doen wat wij kunnen bedenken op dit gebied. Naar schatting gaat het in Voorschoten om 47 cliënten en wij hebben daarover afspraken met 12 instellingen over allerlei vormen van zorg en dienstverlening, bezoeken en begeleiding en noem maar op. Eigenlijk kun je zeggen: het hoeft niet, want wij doen het al.

Dit roept bij mij de vraag op of wij dit amendement niet beter als een motie kunnen betitelen en het daarmee een beetje loskoppelen van de voorliggende verordening opdat dit kan worden aangenomen. Los daarvan zou dan een nieuw hoofdstuk kunnen worden geformuleerd waarin deze groep mensen specifiek wordt benoemd met de voorzieningen die er voor hen zijn. Daarbij kan dan ook gebruik worden gemaakt van alles wat er al is.

Wij hebben het afgelopen jaar contact gehad met allerlei organisaties en instellingen juist om dit gat te vullen en iedereen als het ware klaar te zetten om die voorzieningen te verstrekken. Als wij dan nu weer iets nieuws bedenken, is het wel zo aardig als wij dat dan in de verordening meenemen.

Ik stel dus voor om een nieuw hoofdstuk te maken dat dan wat later komt. Daarin wordt uitgewerkt hoe wij met deze doelgroep omgaan. Daarin zal worden ingezoomd op de collectieve voorzieningen die wij al hebben en zorg in natura. Als dit niet passend is voor een specifieke cliënt, kunnen wij een individuele voorziening toevoegen. Tot nu toe gold daarvoor de hardheidsclausule maar daarop is nog geen beroep gedaan.

De heer **Scholten**: Voorzitter. Het is prima dat er al het nodige gebeurt op dit terrein. Het amendement dat ik mede namens de fractie van de Partij van de Arbeid heb voorbereid, bestaat uit een paar zinnen waarin staat dat er rechten kunnen worden ontleend. Dit kan echter op verschillende manieren worden ingevuld. Als een algemene voorziening in het kader van de Wmo ervoor zorgt dat deze doelgroep aan zijn trekken komt, is het ook prima. De gemeente heeft dus beleidsvrijheid. Ik wil toch vasthouden aan het amendement om het nu te regelen. De wethouder heeft de ruimte om dit verder uit te werken en een toelichting te geven. In de werkprocessen kan worden bepaald hoe dit verder kan uitwerken. Ik heb daar alle vertrouwen in, maar dan is het maar geregeld. De wethouder zegt dat er al veel gebeurt, maar dit is tot een groot aantal mensen niet doorgedrongen. Daarom hecht ik eraan om aan dit amendement vast te houden.

De heer **Oosterhuis**: Voorzitter. Begrijp ik nu goed dat de heer Scholten zegt dat hij het amendement wil handhaven opdat het onmiddellijk kan worden uitgevoerd en dat de wethouder zegt dat zij toch wil knippen? Pleit zij ervoor om nu de wijziging van de Wmo vast te stellen en daarna met een nieuw voorstel tot wijziging van de Wmo te komen waarin de voorstellen voor deze specifieke groep zoals verwoord in het amendement, als onderdeel worden opgenomen? Als dit zo is, zijn er twee situaties die volgtijdelijk zijn. Dit zou betekenen dat nu de verordening wordt vastgesteld en dat de raad opnieuw een voorstel krijgt naar aanleiding van het amendement van de heer Scholten om het aspect van de doelgroep die uit de AWBZ is gevallen, in de Wmo-verordening op te nemen.

Mevrouw **Van der Kraats**: Voorzitter. Ik deel de mening van de heer Scholten. Dit houdt het voorstel van de wethouder niet tegen. Je moet voorkomen dat mensen nog langer in een onduidelijke situatie verkeren. Daarom ben ik ook voor handhaving van het amendement.

De heer **Blommers**: Voorzitter. Ik onderstreep de woorden van mevrouw Van der Kraats.

Wethouder **Kleijweg**: Voorzitter. Ik heb geen enkele intentie om het af te wijzen, maar als wij dit in de verordening vastleggen, moet het zorgvuldig worden geformuleerd. Alle voorwaarden en condities

moeten in de stijl van de verordening worden opgesteld. Mijn enige intentie is om dit zo netjes mogelijk te doen.

De heer **Scholten**: Wij nemen nu het besluit en dan kan de wethouder rustig de toelichting uitwerken. Zij heeft daar dan iets meer tijd voor.

De **voorzitter**: Er wordt dus iets aan de verordening toegevoegd waardoor de tekst zal luiden: de voorziening kan bestaan uit. De vraag is dan wel of mensen aan de formulering "kan bestaan uit" rechten kunnen ontlenen. Als je spreekt over "kunt" heeft het gemeentebestuur immers de mogelijkheid om ja of nee te zeggen.

De heer **Scholten**: Nee, nee, die voorziening moet er komen. Hoe die voorziening eruit ziet, bepaalt de gemeente in overleg met de cliënt. Je kunt er wel degelijk rechten aan ontlenen.

Mevrouw **Van der Kraats**: Voorzitter. Mag ik hier iets aan toevoegen? Dit staat al in de verordening. Deze zaken worden al genoemd: huishouden, het zich verplaatsen in en om de woning, enzovoorts. Het is niets anders dan nu al in de verordening staat.

De **voorzitter**: De intentie is duidelijk. De heer Scholten wil dat het nu in de verordening wordt opgenomen. Dat gebeurt en het wordt nader geconcretiseerd. Zie ik het zo goed?

De heer **Scholten**: Het voorstel is helder, voorzitter.

De **voorzitter**: Nou.

Wethouder **Kleijweg**: Er is in zoverre een verschil dat wij doorgaans de definitief geformuleerde tekst vaststellen in een verordening.

De heer **Scholten**: Dit is een vrij definitieve tekst, voorzitter! Ik wil dit voorstel graag in stemming brengen.

De **voorzitter**: Wij moeten wel besluiten nemen die ook de status van een besluit hebben. Ik begrijp dat elders in de verordening vergelijkbare formuleringen worden gebruikt. Ik breng het amendement in stemming. Vervolgens zal het college ernaar kijken en ik ga ervan uit dat het zo kan. Als er dan nog bepaalde opmerkingen kunnen worden gemaakt, komt het wel in de raad terug.

Het amendement luidt als volgt:

"De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 17 december 2009,

gezien het raadsvoorstel nummer 082 van 3 november 2009,

overwegende dat:

- maatschappelijke participatie in de compensatieplicht vertaald wordt naar:

- 1. een huishouden voeren;*
- 2. zich te verplaatsen in/om de woning;*
- 3. zich lokaal te verplaatsen per vervoer;*
- 4. medemensen te ontmoeten en op basis/door middel daarvan sociale contacten aan te gaan.*

- niet iedereen in staat is zelfstandig te participeren;

- een kleine groep burgers daar hulp en begeleiding bij nodig heeft;

- alle cliëntgroepen met een ondersteuningsvraag hiervoor tot 1 januari 2008 een indicatie bij het CIZ konden aanvragen;

- vanaf 2008 bezuinigingsmaatregelen in de AWBZ getroffen zijn;

-
- vanaf 1 januari 2010 AWBZ zorg alleen nog toegankelijk is voor mensen met ernstige beperkingen;
 - hierdoor mensen met lichte beperkingen uitgesloten worden van ondersteuning en begeleiding vanuit de AWBZ;
 - het daardoor niet vanzelf spreekt dat alle burgers in Voorschoten gelijkwaardig kunnen participeren;
 - de verwachting is dat de meerderheid een eigen oplossing zal kunnen vinden;
 - een kleine groep niet in een eigen oplossing zal kunnen voorzien;
 - ondersteunende begeleiding tot doel heeft verantwoord zelfstandig te kunnen blijven wonen en meedoen in de samenleving;
 - met ondersteunende begeleiding sociale contacten kunnen worden opgebouwd en onderhouden;
 - het hebben van een sociaal netwerk vereenzaming bestrijdt en voorkomt;
 - ondersteunende begeleiding een beroep op een duurdere zorgvraag kan voorkomen;

voorts overwegende dat:

- voor de punten 1 t/m 3 goede voorzieningen bestaan;
- voor een kleine groep mensen het beschikbaar stellen van een andere (wettelijke (vervoer)voorziening geen adequate oplossing biedt;
- voor punt 4 geen uitwerking in de Verordening is opgenomen, terwijl hiervoor wel een wettelijke grondslag in de WMO bestaat;
- een aanvraag voor ondersteunende begeleiding door het Wmo loket hierdoor niet in behandeling kan worden genomen;
- er voor ondersteuning en begeleiding aan cliënten met de grondslag psychosociaal door de staatssecretaris middelen ter beschikking zijn gesteld;
- er overige geoordeelde Wmo-middelen beschikbaar zijn;
- het naar verwachting om een zeer beperkte groep cliënten gaat en het financiële beslag dus ook gering zal zijn;

besluit aan de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2010 het volgende toe te voegen:

Hoofdstuk 8 Het ontmoeten van medemensen en het aangaan en onderhouden van sociale verbanden.

Een voorziening ter compensatie van beperkingen bij het ontmoeten van medemensen en het aangaan en onderhouden van sociale verbanden kan bestaan uit:

- a. een algemene voorziening;
- b. een individuele voorziening in natura;
- c. een persoonsgebonden budget te besteden aan een individuele voorziening. “

Het amendement wordt met algemene stemmen aangenomen.

De geamendeerde verordening wordt met algemene stemmen aangenomen.

20. Belastingverordeningen 2010

De heer **Smittenaar**: Voorzitter. Ik zal het korter houden dan ik van plan was. De belastingverordeningen zijn een noodzakelijk kwaad. Mijn fractie stemt in met de verhoging van het merendeel van de leges met de inflatie. Slechts op een punt kan zij daar niet mee instemmen, behalve als het college weer de landelijke dagbladen wil halen. Voorschoten blonk immers op een punt uit bij de heffing van leges. Ik stel voor dat op dit punt geen inflatiecorrectie wordt toegepast. Het gaat dan natuurlijk over de bouwleges. Ik heb daartoe een motie opgesteld. Deze zomer wordt de Wabo van kracht en het schijnt dan mogelijk te zijn om korting te geven op leges. Mijn fractie wil dat Voorschoten het komende jaar niet meer op deze manier in de landelijke dagbladen verschijnt en zij hoopt dat het college

die mening deelt.

De heer **Blommers**: Voorzitter. Ik sluit mij aan bij de woorden van de heer Smittenaar.

Wethouder **Tjalma-den Oudsten**: Voorzitter. Gelet op de schriftelijke vragen die de VVD-fractie over dit onderwerp heeft ingediend, had ik wel wat meer vuurwerk verwacht dan 2%. Dit is dus een zeer gematigd optreden van de heer Smittenaar. Ik weet overigens niet of de beslissing om af te zien van die 2% verhoging voldoende zal zijn om uit de landelijke dagbladen te blijven.

De heer **Smittenaar**: Wij zien liever dat het meer is.

Wethouder **Tjalma-den Oudsten**: De vraag is natuurlijk altijd waaruit wij dit dan zullen betalen. Het bedrag dat met een verhoging van 2% is gemoeid, kan misschien worden opgevangen door iets efficiënter te werk gaan of bepaalde dingen niet te doen, maar het is natuurlijk erg marginaal. Wij steken onze energie nu in de voorbereiding van de introductie van de Wabo-vergunning en de daarbij behorende legesreductie doordat er minder voor gedaan hoeft te worden. Het is immers een administratieve lastenverlaging. Het zou jammer zijn om dan nog weer extra energie te moeten steken in een zoektocht naar de mogelijkheid om die 2% op te vangen. Het is echter geen ramp. Het is geen vlees en geen vis, laat ik het daarop houden.

De heer **Smittenaar**: Kan de wethouder toezeggen dat de bouwleges aanzienlijk worden verlaagd als de efficiencymaatregelen worden ingevoerd, die nu worden voorbereid?

Wethouder **Tjalma-den Oudsten**: In het antwoord op de schriftelijke vragen heb ik al gesteld dat dit samenhangt met de introductie van de Wabo. Ik kan niet voorspellen wat dit betekent voor de positie van Voorschoten op de landelijke lijstjes, maar ik ben van mening dat wij ons beleid niet door die lijstjes moeten laten bepalen. Wij moeten streven naar een reductie van de administratieve lasten en een daarbij behorende verlaging van de leges.

De **voorzitter**: De heer Smittenaar spreekt over een motie, maar het is natuurlijk amendement. Wil hij dit in stemming brengen? Dat is het geval. Ik geef nog gelegenheid voor het afleggen van een stemverklaring.

De heer **Scholten**: Voorzitter. De leden van de CDA-fractie zullen tegen dit amendement stemmen om een aantal redenen. In de eerste plaats: Sinterklaas is al weer terug naar Spanje, maar de VVD-fractie speelt nu voor sinterklaas door de inflatiecorrectie niet toe te passen op de leges. Dit voorstel is niet gedekt en daardoor ontstaat er een tekort. Dit wordt bij voorbaat ingeboekt door een efficiencywinst waarvan het onduidelijk is hoe groot die zal zijn. Dit is dus een boterzachte bezuiniging. In de tweede plaats is dit voorstel in strijd met de landelijke systematiek voor leges. Leges zijn kostendekkend, dat wil zeggen dat de kosten worden doorberekend aan de klant. In Voorschoten is ervoor gekozen om de ozb beperkt te houden opdat niet alle burgers van Voorschoten hoeven mee te betalen aan de vergunningen die een beperkt aantal burgers aanvraagt. Als de VVD-fractie van die systematiek af wil, moet zij het maar zeggen. Voor mijn fractie is er echter reden genoeg om dit voorstel niet te steunen.

De **voorzitter**: Ik stel vast dat er geen andere stemverklaringen zijn. Ik breng het amendement in stemming. Het luidt als volgt:

“De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen dd. 17 december 2009,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders inzake de gemeentelijke belastingen 2010 (raadsvoorstel 020);

overwegende dat:

- in vergelijking met andere gemeenten in de regio de bouwleges in Voorschoten erg hoog zijn,
- er dus ruimte moet zijn voor efficiencyverbetering en dus kostenverlaging;

besluit:

de voorgestelde standaardinflatiecorrectie a 2 procent niet toe te passen op de bouwleges en deze vooralsnog ongewijzigd te laten. “

Het amendement wordt bij handopsteken verworpen, waarbij de **voorzitter** vaststelt dat de fracties van ONS Voorschoten en de VVD ervoor hebben gestemd.

Het voorstel wordt met algemene stemmen aangenomen.

21. Opkomstverhoging gemeenteraadsverkiezingen

De heer **Rondagh**: Voorzitter. De fractie van ONS Voorschoten kan zich vinden in het schriftelijke commentaar van de CDA-fractie en de VVD-fractie. Mijn fractie vond de oorspronkelijke opzet te ambitieus, maar het college heeft inmiddels een wat kleiner voorstel gedaan en daar kan mijn fractie zich wel in vinden.

De **voorzitter**: Ik vrees dat hier sprake is van een misverstand. Het college heeft geen kleiner voorstel opgesteld. Ik heb begrepen dat de griffie daartoe een aanzet heeft gegeven. De griffie heeft een suggestie aan de fracties voorgelegd.

De heer **Rondagh**: Dan steunen wij het voorstel van de griffie.

De **voorzitter**: Voor alle duidelijkheid: bij de behandeling van de begroting heeft de raad €30.000 ter beschikking gesteld in het kader van de activiteiten in dit verband. Er lag een wat breed voorstel van het college. Daar is een reactie opgekomen. Ik heb begrepen dat de griffie heeft geopperd dat langs de eerder ingezette lijn aan drie activiteiten kan worden gedacht: 1. de inzet van geld voor advertenties en posters, 2. de organisatie van een politieke markt en 3. aan ieder huisadres in Voorschoten wordt een kiesenvolop gestuurd met een brief van de burgemeester met een oproep om te gaan stemmen. Ik heb begrepen dat dit voorstel in circulatie is gebracht, maar, nogmaals, dit is geen collegevoorstel.

De heer **Rondagh**: Dan heb ik het verkeerd begrepen.

De heer **Rosier**: Voorzitter. De fractie van de VVD steunt het afgeslankte voorstel van de griffie.

De heer **Scholten**: Voorzitter. De fractie van het CDA wil zo veel mogelijk dubbel werk voorkomen. De gemeente hoeft geen posters op te hangen als de politieke partijen dat al doen. De gemeente zou evenmin allerlei folders moeten bezorgen bij de burgers met een brief van de burgemeester, terwijl dit een taak is van de politieke partijen. Het enige wat enigszins kan bewerkstelligen dat er een gat wordt gedicht, is een gezellige markt met een strijkje. Dit betekent dus dat wij ook het afgeslankte voorstel van de griffie niet zullen steunen.

De **voorzitter**: Wij zullen André Rieu onmiddellijk bellen.

De heer **Middelburg**: Voorzitter. Wij onderschrijven het belang van een grote opkomst bij de verkiezingen. Daarom sluit ik mij aan bij de heren Rosier en Rondagh.

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. Ook mijn fractie sluit zich aan bij het voorstel van de griffie, dat wil zeggen bij de opstelling van de heren Rondagh en Rosier. Ja, en dus ook bij de heer Middelburg, hoe kan ik hem vergeten? Mijn fractie is van mening dat er een groot verschil is tussen partijpolitieke propaganda en het wijzen van de burgers op hun verantwoordelijkheid om überhaupt te gaan stemmen.

Daarom zijn wij het van harte eens met het voorstel van de griffie.

De **voorzitter**: Ik denk dat mevrouw Lamers wethouder of burgemeester zou kunnen zijn, want wat zij nu zegt, zou ook aan deze kant kunnen zijn gezegd. Het gaat bij dit voorstel principieel om het onderscheid tussen partijpolitieke activiteiten in het kader van de verkiezingen en het streven van een gemeente naar een zo hoog mogelijk opkomstpercentage. De acties waarvan nu sprake is, zijn gericht op het opkomstpercentage. Uiteraard kan de gemeente Voorschoten als zodanig geen partijpolitieke activiteiten verrichten.

Ik stel vast dat een meerderheid van de raad voelt voor het voorstel dat wordt omarmd door mevrouw Lamers en de heren Middelburg, Rosier en Rondagh. Ik begrijp dat de heer Scholten van mening is dat het voorstel te ver gaat, maar dat hij een onderdeel, de "André Rieu-markt" wel kan ondersteunen. Mag ik concluderen dat de raad instemt met het voorstel voor die drie punten, waarbij hij kennis neemt van de opvatting van de CDA-fractie? Ik stel vast dat aldus is besloten.

22. Beleidsplan afvalinzameling gemeente Voorschoten

De heer **Van Rixtel**: Voorzitter. Ik vraag aandacht voor twee punten. In de adviesnota wordt terecht gesteld dat communicatie belangrijk is. Mijn fractie is zeer geïnteresseerd in het communicatieplan en zal het graag ontvangen als het klaar is. Wellicht kan het in de raad worden besproken.

Mijn fractie heeft wel wat problemen met punt 1.7, dat wil zeggen dat de gescheiden gft-inzameling hoogbouw nu al wordt afgeschaft. Ik stel voor om eerst punt 1.6 te implementeren en te bezien of daarmee wellicht de gescheiden gft-inzameling verbeterd kan worden en dus niet hoeft te worden afgeschaft.

De heer **Smittenaar**: Voorzitter. De VVD-fractie is tegenstander van grote, geldverslindende projecten. Dit geldt onder meer voor pasjessystemen voor flatbewoners. Wij weten dat bepaalde bewoners van Voorschoten gebruikmaken van de containers bij de flats. Wat gebeurt er met hun afval als zij geen pasje hebben? Dat vinden wij straks in de sloot terug of in de bosjes. Je steekt een hoop geld in pasjes, containers en dergelijke, maar daarnaast moet je een hoop geld uitgeven om de rotzooi op te ruimen. Wij zijn dus niet voor dit voorstel. Wij pleiten ervoor dat het huidige systeem wordt gehandhaafd. Het ziet er best goed uit in Voorschoten. Houden zo!

Mevrouw **Kortekaas-Warmerdam**: Voorzitter. Mijn fractie is heel positief over dit voorstel. Het is een prima voorstel en alle punten die mijn fractie heeft voorgesteld, zijn erin terug te vinden. Het enige wat ons zorgen baart, is de inzameling van plastic. In Oegstgeest is die inzameling ingevoerd en zijn de containers steeds overvol. Er worden ook massieve stukken ingeleverd die weliswaar niets wegen, maar wel veel ruimte innemen. In Voorschoten wordt een systeem gehanteerd waarbij er gebeld kan worden als een container vol is. Ik hoop dat dit ook zal gelden voor de containers die zijn bedoeld voor het plastic afval.

Voor het overige dring ik erop aan dat er vooral wordt gewerkt aan het ondergronds brengen van containers. Mijn fractie is daar een groot voorstander van.

De heer **Rondagh**: Voorzitter. De nota Afvalinzameling heeft de instemming van mijn fractie. Ik merk daarbij op dat het college nog sneller heeft gehandeld dan wij hier beslissen, want ik begrijp dat de plasticinzameling inmiddels van start is gegaan.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Om met het laatste te beginnen, de heer Rondagh heeft het aan het verkeerde eind. Wij zijn nog niet begonnen met de inzameling van plastic afval; daar wordt morgenochtend om elf uur mee begonnen. Ik hou van nette besluitvorming. De raad kan nu een besluit nemen en dan ga ik morgenochtend meteen aan de slag. Wij doen het dus in de juiste volgorde.

Ik hoop samen met mevrouw Kortekaas dat de containers voortdurend zullen uitpuilen, niet zo zeer doordat ze niet worden geleegd, maar doordat ze zo intensief worden gevuld. Wij kunnen dan ook zonder een lang gesprek met de raad tot de conclusie komen dat er op meerdere plaatsen containers moeten komen. Dan moet je doorpakken en moet je het aantal containers zo snel mogelijk laten toenemen. Ik heb van andere gemeenten succesverhalen gehoord. Het schijnt overal goed te werken. Laten wij hopen dat dit in Voorschoten ook het geval zal zijn.

Ik zou er niet voor willen pleiten om eerst ondergrondse gft-containers bij hoogbouw te plaatsen om vervolgens tot de conclusie te komen dat het toch niet werkt. Juist die ondergrondse containers zijn heel erg duur. Als je praat over geldverslindende projecten! Volgens mij moet je dit niet doen. Je moet een principiële keuze maken of je het doet of niet, maar niet nu een investering doen en vervolgens het toch weer niet uitvoeren.

Wij zijn voortdurend bezig met de communicatie met de burgers. Ik weet niet of het zo handig is als wij de raad eerst weer een communicatieplan moeten voorleggen. Wij zullen de raad wel op de hoogte houden van onze activiteiten op dat terrein. Als de raad dan van mening is dat er meer of andere communicatie moet komen, horen wij dat graag.

De **voorzitter**: In het de beslispunten wordt onder punt 2 gesteld: “.. over de gronddiscussiepunten richting aan te geven”. Er wordt een aantal opties genoemd. Waarover zullen wij beslissen? Heb ik het verkeerde voorstel voor mij? Dit dateert van 15 september. Goed, dan is dat helder.

De heer **Van Rixtel**: Voorzitter. Wij zijn zeker geïnteresseerd in de individuele communicatie-uitingen, Communicatie is belangrijk en wij gaan ervan uit dat de gemeente daar planmatig mee omgaat. Ik zou dus graag weten wat de plannen op dat terrein zijn.

Wij hopen dat het stoppen van een gescheiden gft-inzameling bij de hoogbouw slechts van tijdelijke aard zal zijn. Wij hopen ook dat de communicatieplannen eraan zullen bijdragen dat dit slechts tijdelijk is. Daarom zien wij het plaatsen van ondergrondse containers niet als een eenmalige investering die vervolgens te niet wordt gedaan. Wij zien dit als een investering die voor lange tijd meegaat. Ik dring erop aan dat de gemeente die investering doet. Kijk of de gft-inzameling verbetert en als dat niet het geval is, stop er dan even mee en ga met de communicatieplannen aan de slag.

Wethouder **Van Dunné**: Ik neem hier kennis van, want ik hoor de rest van de raad niets anders zeggen. Ik begrijp de oproep van de heer Van Rixtel. Dit is dus geen onwil, maar ik zie de praktische bezwaren.

De heer **Smittenaar**: Voorzitter. Ik wil een stemverklaring afleggen. De VVD-fractie is tegen dure ondergrondse containers.

De **voorzitter**: Maar stemt u overigens in met het voorstel?

Wethouder **Van Dunné**: Mag ik hier nog een aantekening bij maken? Die dure containers zorgen wel voor een fraaie buitenruimte. Daar doen wij het voor en niet omdat wij die containers zo nodig ondergronds willen stoppen.

Het voorstel wordt zonder stemming aangenomen, waarbij de **voorzitter** vaststelt dat de fractie van de VVD geacht wordt ertegen te zijn.

23. Motie van de CDA-fractie over het onderzoek recreatie Vliet

De heer **Van Herk**: Voorzitter. De inhoud van de motie is helder. Zij had eigenlijk de vorige raads-

vergadering moeten zijn ingediend, ware het niet dat mijn digitale talenten niet zo groot zijn dat de motie op de juiste tijd op de juiste plaats terecht kwam. De motie heeft alles te maken met de wens die al jaren in de raad leeft: hoe krijgen wij het ooit voor elkaar om de Vliet bij het centrum te betrekken. Dat staat in de motie en het lijkt mij een uitdaging om haar aan te nemen.

Wethouder **Van Dunné**: Voorzitter. Ik denk niet dat wij er veel problemen mee zullen hebben om in ieder geval die visie te ontwikkelen en ook niet om daar een aantal partijen bij te betrekken, hoewel de Stichting Vlietdagen Leidschendam-Voorburg hier misschien niets mee te maken heeft. Misschien is er een lokaal comité dat in Voorschoten hetzelfde wil doen. Als wij die vrijheid krijgen, komen wij naar mijn mening een heel eind.

Als ik door mijn oogburen naar een aantal verkiezingsprogramma's kijk, ga ik ervan uit dat deze motie bijna raadsbreed wordt aangenomen.

De **voorzitter**: Dat kunnen wij nu vaststellen. De motie luidt als volgt:

“De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 17 december 2009,

overwegende dat:

- *de raad eerder heeft aangegeven de economische kansen die waterrecreatie voor het centrum van Voorschoten kan bieden onderzocht zouden moeten worden;*
- *de Vlietdagen een groot succes waren;*
- *het centrum van Voorschoten niet of nauwelijks bereikbaar is voor de waterrecreatie;*
- *er geen passanten plaatsen beschikbaar zijn;*
- *de raad al eerder heeft aangegeven de waterrecreatie te willen betrekken bij het centrum van Voorschoten;*
- *deze tak van recreatie economische en culturele kansen biedt voor het centrum van Voorschoten;*
- *Voorschoten een open en gastvrije dorpsgemeenschap is voor de recreatie;*

spreekt uit dat:

- *het college een werkgroep moet instellen die een visie ontwikkelt over de wijze waarop de watersport en recreatie op de Vliet en de Vlietlanden bij het centrum van Voorschoten kunnen worden betrokken;*
- *van die werkgroep dienen deel uit te maken: Ondernemersverenigingen, Leif Ericson, Watersportvereniging Voorschoten, Stichting Vlietdagen Leidschendam-Voorburg en de gemeente Voorschoten;*
- *de visie gereed zou moeten zijn: zomer 2010.”*

De motie wordt met algemene stemmen aangenomen.

24. RijnlandRoute

De **voorzitter**: Ik geef het woord aan wethouder Tjalma die u zal bijpraten over de recente ontwikkelingen met betrekking tot de RijnlandRoute.

Wethouder **Tjalma-den Oudsten**: Voorzitter. Ik wil beginnen met de constatering dat het aanbieden van onze petitie in de Tweede Kamer helaas weinig positieve effecten heeft gehad. De Kamer heeft in twee rondes gesproken over het MIRT en dit heeft er onder andere toe geleid dat leden van de fracties van de Partij van Arbeid, het CDA en de ChristenUnie een motie hebben ingediend waarin de regering wordt gevraagd de RijnlandRoute in een keer, dus niet gefaseerd, aan te leggen. Hierover zouden afspraken moeten worden gemaakt in het MIRT-overleg komend voorjaar. Die motie is vanavond aangenomen met 113 stemmen voor. Er is geen extra geld uitgetrokken voor de uitvoering van de motie, dus het is eigenlijk een loze opmerking. De minister wordt gevraagd om extra geld te zoeken om de RijnlandRoute in één keer aan te leggen, maar de Kamer heeft niet bij andere projecten geld weggehaald om de 422 mln. die de minister heeft toegezegd, aan te vullen. Er is wel gezegd dat moet worden

nagegaan of er nog meer geld kan worden gehaald uit de grondexploitatie van Valkenburg. Minister Cramer heeft al in een discussie in de Kamer gezegd dat zij daar niets voor voelt. Op het moment dat zij dat bij Valkenburg doet, moet zij dat ook bij andere projecten in het land doen om de opbrengsten van de ontwikkeling van een gebied wat meer ten goede te laten komen aan de infrastructuur. Wij hebben bovendien nog wat rekensommetjes gemaakt en daaruit blijkt dat er nu €2000 per woning in Valkenburg naar de infrastructuur gaat. Stel dat dit bedrag in het ergste geval wordt opgehoogd tot €10.000 per huis, dan kom je nog maar aan 50 mln. Dat zet dus ook niet echt zoden aan de dijk. Het gat dat er nu is om de RijnlandRoute in één keer aan te leggen, blijft dus enorm groot, zo rond de 250 mln.

Achter de schermen wordt steeds gezegd, ook door de gedeputeerde, dat wij het ook nog eens moeten hebben over de fasering. Misschien betekent dit wel dat wij beginnen met een verbinding tussen de A4 en de A44. Onze ambtenaren hebben nauw contact met de heer Hoppenbrouwers van Rijkswaterstaat die eerder in de Gouden Leeuw een toelichting heeft gegeven. Hij bevestigt voortdurend dat het het Rijk alleen gaat om de versterking van de A4-A44, ten einde Valkenburg te kunnen bebouwen. Hij herhaalt ook steeds dat de verbinding tussen de A4 en de A44 een provinciale aangelegenheid is en dat de rijksbijdrage dus niet is bedoeld om daar alvast mee te beginnen. Wat dat betreft wordt er wel voortdurend over mogelijke alternatieven voor de fasering gesproken, maar die lijken niet erg kansrijk.

De eerste fase van de milieu-effectrapportage is in concept gereed. Wij hebben daar al commentaar op mogen geven, maar de rapportage is nog vertrouwelijk. Op 12 januari 2010 wordt de rapportage door gedeputeerde staten, op 3 februari in de statencommissie en op 24 februari door provinciale staten besproken. Daar zal dan de keuze worden gemaakt welke varianten in de tweede fase van de milieu-effectrapportage worden meegenomen. Ik kan er niet veel over zeggen, omdat de rapportage vertrouwelijk is, maar het lijkt er wel op dat er vrij veel varianten in die tweede fase worden meegenomen, in ieder geval ook andere dan de niet-N11-west varianten.

Ons commentaar gaat vooral in op de groene waarden, want daaraan wordt weinig aandacht besteed in dit eerste concept. Ook de nut- en noodzaak paragraaf is naar onze mening erg mager. Daarop hebben wij ook uitgebreid commentaar gegeven.

Dan is er nog het punt van de aansluiting op de Voorschoterweg. Wij hebben eerder met Leiden afgesproken dat wij de keuze daarvoor, mocht dit aan de orde komen, willen maken op basis van de MER. Het is dus de vraag welke varianten in de tweede fase van de MER worden meegenomen. Leiden en Voorschoten komen daar samen niet goed uit. Leiden praat, in ieder geval ambtelijk, over een halve aansluiting op de Voorschoterweg en dan eventueel nog weer een halve aansluiting bij het spoor. Daar hebben wij flinke bezwaren tegen gemaakt. De gedeputeerde heeft nu voorgesteld dat mevrouw Leemhuis, die eerder met de gemeenten heeft gesproken, bemiddelend zal optreden en het gesprek zal leiden over de vraag welke varianten in de tweede fase van de MER zullen worden meegenomen. Wij hebben daarmee ingestemd, omdat dit ons een goede oplossing lijkt om op basis van zo objectief mogelijk argumenten een eventuele keuze voor de Voorschoterweg te kunnen maken.

Dit is heel in het kort de stand van zaken sinds de aanbidding van de petitie.

De **voorzitter**: Dank u wel. Ik stel voor dat wij hier nu geen nadere discussie over voeren. Het is goed dat de leden van de raad nu over deze informatie beschikken, maar dit stelt ons aan de andere kant wel voor de vraag hoe wij hier nu verder mee omgaan en welke strategie wij zullen volgen. Ik stel voor dat wij in de eerstkomende commissievergadering na de jaarwisseling over dit onderwerp verder praten. Wij kunnen dan ook bepalen wat, op basis van wat zich nu aftekent, de beste aanpak is om het belang van Voorschoten zo goed mogelijk te dienen. Ik neem aan dat de wethouder dit punt graag in de commissievergadering in januari aanstaande aan de orde stelt.

Ik zie dat er toch nog wat vragen zijn, maar wij zijn al door onze tijd heen. Vinden de leden dat wij nog ruimte moeten bieden voor vragen? Nee, dan doen wij dat dus niet. De raad besluit over zijn eigen orde.

De heer **Koster**: Ik maak hier bezwaar tegen, want de informatie van mevrouw Tjalma is niet compleet. Er is ook nog een motie-VanGent/Vendrik over de volgorde van de tracékeuzes en milieu-effectrapportages.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat u mevrouw Tjalma daar na deze vergadering over informeert of bevraagt. Het lijkt mij goed dat dit punt voor de eerstkomende commissievergadering wordt geagendeerd. Dan komt het college misschien met aanzetten of ideeën voor een strategie.

Ik dank u allemaal dat wij binnen redelijk tijdsbestek deze extreem lange en zware agenda hebben kunnen afronden. Dit was de laatste vergadering van dit jaar. Daarom zien wij elkaar nog even beneden. Ik mag u meedelen dat er, als u naar huis gaat, bij de uitgang van het moederhuis voor u allen een kerstpakket klaar staat. U kunt dit dan in de huiselijke kring met de gebruikelijke jaarlijkse spanning openen en kijken wat er nu weer in zit. Ik dank u voor uw medewerking. Ik wens u allen goede feestdagen en een goede jaarwisseling. Wij zien elkaar weer in 2010.

Sluiting

De **voorzitter** sluit te 23.08 uur de vergadering.

Vastgesteld in de openbare vergadering van de raad der gemeente Voorschoten, gehouden op 28 januari 2010.

De griffier,

De voorzitter,